

ੴ

ସୁଖମାନୀ ସାହେବ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଆତ୍ମ ମାର୍ଗ ।

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ।

ବ୍ୟାକର ଡାଲିକା ।

ସୁଖମାନୀ ସାହେବ -----	1
ପ୍ରାର୍ଥନା-----	189
ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଦର୍ଶନ-----	193
ପଗଡ଼ିର ଗୁରୁତ୍ବ -----	195
ମହିଳାମାନଙ୍କର ଭୂମିକା -----	196
ଭୂମର ଯାତ୍ରା ରେ ନିୟତା ମୂଳ ବିଷୟ -----	199

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਗਉਠਿ ਬੁਝਮਠੀ ਮੁਖਲਾ 5 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਬਲੋਕੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਯੇਹੁ ਏਕ ਅਠਹਿ, ਯਾਹਾਯੁ ਬਧਗੁਰੂਯੁ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਪਾਯੁ ਬ੍ਰੁਵ।

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਮੂੰ ਆਧਿ ਗੁਰੂਯੁ ਪੁਗਾਮ ਕਰੁਅਛਿ।

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਮੂੰ ਪੁਪਮ ਯੁਗਰ ਗੁਰੂਯੁ ਪੁਗਾਮ ਕਰੁਅਛਿ।

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਮੂੰ ਬਧਗੁਰੂਯੁ ਪੁਗਾਮ ਕਰੁਅਛਿ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

ਮੂੰ ਗ੍ਰੰ ਗੁਰੂਦੇਵ ਯਾਯੁ ਗੁਰੂਯੁ ਪੁਗਾਮ ਕਰੁਅਛਿ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਮ ਝਰਧਿ ਕਰੁ ਆਯੁ ਏਹੁ ਬ੍ਰਾਹਮ ਬੁਝਿ ਬ੍ਰਾਹਮ ਕਰੁ।

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ਏਹਿ ਭਨਰੇ ਯਾਹਾ ਧੁਝ-ਯੋਧਾ ਧਾਵ ਭਾਹਾਯੁ ਧੂਰ ਕਰੁ।

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਤਰ ਏਕੈ ॥

ਯੋਧਾ, ਏਕ ਯੋਧਾ ਪਾਲਨ ਕਰੁ। ਪੁਰੁਯੁ ਯੋਧਾਯੁ ਝਰਧਿ ਕਰੁ।

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

ਅਬੰਧਾ ਲੋਕ ਪੁਰੁਸ਼ ਅਨੇਕ ਨਾਮਕੁ ਯੋਗ ਕਰੁਣਿ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਰ ਕਾਲਾ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ ਵੇਦ ਸ੍ਰੁਤਿ

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮਕ ਵੇਦ ਅਸਰਕ ਰਚਨਾ ਕਰਿਣਿ॥

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

ਯਾਹਾਰ ਸ੍ਵਦਯਰ ਰਾਮਕ ਨਾਮ ਕੀਛਿ ਪਰਿਨਾਸਰੇ ਕਾਧ ਕਰਿਥਾਵ, ਤਾਹਾਰ ਮਹਿਮਾ ਕਾਧ ਕਰਾਯਾਯ ਪਾਰਿਕ ਨਾਹੀ॥

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੇ ॥ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥

(ਹੇ ਪੁਰੁਸ਼!) ਯੇਥੋਂ ਮਨੁਸ਼ਾ ਤੋਰ ਕਰੰਨ ਚਾਹੈ, ਤਾਹਾਰ ਬਛਰਿਰੇ ਰਖੁ ਮੋਹਿਤ (ਬੰਬਾਰ ਬਾਗਰੂ) ਕਥਾਇ ॥1॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਪੁਰੁਸ਼ ਸੁਖ ਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਅਰੇ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਗਤਨਕ ਮਨਰੇ ਯਾਹਾਕ ਨਿਕਾਧ ਹੋਯਾਥਾਵ ॥ਰੂਹ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਪੁਰਾਣੀ ਗਰਭਰੇ ਆਧ ਨਾਹੀ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਦੂਖ ਵੇਦ ਮ੍ਰਿਤੁਰ ਭਲ ਨਿਰੁਭ ਹੋਯਾਥਾਵ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਕਾਲ ਮਧ ਦੂਰ ਹੋਯਾਥਾਵ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਚਿਤੁ ਚਲਿ ਯਾਇਯਾ।

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਕਿਛਿ ਰਿਝ ਪਛੇ ਨਾਹੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ਾ ਰਾਤਿਦਿਨ ਯਾਗੁਤ ਰਹਿਯਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਭਯੁ ਪ੍ਰਯਾਧਿਤ ਕਰੇ ਨਾਹੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਦੁਖ-ਯੋਗ ਪ੍ਰਯਾਧਿਤ ਕਰੇ ਨਾਹੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਸਭੁ ਸਯਾਧਿ ਪ੍ਰਾਪੁ ਹੋਇਯਾ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਰਬੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਇਯਾ ॥੨॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਰਿਧਿ, ਸਿਧਿ ਆਦਿ ਨਹੀ ਪਾਇਯਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਗਿਆਨੁ, ਧਿਆਨੁ, ਧਰਮ-ਧਰਮ ਆਦਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇਯਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਜਪ, ਤਪ, ਪੂਜਾ ਆਦਿ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਝਰਧ ਕਰਿਲੇ ਦੂਜਾ ਧਰਮ ਹੋਇਯਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁਯੋ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਚਾਪੈ ਸ਼ਾਨਰ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪੁ ਹੋਇਯਾਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁਯੋ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਹਾਯੋ ਦਰਬਾਰਰੇ ਮਾਨ-ਬਖ਼ਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਯਾਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਯੋ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਹਾਯੋ ਯਯਾਯੁ ਮਿਠਾ ਭਲਿ ਮਾਨਿਯਾਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਯੋ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ਯੋ ਜਗ੍ਹਰ ਮਨੋਰਥ ਬਧਾਯੋ ਹੋਇਯਾਵ।

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

ਕੇਵਲ ਬੇਹਿ ਜੀਵ ਚਾਹਾਯੋ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਯਾਯੋ, ਯਾਹਾਯੋ ਬੇ ਬੁਝੈ ਸ਼ਰਣ ਕਰਾਯਾਯੋ।

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਬੇਹਿ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਵਾ ਬਾਲਾ ਮਾਹਾਪੁਰੁਸ਼ਯੋ ਚਰਣ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰਿਯਾਵ ॥੩॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਯੋ ਸ਼ਰਣ ਬਹੁਠਾਯੋ ਭਲ ਅਠੇ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਯੋ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਯਾਰ ਹੋਇਯਾਯੋ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਯੋ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਚੁਸ਼ਾ ਧੂਰ ਹੋਇਯਾਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਯੋ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਬਹੁ ਕਿਛੁ ਬੁਝਾ ਪਛਿਯਾਵ ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਯੋ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਯਮਰ ਭਯ ਨਿਵ੍ਰਭ ਹੋਇਯਾਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਕਰਿਲੇ ਅਭਿਲਾਖ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਕਰਿਲੇ ਮਨਰ ਮਛਲਾ ਬਧਾ ਹੋਇਆ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਆਉ ਭਗਵਾਨਯ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਝੁਧਰੇ ਰਾਇਆ।

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਭਰ ਬਛਕ ਯਛਾਹੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਿਯਾਇ।

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਗੁਰਮੁਖੀਯ ਦਾਸਰ ਦਾਸ ਅਹੇ ॥੪॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਕਰਿਲੇ ਵਧਿ ਧਨਵਾਨ ਹੋਇਆ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਕਰਿਯਾ, ਯੇਹਿ ਵਧਿ ਯਯਤਦਾਰ ਹੋਇਆ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਕਰਿਯਾ, ਯੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਬਾਰੇ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਹੋਇਆ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਕਰਿਯਾ, ਯੇ ਯਗਤਰੇ ਪ੍ਰਬਿਯ ਹੋਇਆ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਕਰਿਯਾ, ਯੇ ਕਾਹਾਰ ਆਗ੍ਰਿਤ ਰਹੇ ਨਾਹੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਿਯਾਵ, ਸੇ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਿਯਾਵ, ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਿਯਾਵ, ਸੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ, ਕੇਵਲ ਸੇਵਕ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਿਯਾਵ ॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸੇਵਕ ਬਣਨ ਲਈ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ॥੫॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਿਯਾਵ, ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਿਯਾਵ, ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਿਯਾਵ, ਤਿਨ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਰੈ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਿਯਾਵ, ਸੇ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ੴ ਪੁਰੁਸ਼ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਿਯਾਵ, ਸੇ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਆਵ, ਭਾਖਾਰ ਜੀਵਨ-ਆਚਰਣ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਆਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਆਵ, ਭਾਖਾਕੁ ਅਨੇਕ ਯੁਧਿ ਓ ਹਰਿ ਭਲਾਇ ਪ੍ਰਾਪੁ ਹੋਇਆਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਆਵ, ਸੇ ਅੰਗੁਰੁ ਨਿਕਰੇ ਵਾਸ ਕਰਿਆਵ।

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ਬਛਕ ਕ੍ਰਿਪਾਕੁ ਸੇ ਰਾਤਿਨਿ ਭਾਗੁਤ ਰਹਿਆਵ।

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਭਧਾਰ ਭਾਗੁਤ ਹੋ ਪ੍ਰਾਪੁ ਹੋਇਆਵ ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਲੇ ਸਮੁਧ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂ ਨ ਝੂਰੇ ॥

ਹਿੰਦ ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਕਰਿਆਵ, ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੇਵੇ ਚਿੰਤਾ-ਕੋਠਰ ਵਰਿਲੇ ਪਠੇ ਨਾਹੀ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਧਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ ਭਗਵਾਨਕ ਗੁਣਗੁਣਿ ਵਾਗੀ ਕਰਿਆਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਧਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ ਸੁਆਮਿਕ ਭਾਵਰੇ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਠਾਰੇ ਲੀਨ ਹੋਇਆਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ਰਣ ਧਾਰਾ ਸੇ ਅਚਲ ਆਸਨ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਆਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਭਾਰਾ। ਮਨੁਸ਼ਾਂਹ ਸ੍ਰਦਮ੍ਹਰੇ ਕਮਲ ਪ੍ਰਦੁਲਿਤ ਹੋਯਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਭਾਰਾ। ਧਿਰਾ ਅਯਨ ਗੁਝਿਨ ਕਰਿਆ।

ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਭਾਰਾ। ਸੁਖਰ ਕੀਰਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ।

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ਯੇਥੋਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਧਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਪਾ ਹੋਯਾ। ਸੇ ਭਾਯਾ ਭਗਤ ਕਰਿਆ।

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਕੇਹੀ ਭਾਗਿਆਲੀ ਹੈ) ਯੇਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਕਰਿ ਵਾਲਾ ਭਗਤ ਨੇਯਾ ॥੧॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ਭਗਵਾਨ ਭਗਤ ਕਰਿ ਅੰਤੁ ਦੂਜਿਆਰੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਹੋਯਾ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ਭਗਵਾਨ ਭਗਤ ਕਰਿ ਅੰਤੁ ਬੇਦਿਤ ਹੋਯਾ। ਬੇਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਾਤਕ ਗੁਣ ਰਚਨਾ ਕਰਾਯਾ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ਭਗਵਾਨ ਭਗਤ ਕਰਿ ਅੰਤੁ ਸਿਧ ਬਿਧ, ਬੁਝਾਰੀ ਅੰਤੁ ਧਾਨਵਾਰ ਕਰਿਆ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ਭਗਵਾਨ ਭਗਤ ਕਰਿ ਅੰਤੁ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ਭਗਵਾਨ ਭਗਤ ਕਰਿ ਅੰਤੁ ਧਾਰੀ ਪਰਿਭੁ ਪਾਰਾ ਕਰਿਆ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਹੇਯੋ ਜੀਵਾਨੁ! ਬੰਸਾਰਕ ਕਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਕੁ ਬਧਾ ਝਰਨਾ ਕਰ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਪੁਰੁ ਨਿਭ ਝਰਨਾ ਪਾਛੈ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਰਚਨਾ ਕਰਿਛੁਓ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਯੇਯੋ ਪੁਰੁਖ ਝਰਨਾ ਹੋਇਯਾਵ, ਬੇਬੇ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਧਾਨਾ ਧਿਆਇ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਗਵਾਨ ਯੇਯੋ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰਿ ਝਰਨਾ ਆਪਿ ਪੁਰਾਨ ਕਰਿਛੁਓ,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਗੁਰੂਕਾ ਮਾਖਸਰੂ ਖਰਿ ਬਖਸ਼ਿਓ ਭਗਵਾਨਕ ਝਰਨਾ ਧਿਨ ਮਿਲਿਯਾਇਯਾਵ। ॥੮॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਭੋਲਾਕ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਹੇ ਧਾਨਕ ਯਨੁਗਾ ਖਰੋ ਦੁਖ ਨਾਥ ਕਰਿਵਾ ਵਾਲਾ ਪੁਰੁ! ਹੇ ਪੁਰੋਖ ਧਰਮਰੇ ਬਾਪਕ ਬਾਮਨ! ਹੇ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਧਰਮਾਨੁ!

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

ਮੂੰ ਭੋਲਾ ਧਰਮਰੇ ਆਇਓ, ਆਪਣਾ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ (ਨਾਨਕਕ) ਬਾਪੁਰੇ ਅਛੁਓ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦਾ ॥

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

ਯੇਯੋਰੇ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ, ਪੁਤ੍ਰ, ਮੀਤ, ਭਾਯੋ ਕੇਬੇ ਬਾਪੁ ਬਨੇ ਨਾਏ,

ਮਨ ਉਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

ਬੇਠਾ ਹੋ ਮਨ! ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਚੋਰ ਬਹਾਯਤਾ ਕਰਿਵਾਵਾਲਾ ਅਚੋ।

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

ਮੇਭੱਠੋ ਵਧ ਭਯਾਨਕ ਮਰਦੂਰ ਫਲ ਅਭੈ

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

ਬੇਭੱਠੋ ਚੋਰ ਬਾਪੁਰੇ ਕੇਵਲ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਹੂੰ ਯਾਯਾਵ।

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਮੇਭੱਠੋ ਅਪ੍ਰਕ ਕਥੁ ਹੋਯਾਵ।

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ਬੇਭੱਠੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਪਲਕ ਮਾਤ੍ਰਕੇ ਬਝਾਯ ਫਿਵ।

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

ਅਨੇਕ ਪਾਧੰਕ ਕਾਮੰਧ ਕਰਿ ਮਖ ਮਨੁਸ਼ਧ ਪਾਪਰੂ ਬਝੈ ਨਾਹੂੰ,

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਕੋਰਿ ਕੋਰਿ ਪਾਪਰ ਨਾਥ ਕਰਿਫਿਵ।

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਹੋ ਮੋਰ ਮਨ! ਗੁਰੁਸ਼ ਥਰਥ ਪਥਿ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਯਪ।

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! (ਨਾਮਰ ਕ੍ਰਪਾਰੂ) ਘਪਰਿ ਵਧ ਸੁਥ ਪਾਯਵ। ॥1॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਬਾਰਾ ਦੁਨਿਅਰ ਰਾਯਾ ਹੋਯਾ ਮਖ ਦੁਃਥੀ ਰਹਿਯਾਵ।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ਕਿਨੁ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਯਪਿਲੇ ਸੁਥੀ ਹੋਯਾਵ;

ਲਾਖ ਕਰੇਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

ਮਨੁਸ਼ਯ ਕੋਰਿ ਕੋਰਿ ਕਰਨਰੇ ਫਰਿਥਾਯ, ਕਿਛੁ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਯਪਿਲੇ ਸੇ ਮੁਖੁ ਹੋਯਾਯਾ

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਪਨ-ਦਯਾਯਤਰ ਅਧਿਕ ਯੁਧਿ ਮਨੁਸ਼ਯਰ ਚੁਥਾ ਮੇਯਾਯ ਪਾਰੇ ਨਾਹਿ, ਕਿਛੁ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਯਾਵੈ ॥

ਯੁਧਿਯ ਨਾਮ ਯੁਧਿਯ ਕਰਿਲੇ ਸੇ ਚੁਥੁ ਹੋਯਾਯਾ

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

ਯੇਯ (ਯਯ) ਮਾਰਗੇ ਪੁਰਾਣਾ ਯਯਾ ਯਾਯ,

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ਸੁਰੇਲਾ ॥

ਯੇਯਾਯੇ ਯੁਧਿਯ ਨਾਮ ਯੁਧਿਯਾਯਾਯ ਹੋਯਾਯਾਯਾ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ਯੇ ਮੇਯਾਯ ਮਨ! ਯਧਿਯ ਨਾਮ ਯਧਾ ਯੁਧਿਯ ਕਰ,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਯੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੁਯ ਗੁਰਗਰੇ ਨਾਮ-ਯੁਧਿਯ ਕਰਿਲੇ ਧਰਮ ਗਤਿ ਪੁਰਾਯ ਹੋਯਾਯਾਯ ॥੨॥

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

ਯੇਯੋ ਕੋਰਿ ਕੋਰਿ ਯਾਯ ਯਾਯ ਮਧ ਮਨੁਸ਼ਯਰ ਮੁਖਿ ਹੋਯਾਯਾਯ ਨਾਹਿ,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

ਯੇਯਾਯੇ ਨਾਮ ਯੁਧਿਯ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ਯ ਯਯਾਰ ਹੋਯਾਯਾਯਾ

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ਯੇਯੋ ਅਯੇਯ ਕੋਯ ਯਾਧਿ ਮਨੁਸ਼ਯਾਯ ਨਯ ਕਰਿਯਾਯ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਬੇਘੋਰਿ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਭਜਾਨ ਭਾਖਾਰ ਰਲਾ ਕਰਿਆ।

ਅਨਿਕ ਜੇਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ਯੇਯੋਂ ਵਧੀਐ ਅਨੇਕ ਯੋਨਿਰੇ ਭਯੋ ਹੋਇ ਮਰਿਆ।

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮ ॥

ਬੇਘੋਰੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਭਯੋ ਕਰਿਲੇ ਬੁਝ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਨਿ।

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ਅਘੋਰਕਾਰੇ ਮਯੋਲਾ ਹੋਇਯੋ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕੇਵੇ ਮਧ ਮਯੋਲਾ ਧੋਇਯੋ ਨਾਹੀ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

ਧਰਨ੍ਹ, ਭਯੋਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪਾਪਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਿਯੋ।

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ਹੇ ਮੋਰ ਮਨ! ਭਯੋਰੁਸ਼ ਘੋਰਿ ਨਾਮਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰ੍ਵਕ ਝਰਯੋ ਕਰ

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਯੋਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਬਯੋਕ ਬਯੋਭਿਰੇ ਪ੍ਰਾਪੁ ਹੋਇਯੋ ॥੩॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ਯੇਯੋਂ ਭਾਵਨ ਰੂਪੀ ਮਾਰਗ ਦੂਰਭਾ ਗਯਾ ਯੋਇਯੋ ਨਾਹੀ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੰਗਿ ਤੇਸਾ ॥

ਭਯੋਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਬੇਘੋਰਿ ਭੋਰ ਪ੍ਰਾਪੁ ਹੋਵ

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ਯੇਯੋਂ ਮਾਰਗੇ ਘੋਰ ਅਭਕਾਰ ਅਭਿ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਬੇਘੋਰਿ ਭਯੋਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਭੋ' ਬਾਧ੍ਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਵ

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਵਾਨੁ ॥

ਯੇਭੈਂ ਮਾਰਗੇਰੇ ਚੋਚੇ ਕੇਹੇ ਜਾਗੇ ਨਾਹਿ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥

ਯੇਭੈਂ ਭਗੁਰਾਜ ਨਾਮ ਚੋਰੇ ਬਾਧੇਰੇ ਜਾਗੇਰਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

ਯੇਭੈਂ ਅਧਿਕ ਭਯਾਨਕ ਰੋਗੇਂ ਉ ਅਧਿਕ ਖਾਧੇ ਪਾਵੇ,

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥

ਯੇਭੈਂ ਭਗੁਰਾਜ ਨਾਮ ਚੋਰੇ ਛਾਏ ਹੋਵੇ

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥

ਹੋ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਯੇਭੈਂ ਮਾਯੇਰੇ ਚੁਭੇ ਚੋਚੇ ਫੜੇਪਾਵੇ,

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

ਯੇਭੈਂ ਹੋ ਨਾਨਕ! ਭਗੁਰਾਜ ਨਾਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੇਰੇ ਵਰਖੇ ਹੋਏਪਾਵੇ ॥੪॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ਭਗੁਰਾਜ ਨਾਮ ਭਗਤਨਾਮੇ ਪਾਏ ਵਧਾਵਾਧਾਰਿਕੇ ਬਾਧੇਰੇ ਅਧਿਕ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥

ਭਗੁਰਾਜ ਨਾਮ ਬਿਸ਼ਵਾਸਨਾਮੇ ਮਨੇਰੇ ਬੁਝੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ਹੋਏਪਾਵੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ਭਗੁਰਾਜ ਨਾਮ ਚਾਹਾਏ ਯੇਵਕਰੇ ਬਾਧੇਰੇ ਅਧਿਕ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਭਗੁਰਾਜ ਨਾਮ ਧਾਰਾ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੇ ਕਲਪਾਏ ਹੋਏਭਏ

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਬਿਸ਼ਵਾਸ ਧਿਨਰਾਏ ਹੋਏ ਯੇਗੋਗਾਨੇ ਕਰੇਪਾਵੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਬੜੇ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨਾ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਿਹ ਔਖਾ ਰੂਪੇ ਉਪਯੋਗ ਕਰਿਆ

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਛੁੱਟੇ ਨਾਮ ਛੁੱਟੇ ਬੇਬਾਨਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੇ ਦਾਨ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾਹਾਨੂੰ ਵੇਖੇ ਵਾਨ ਦੇਖਣਯੋਗ

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਭਰੇ ਛੁੱਟੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰਾਇਆ,

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬੇਬੇਬਾਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿਰਾਇਆ ॥5॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ਭਗਵਾਨ ਨਾਮ ਨੂੰ ਉਛਾਰੇ ਪਾਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ਭਗਵਾਨ ਨਾਮ ਉਚਾਰਣ ਨਾਮ-ਭਾਜਨ ਦੇ ਚੁੱਧੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

ਭਗਵਾਨ ਨਾਮ ਤਾਹਾਨੂੰ ਉਛਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

ਭਗਵਾਨ ਨਾਮ ਜਪ ਕਰੇਗੇ ਮਨੁਸ਼ਖਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵੇਂ ਵਾਧਾ ਪਏ ਨਾਹੀ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਭਗਵਾਨ ਨਾਮ ਤਾਹਾਨੂੰ ਉਛਾਰੇ ਮਾਨ-ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥

ਭਗਵਾਨ ਨਾਮ ਵਾਰਾ ਤਾਹਾਨੂੰ ਉਛਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀਆਰੇ ਗੋਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

ਭਗਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਹੁੰ ਭਭੁ ਪਾਛੈ ਯੋਗ, ਬਾਪਨ ਏਕੰ ਚੁਖਿਐ ਮਾਨਾ-ਭੋਗ ਅਰੇ।

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

ਭਗਵਾਨਾ ਨਾਮਰੁ ਜਪ ਕਰਿਲੇ ਤਾਹਾਨੂੰ ਕੋਠਿਐ ਦੂਝ ਕੋਠਿ ਬੁਝਨਾਹੁੰ।

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਭਗਵਾਨਾ ਭਭੁ ਤਾਹਾਨਾ ਨਾਮਰੁ ਸੇਵਾਰੇ ਹੁੰ ਮਥੁ ਰਹਿਥਾਵ।

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਭਭੁ ਸੇਵਕਾ) ਪੁਰੁ ਦੇਵ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨਾ ਹੁੰ ਪੂਜਾ ਕਰਿਥਾਓ ॥6॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ਸੁਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨਾ ਨਾਮ ਭਭੁ ਪਾਛੈ ਖਜਨ ਭਭਾਰੁ ਅਰੇ।

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਸੁਰਿ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਖਜਨ ਪੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਨਿਭ ਭਭੁ ਦੇਯਯਥਾਓ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਈ ॥

ਸੁਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨਾ ਨਾਮ ਤਾਹਾਨਾ ਭਭੁ ਪਾਛੈ ਸਭਿ ਸਾਹਾਰਾ ਅਰੇ।

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਈ ॥

ਸੁਰਿ ਪੁਰਾਤਨੁ ਭਭੁਜਨ ਅਨਧਿ ਕਾਹਾਨੂੰ ਭਾਗਿ ਨਾਹੁੰ।

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਸੇਵਕਾ, ਪੁਰੁ ਭਭੁ ਸੁਰਿ-ਰਸਰੇ ਮਥੁ ਰਹਿਥਾਵ।

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿਰੇ ਲੀਨ ਹੋਯਾ ਸੇ ਨਾਮ-ਰਸਰੇ ਮਥੁ ਰਹਿਥਾਵ।

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਭੁਭਿ ਧੰਨਰ ਅੰਧ ਪਹਰ ਫਿਰਿ-ਪਰਿਯੋਗਿ ਨਾਮਰ ਹ੍ਰਿੰ ਯੋਗ ਕਰਿਯਾਵ।

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਫਿਰਿਯੋਗ ਭੁਭਿ ਧੰਨਿਅਾਰੇ ਲੋਕਾਪ੍ਰਿਯ ਹੋਇਯਾਵ, ਲੂਠਿ ਰਹੇ ਨਾਹੀ।

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਭਗਵਾਨਯੋਗ ਭੁਭਿ ਅਨੇਕਯੋਗ ਮੋਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਿਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭੁਭਿਯੋਗ ਵਯੋਗਿ ਅਨੇਕ ਭਵਬਾਹਰਨੂੰ ਪਾਰ ਹੋਇਯੋਗ ॥੧॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

ਫਿਰਿਯੋਗ ਨਾਮ ਹ੍ਰਿੰ ਧੰਨ ਰੂਪ ਅਰੇ।

ਕਾਮਧੇਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਫਿਰਿ-ਪਰਿਯੋਗਿ ਨਾਮਰ ਯੋਗਗਾਨ ਕਰਿਯਾਵ, ਹ੍ਰਿੰ ਕਾਮਧੇਨੁ ਅਰੇ।

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਫਿਰਿਯੋਗ ਕਥਾ ਬਹੁਯੋਗ ਭਯੋਗ ਅਰੇ।

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਭਗਵਾਨਯੋਗ ਨਾਮ ਗੁਣਿਯੋਗ ਦੁਖ ਯੋਗ ਦੂਰ ਹੋਇਯਾਵ।

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ਨਾਮਰ ਮਹਿਮਾ ਬਯੋਗ ਧੰਨਯੋਗ ਨਿਵਾਸ ਕਰਿਯਾਵ।

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਬਯੋਗ ਭਯੋਗ ਪ੍ਰਤਾਪ ਧੰਨਾ ਬਯੋਗ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋਇਯਾਵ।

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਬਲਕ ਵਯੋਤਿ ਬੋਝਾਗਯਰੂ ਪ੍ਰਾਚੁ ਹੋਇਯਾਵ।

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਬਲਕ ਬੇਬਾਰੂ ਨਾਮ-ਸ਼ਰਣ ਕਰਾਇਯਾਵ।

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਭਗੁਰ ਨਾਮ ਤੂਲਯ ਆਭ ਕੇਹੁ ਨਾਹਾਏ।

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੇਹੁ ਬਿਰਲ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੁੰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਚੁ ਕਰਿਯਾਵ। ॥8॥2॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਐਕਾਕ ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੇਲਿ ॥

ਬਹੁਤ ਗਾਥੁ ਓ ਸ੍ਰੁਤਿ ਦੇਖੁਛਿ ਆਭ ਬੇਬੁ ਭਲ ਭਾਵਰੇ ਬਥਾਨ ਕਰਿਛਿ,

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੇਲ ॥੧॥

ਕਿਉ, ਤਾਹਾ ਭਗੁਰਕਾ ਬਧਕਸ਼ ਕਰਿਯਾਰੇ ਨਾਹਿ, ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬਰਿ-ਚਰਮੇਗੁਰਕਾ ਨਾਮ ਅਮੂਲਯ ਅਰੇ। ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭੁਪਦੀ ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ਯਧ, ਚਪਥਾ, ਬਧਭੁ ਯਾਨ ਘਰੋ ਧਾਨ,

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ਛੁਟ ਗਾਥਰ ਗੁਛ ਘਰੋ ਸ੍ਰੁਤਿਰ ਬਥੁਨਾ,

ਜੇਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਗੋਗਰ ਬਾਧਨ ਘਰੋ ਧਾਰਿਕ ਕਰਿ-ਕਾਥੁ ਕਾਰਿਯ,

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਪ੍ਰਭਾਕ ਵਸਤੂ ਭਾਗਿ ਕਰਿਵਾ ਏਵੰ ਯਯਾਨਰੇ ਕੁਲਿਵਾ।

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਰੇ ਵਸਤੂ ਯਯਾ ਕਰਿ

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਧਾਨ-ਪ੍ਰਾਣ, ਫੇਦਾਨ ਯਯਾ ਏਵੰ ਆਧਾਨਿਕ ਧਾਨ ਕਰਿਵਾ,

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਭਰਮਰੇ ਛੋਟਾ ਛੋਟਾ ਰੂਪਭਾਗੇ ਕਾਠਿਵਾ ਏਵੰ ਭਾਵਾਨੁ ਅਭਿਰੇ ਆਸ਼ੁਰੇ ਧੇਵਾ,

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਰੇ ਰੂਪ ਏਵੰ ਨਿਯਮ ਪਾਲਨ ਕਰਿਵਾ,

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕਿਯੁ, ਏਵਾ ਬਹੁ ਰਾਮਨਾਮ ਨਾਮਰੇ ਆਰਾਧਨਾ ਰੂਪ ਧੁਯੈ।

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਏ ਨਾਮਕ! ਏਥੇ ਨਾਮ ਏਕ ਧਰ ਏਥੇ ਗੁਰੂਨਾਮ ਭਰਮਰੇ ਯਯਾ ਯਾਯ ॥1॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਨਨੁਥਾ ਪ੍ਰਭਾਵਰੇ ਨਕ ਭਯਰੇ ਭੁਯਾਨ ਕਰੁ, ਧਾਨਿ ਵਰਿ ਪਰਿਯਾਯ ਵਧੈ ਰਯੁ,

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

ਏ ਮਯਾ ਨਿਰੀਯਾ ਏਵੰ ਭਧਾਧਾ ਏਯਾ ਆਯ

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਨਿਯ ਭਰਮਰੇ ਅਭਿਰੇ ਫੇਦਾਨ ਕਰਿਧੇਯ,

ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਰੁ ਹੋਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਏ ਧੁਨਾ, ਧੋਧਾ ਏਵੰ ਭੂਮਿ ਧਾਨ ਕਰੁ,

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਬੇ ਅਭਯੋ ਬਧਾ ਆਭ ਵਸੂਤ ਬਾਰਾ ਯੋਗਾਬਾਨ ਕਰੂ,

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਬੇ ਯੋਗੀਰ ਮਾਰਗੇਰੇ ਚਾਲਿ ਅਭਯੋਭ ਕਠਿਨ ਬਾਖਨ ਭਯਾ ਭਧਬਾ ਕਰੂ,

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ਭਰੀਰਕੂ ਛੋਰਾ ਛੋਰਾ ਰੂਕੂਭਾਯੇ ਕਾਰੂ,

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਭਯਾਧਿ, ਭਾਬਾਰ ਅਭਯੋਭਰ ਮਯਕਾ ਦੂਰ ਬੂਧਨਾਭੈ।

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਭਗਵਾਨਕ ਨਾਮਰ ਬਮਕਯ ਕੋਭਧਿ ਬਭੂ ਨਾਭੈ।

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਬੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਕ ਮਾਧਮਰੂ ਭਗਵਾਨਕ ਨਾਮਰ ਭਧ ਕਰਿਯੇ ਮਨੁਬਯਕੂ ਮੂਭਿ ਮਿਯਿਯਾ ॥੨॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ਕਿਛਿ ਯੋਯਕਕ ਮਨੋਕਮਨਾ ਧਾਧ ਯੋ ਕੋਭਧਿ ਭਧੀ ਬਯਨਰੇ ਭਰੀਰ ਭਯਾਗ ਕਰਿਯੇ

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

ਧਰਭੂ, ਭਯਾਧਿ, ਮਨੁਬਯਰ ਅਭਯੋਭਰ ਧਭੋ ਅਭਿਮਾਨ ਮਨਰੂ ਦੂਰ ਬੂਧਨਾਭੈ।

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ਮਨੁਬਯ ਧਿਨ ਰਾਭਿ ਧਰਿਭੁਭਾ ਕਰਿਯਾਭ

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

ਧਰਭੂ, ਮਨਰ ਮਯਕਾ ਭਾਬਾਰ ਭਰੀਰਰੂ ਦੂਰ ਬੂਧਨਾਭੈ।

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

ਮਨੁਬਯ ਨਿਭ ਭਰੀਰਰੇਰੇ ਬਭੂਤ ਬਾਧਮ-ਬਾਧਨਾ ਕਰਿਯਾਭ,

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

ਭਯਾਹਿ ਮਾਯਾਰ ਮਧ ਵਿਕਾਰ ਚਾਹਾਰ ਮਨਕੂ ਭਯਾਰ ਕਰੇ ਜਾਇ।

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

ਮਨੁਸ਼ਯ ਏਹਿ ਨਗਰ ਚਰਾਰਕੂ ਕੇਰੇ ਧਰ ਪਾਠਿ ਰੇ ਬਧਾ ਕਰੁਪਾਭ,

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

ਚਾਹਾਏਲੇ ਮਧ (ਏਹਿ ਚਰਾਰ ਰੂਪ) ਕਯਾ ਵਿਕਾਰ ਪਵਿਤੁ ਹੋਯਾਯਾਰਿਕ?

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥

ਹੋ ਮੇਰਾ ਮਨ! ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਕਾ ਨਾਮਰ ਮਹਿਮਾ ਵਸਤੁ ਭਯ ਆਰੇ।

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਧਾਰਾ ਵਸਤੁ ਪਾਪੀ ਮੂਚੁ ਹੋਯਾਯਾਰਿਕ ॥੩॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

ਅਪ੍ਰਕ ਰਤੁਰਤਾ ਕਾਰਣਕੂ ਮਨੁਸ਼ਯਕੂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਯ ਗੁਣ ਕਰਿਯਾਵ।

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

ਅਨੇਕ ਯਤਨ ਕਰਿਕਾ ਧਾਰਾ ਭੁਝਾਰ ਅਭਿ ਲਿਭੇ ਜਾਇ।

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਅਨੇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਵੇਰੀ ਵਧਾਯਾਏ ਭੁਝਾਰ ਅਭਿ ਲਿਭੇ ਜਾਇ।

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

ਏਹਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਭਯਾਨ ਧਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਯ ਪੁਰੁਸ਼ ਧਰਵਾਰਰੇ ਮੂਚੁ ਬੁਝਾਯਾਇ।

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

ਏ ਆਕਾਸ਼ਕੂ ਯਾਭ ਕਿਧਾ ਪਾਤਾਲਕੂ ਯਾਭ, ਚਾਹਾਰ ਮੂਚੁ ਬੁਝਾਯਾਇ,

ਮੇਰਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

ਯੇਭੈ ਵਧਿ ਮੇਰਾਰ ਕਾਰਣਕੂ ਮਾਯਾਰ ਯਾਲਰੇ ਧਰਿਯਾਵ।

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

ਮਨੁਸ਼ਾਯ ਅਨਧ ਬਹੁ ਚੇਝਾ ਪਾਛੈ ਮਨਰਾਜ ਤਾਹਾਕੂ ਧਝਿ ਦੇਯਯਾਵ।

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

ਕਿਛੁ, ਗੋਵਿੰਦਯ ਭਜਨ ਬਿਨਾ ਮੂਰਖੁ ਚਿਲੇ ਪਾਤੁ ਖਾਓਰਿ ਕਰੇ ਨਾਹਿੰ।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਭਗਵਾਨਯ ਨਾਮ ਜਪ ਕਰਿਲੇ ਬਹੁ ਪੁਕਾਰਿ ਦੁਖੁ ਧੂਰਿ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

ਮਾਨਕ ਬ੍ਰਾਹਮਿਕ ਭਾਵਰੇ ਘੋਰਾ ਬੋਲਿਯਾਓ ॥੪॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਰੀ ॥

ਮਹਿ ਕੌਠਿਥਿ ਵਧਿਯ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਧਨ, ਅਧ, ਕਾਮ, ਮੋਕਸ਼ ਅਭਿਲਾਖ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥

ਤਾਹਾਹੋਲੇ ਤਾਹਾਕੂ ਬਛਯਨਯ ਵੇਵਾਰੇ ਲਾਗਿਵਾ ਭਰਿਤ।

ਜੇ ਕੇ ਆਪੁਨਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਮਹਿ ਕੌਠਿਥਿ ਵਧਿਯ ਨਿਯ ਦੁਖੁ ਧੂਰਿ ਕਰਿਵਾਕੂ ਚਾਹੈ, ਤਾਹਾਹੋਲੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

ਤਾਹਾਕੂ ਨਿਯ ਭੁਧਰੇ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਯ ਨਾਮ ਸਰਵਾ ਸੁਰਗ ਕਰਿਵਾ ਭਰਿਤ।

ਜੇ ਕੇ ਅਪੁਨੀ ਸੇਭਾ ਲੇਰੈ ॥

ਮਹਿ ਕੌਠਿਥਿ ਵਧਿਯ ਨਿਯ ਗੋਭਾ ਚਾਹਿੰਯਾਵ, ਤਾਹਾਹੋਲੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੇਰੈ ॥

ਬੇ ਬਛਯ ਬਛਾਓਰੇ ਰਹਿ ਘੋਰਿ ਅਹੰਕਾਰਕੂ ਤਪਾਗ ਕਰ।

ਜੇ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਮਹਿ ਕੌਠਿਥਿ ਵਧਿਯ ਯਯ ਮਰਗਰ ਦੁਖਕੂ ਭਰਿਯਾਵ,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

ਤਾਹਾਹੇਲੇ ਤਾਹਾਕੁ ਬਛਿਜਨਾਯੋ ਚਰਨਾ ਨੇਕਾ ਭਰਿਤਾ।

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ਯਹਿ ਕੋਐਬਿ ਕਾਛਿਕੁ ਪਰਮਾਤਮਾਯੋ ਧਰਮਨਰ ਚਾਹੁ ਲਾਲਸਾ ਥਾਵ,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੂੰ ਤਾਹਾਯੋ ਪੁਰਿ ਬਹਾ ਬਸਾਇਓ ਥਾਵ ॥5॥

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਬਹੁ ਪੁਰੁਖਾਯੋ ਮਧਰੇ ਬੇਬਿ ਪੁਰੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਰੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਬਰਬਾਦਾਰੇ ਰਹਿ ਯੇਭੈ ਪੁਰੁਖਾਯੋ ਅਭਿਮਾਨ ਧੂਰ ਛੋਡਾਥਾਵ।

ਆਪਸ ਕਉ ਜੇ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

ਯੇਭੈ ਪੁਰੁਖ ਨਿਭਕੁ ਨਿਭੇ ਨਿਧ ਭਾਵਿਥਾਵ,

ਸੇਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

ਬੇ ਬਹੁਠਾਰੂ ਭਲ(ਭਯ) ਕੁਝਾਯਾਵ।

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਯੇਭੈ ਪੁਰੁਖਾਯੋ ਮਨ ਬਹੁਯੋ ਚਰਨਾਰ ਧੂਰਿ ਕਰਿਥਾਵ,

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

ਬੇ ਬੁਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਯੋ ਨਾਮਕੁ ਪ੍ਰਭਾਕ ਸ੍ਵਧਰਮਰੇ ਦੇਖੁਥਾਵ।

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

ਯਿਥ ਨਿਭ ਮਨਰੂ ਮਧ ਧੂਰ ਕਰਿਥਾਵ,

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

ਬੇ ਬਾਰਾ ਬ੍ਰਹ੍ਮਕੁ ਨਿਭਰ ਮਿਤੁ ਭਾਵਿਥਾਵ।

ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੇਥੋਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬੁਝਿ ਧੁੰਝਕੂ ਏਕ ਭਲੇ ਵੇਝੁਪਾਵ,

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥

ਏ ਪਾਪ ਪ੍ਰਣਾਮ ਠਾਨੁ ਨਿਰੰਦ੍ਰੁ ਰਹਿਪਾਵ ॥੬॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

ਹੇ ਨਾਥ! ਨਿਧਿ ਪਾਯੋ ਚੋਰ ਨਾਮੁ ਹੂੰ ਧਨ-ਧੋਲਿਓ ਅਰੋ।

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

ਨਿਰਾਗ੍ਰਿਯੁ ਚੋਰ ਨਾਮੁ ਹੂੰ ਆਗ੍ਰਿਯੁ ਅਰੋ।

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਨਿਰਾਦਰੁ ਕੂ ਠੁ ਆਦਰੁ ਅਰੁ।

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ਠੁ ਹੂੰ ਬਧਿਓ ਪ੍ਰਾਣੀਕੁ ਧਾਨੁ ਦੇਭਾ।

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਹੇ ਜਗਤਰ ਬਾਮਨ! ਠੁਮੇ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਬਹੁ ਕਿਛਿ ਕਰੂਪਾਥ ਏਵੰ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਜੀਵਕਾ ਬਾਰਾ ਕਰਾਭੁ ਪਾਥ।

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਠੁ ਕਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਹੇ ਠਾਕੂਰ! ਨਿਜਰੁ ਰਹਿ ਏਵੰ ਨਿਜਰੁ ਮਧੰਧਾ ਠੁਮੇ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਜਾਗਿ ਅਛ।

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਨਿਯਕੁ ਨਿਯੇ ਠੁਮੇ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਰਜਾਨ ਕਰੂਅਛ।

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਹੇ ਯਥਾਰ! ਨਿਯਰੁ ਮਹਿਮਾ ਕੇਵਲ ਠੁਮੇ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਕਰਿਪਾਰ।

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੇਇ ॥੭॥

ହେ ନାନକ! ଆଉ କେହି ତୋର ମହିମାକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ ॥7॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

ସମସ୍ତ ଧର୍ମରେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଧର୍ମ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମର ଜପ କରିବା ଏବଂ ପବିତ୍ର କର୍ମ କରିବା।

ਸਗਲ ਕ੍ରିਆ ମਹਿ ਉਤମ ਕਿରିਆ ॥

ସମସ୍ତ ଧାର୍ମିକ କ୍ରିୟାରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ କ୍ରିୟା ଏହା ଯେ

ਸାଧସੰਗି ਦੁରମਤਿ ମਲੁ ਹିରିਆ ॥

ସତସଙ୍ଗରେ ମିଶି ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧିର ମଇଳାକୁ ଧୋଇବା

ਸଗਲ ਉਦମ ମਹਿ ਉਦମୁ ଡଳା ॥

ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ଳାସରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକ୍ଳାସ ଏହା ଯେ

ਹਰਿ କା ନାମੁ ଜପਹୁ ଜୀਅ ਸਦା ॥

ମନରେ ସର୍ବଦା ହରିଙ୍କ ନାମର ଜପ କର।

ਸଗਲ ਬାଣୀ ମਹਿ ଅମ੍ରିତ ବାଣୀ ॥

ସମସ୍ତ ବାଣୀରେ ଅମୃତ ବାଣୀ ଏହା ଯେ

ਹਰਿ କେ ਜସୁ ਸୁନି ରସନ ବାଧାଣୀ ॥

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା ଶୁଣି ଏହାକୁ ଜିହ୍ଵାରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କର।

ਸଗਲ ଥାନ ਤେ ଓହୁ ਉତମ ଥାନୁ ॥

ହେ ନାନକ! ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଉତ୍ତମ ଅଟେ,

ਨାନକ ଜିହ ॥੮॥੩॥

ଯେଉଁଠି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ନିବାସ କରିଥାଏ ॥8॥3॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲਾਕੁ ॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ਹੇ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਾਨਾ ਅੰਗੇ ਮੂਲੇ ਜੀਵੇ! ਸੇਧਿ ਛਾਗੁਰਛੁ ਸਰੰਧਾ ਝਰਗਿ ਕਰ।

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਹੇ ਜਾਨਕ! ਯੇਵ ਤੁਮਕੁ ਭਉਯੋ ਕਰਿਛੁ, ਤਾਹਾਕੁ ਨਿਭ ਸੁਧਯੋਰੇ ਛਾਪਨ ਕਰ, ਕੇਵਲ ਛਾਗੁਰ ਹੀਂ ਚੋਰੇ ਸਾਧੁ
ਫੇਰੇ ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦਾ ॥

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

ਹੇ ਜਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨੀ! ਸਰੰਧਾਪਕ ਰਾਮਕ ਗੁਨ ਝਰਗਿ ਕਰ।

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

ਚੋਰੇ ਮੂਲਾ ਕੀ ਆਉ ਤੂ ਕੀਪਰਿ ਫੇਰਾਯਾਭਛੁ।

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

ਯੇਵ ਚੋਰੇ ਰਚਨਾ ਕਰਿਛੁ, ਪਾਯਨ ਅੰਗੇ ਸੁਗੋਭਿਤ ਕਰਿਛੁ,

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਯੇਵ ਚੋਰੇ ਗਭਰੇ ਅਗਨਿ ਰਖਾ ਕਰਿਛੁ,

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ਯੇਵ ਚੋਰੇ ਬਾਲਾਵਸਥਾਹੇ ਪਿਛਕਾ ਪਾਯੋ ਸੀਰੇ ਫੇਰਿਛੁ,

ਭਰਿ ਜੇਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

ਯੇਵ ਚੋਰੇ ਯੋਗਨਹੇ ਭੋਜਨ, ਸੁਖ ਅੰਗੇ ਭੋਜਨ ਫੇਰਿਛੁ

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਆਉ ਤੂ ਕੂਛਾ ਹੋਯਾਯੋ ਪਰਿਵਾਰੇ ਓ ਕਸ਼ੁ ਫੇਰਿਛੁ

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਕਹਿਥੁਕਾ ਬਧਨੁਰੇ ਮੁਖਰੇ ਭੋਜਨ ਫੇਕਾ ਪਾਯੋ, ਭੋਰ ਬੇਕਾ ਕਰਿਕਾ ਪਾਯੋ।

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਐਹੁ ਗੁਣਹਾਨ ਮਨੁਸ਼ਯ ਕਰਿਥੁਕਾ ਭਧਕਾਰਕ ਕਛਿ ਮਧ ਪੁਰਾਨਾ ਕਰੇ ਨਾਹੀ।

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਹੁਥਿ ਯੇ ਹੇ ਯਥਾ! ਯਥੇ ਤੂ ਚਾਹਾਨੁ ਸਧਾ ਕਰਿਥੇ, ਚਾਹਾਹੇਲੇ ਹੀ ਬੇ ਮੋਖ ਪੁਰਾ ਕਰਿਪਾਰਿਕ
॥1॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

ਯਾਹ!) ਯੇਯੋ (ਪੁਰੁ)ਯ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਤੁਮੇ ਧਰਿਥੇ ਭਧਰੇ ਬੁਧਰੇ ਕਾਧ ਕਰੁਯ ,

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਆਯ ਪੁਰੁ, ਯਾਯ , ਬ੍ਰਾ ਬਾਧਰੇ ਕਹਿ ਰਹੁਯ;

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਯਾਹਾਯ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਤੂ ਗੀਧਯ ਯਯ ਪਾਨ ਕਰੁ

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਰੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਆਯ ਚੋਧੇ ਪੁਧਨ ਕਰੁਧੁਕਾ ਬੁਧਧਾਯਕ ਕਾਯੁ ਐਵੋ ਅਮੁਲਯ ਅਧਿ ਮਿਲਿਯਯਿ,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਯਾਹਾਯ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਤੂ ਕਰੁ ਰਧ ਭੋਗੁਯਯੁ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

ਆਯ ਬਧਬੁ ਧਧਾਥ ਬਾਧਰੇ ਤੁਮੇ ਰਹੁਯਯ ,

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

ਯਿਐ ਚੋਧੇ ਯਾਧ, ਪਾਧ, ਯਾਯ, ਆਯੁ ਐਵੋ ਯਾਧ ਪੁਧਾਨ ਕਰਿਯਿ,

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ!) ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬੇਬੇਰੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਭ੍ਰਮ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

ਜਦੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਮੂੜੇ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਭ੍ਰਮ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪ੍ਰਭ! ਤੈਨੂੰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬੇਬੇਰੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਭ੍ਰਮ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ ॥੨॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੇ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਦਿ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ (ਜਿਸਨੂੰ ਮੂਰਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ) ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ,

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

ਮੂਰਤੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਨਹੀਂ।

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਮੇਰਾ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ,

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਤੈਨੂੰ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ ਨਹੀਂ।

ਜੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ,

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ਤੈਨੂੰ ਜਾਨਨ ਵਾਲੇ ਦੂਰੇ ਵੇਖੇ ਗਏ ਹਨ।

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ਮੇਰਾ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ,

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੇ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

ਨਜ਼ਰ ਪੁਗੀ ਸਰਬਦਾ ਭੁਲ ਕਰਿਆ।

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੇਵਲ ਅਨੰਤ ਯੋਗੀ ਹੋ ਰੱਖਣ ਅਠਹੇ ॥੩॥

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

ਨਾਮ-ਰਤਨ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਮਨੁਸ਼ਾ ਮਾਲਾ ਰੂਪੀ ਕਉਡੀ ਬਾਧੁਰੇ ਸੁਖਿਰੇ ਰਹਿਆ।

ਸਾਚੁ ਛੇਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ਸਚ ਬਚਨ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਮਿਥਾ। ਬਾਧੁਰੇ ਪੁਸ਼ਟ ਹੋਇਆ।

ਜੇ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਦੁਨੀਆਰ ਯੋਗ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਤਿਆਗ ਕਰਿਓ। ਕਥਾ ਭਾਰੁ, ਤਾਹਾ ਤੇ ਸਰਬਦਾ ਛੋਰ ਭਾਰੁ।

ਜੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ਯਾਹਾ ਕਿਛੀ ਹੋਵਾਰ ਅਛੀ, ਤਾਹਾ ਤੇ ਦੂਰ ਭਾਇਆ।

ਛੇਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਮੁ ਕਰੈ ॥

ਯਾਹਾ ਤੇ ਛਾਡੇ ਯਿਹਾ ਤੇ ਸੁਖ, ਤਾਹਾ ਪਾਯੋ ਕਥਾ ਭੋਗਿਆ।

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਸੇ ਸਹੇ ਬਹਾਨਾ ਪੁਰੁਸ਼ ਤਿਆਗ ਕਰਿਆ, ਯਿਹ ਸਰਬਦਾ ਤਾਹਾ ਬਾਧੁਰੇ ਧਾਇਓ।

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ਗਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

ਸੇ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਧੋਇ ਬਾਹਾਰ ਕਰੇ ਦੇਇਆ, ਗਰਬ ਕੇਵਲ ਭਸਮ ਬਹਿਤ ਹੋ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਇ।

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਮਨੁਸ਼ਾ ਭਲਾਕਾਰ ਅਥਾਹ ਕੂਪਰੇ ਪਠੇਇਆ।

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

ਨਾਨਕਜੀ ਪ੍ਰਾਪੰਨ। ਯੇ ਹੇ ਵਲਾਰ ਘਰ ਯਗਰ! ਭਾਖਾਕੂ ਚੂਨੇ ਅਥਾਰ ਕੂਅਰੁ ਵਾਖਾਰ ਕਰ ॥੪॥

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

ਮਨੁਸ਼ਯ ਯਾਠਿ ਅਰੇ, ਕਿਨ੍ਹੁ ਕਰੰ ਪਗੁਰ ਅਰੇ।

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਮਨੁਸ਼ਯ ਦਿਨਰਾਤਿ ਆਭਗੁਰ ਕਰੁਪਾਵ।

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

ਵਾਖੁਯ ਸ਼ਰੀਰਰੇ ਯੇ ਪਾਧੰਕ ਵੇਗ ਪਾਰਗ ਕਰਿਪਾਵ, ਪਰਨ੍ਹੁ, ਭਾਖਾਰ ਮਨਰੇ ਮਾਲਾਰ ਮਯਲਾ ਪਾਵ।

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

ਵਖੂਠ ਰੇਝਾ ਕਰੇ ਲੂਚਾਯਵਾਕੂ, ਪਰਨ੍ਹੁ, ਨਿਯਰ ਅਬਲ ਰੂਪ ਲੂਚਾਯ ਪਾਰੇ ਜਾਇ।

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

ਯੇ ਯਾਨ, ਧਾਨ ਘਰੰ ਧਾਨ ਕਰਿਵਾ ਦੇਖਾਯਪਾਵ।

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੇਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

ਪਰਨ੍ਹੁ, ਭਾਖਾਰ ਮਨਰੇ ਲੋਭ ਰੂਪੀ ਕੂਕੁਰ ਪਾਵ।

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

ਭਾਖਾਰ ਸ਼ਰੀਰਰੇ ਚੁੰਬਾਰ ਅਗ੍ਨਿ ਵਿਧਾਮਾਨ ਪਾਵ ਆਭ ਵਾਖਾਰੇ ਸ਼ਰੀਰਰੇ ਵੈਰਾਗਯਰ ਭਯ ਪਾਵ।

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

ਭਾਖਾਰ ਗਲਾਰੇ ਵਾਧਨਾ ਰੂਪੀ ਪਥਰ ਥਾਪ੍ਰੇ ਯੇ ਅਭਿ ਗਯਾਰ ਥਾਗਰਰੇ ਕਿਪਰਿ ਪਾਰ ਹੇਵ?

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਖਾਰ ਸ੍ਵਦਯਰੇ ਯਗਰ ਬ੍ਰਹਮੰ ਨਿਵਾਸ ਕਰਿਪਾਢਿ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ਵାଭାବਿਕ ଭାବରେ ହିଁ ପੁੱਛୁଁ ॥੫॥

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

କେବଳ ଶୁଣିବା ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ଧ କିପରି ମାର୍ଗ ଖୋଜିବ?

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ଓଝି ਨିਬହାਵੈ ॥

ତାହାର ହାତ ଧରି, କାରଣ, କାରଣ ସେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମର ନିର୍ବାହ କରିପାରିବ।

ਕਹਾ ਬୁଝਾਰਤਿ ਬୁଝੈ ଡେରା ॥

ବଧୂର ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି କଥା ବୁଝି ପାରିବ?

ਨਿਸି ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੇਰਾ ॥

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ରାତି କହିବା, ସେ ଦିନ ଭାବିବ।

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ଗୁੰਗ ॥

ଜଡ଼ା ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଭଜନ ଗାଇପାରିବ?

ਜਤନ ਕରੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

ଯଦି ସେ ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ, ତାହାହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଭଙ୍ଗ ହୋଇଯାଏ।

ਕਹ ਪିੰਗୁਲ ਪରਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ଛୋଟା କିପରି ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଚଢ଼ର କାଟିପାରେ?

ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ଗਵਨ ॥

ତାହାର ସେଠାକୁ ଯିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ।

ਕਰਤਾਰ ਕରୁਣା ମੈ ਦੀନୁ ਬେନਤੀ ਕରੈ ॥

ହେ ନାନକ! ହେ କରୁଣାମୟ! ହେ କର୍ତ୍ତା! ଏହି ଦୀନ ସେବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ

ਨାନକ ਤୁମਰੀ କିରਪା ਤରੈ ॥੬॥

ତୋର କୃପାରୁ ହିଁ ଜୀବ ଭବସାଗରରୁ ପାର ହୋଇପାରେ ॥6॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਯੇਥੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੀਵਨਕਾ ਬਾਧੁ ਏਵਾਂ ਬਹਾਨਕਾ ਅਚਰਿ, ਏਹੇ ਚਾਹਾਕੁ ਨਿਜ ਚਿਉਰੇ ਝਰਨਾ ਕਰੇ ਨਾਹਿ।

ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਏਹਾ ਪਰਿਵਰੇ, ਏਹੇ ਚਾਹਾਕੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿਏਏ, ਏਹੇ ਚਾਹਾਕੇ ਚਿਉ ਅਚੇ।

ਬਲੁਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ਏਹੇ ਕਾਲਿਕੇ ਘਰੇ ਹੋ ਰਹਿਏਏ।

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

ਏਹੇ ਆਨੰਦਰੇ ਖੇਲ ਏਵਾਂ ਧਨਰੇ ਰੰਗ (ਭੁਭਿ) ਭੋਗ ਕਰੁਏਏ।

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ਏਹੇ ਏਹੇ ਭਰਬਾ ਮਨਰੇ ਧੂਢ ਕਰਿ ਰਝੁਏਏ।

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

ਕਿਉ, ਮੂਰ੍ਹੇ ਜੀਵ ਨਿਜ ਮਨਰੇ ਕਾਲ (ਮੂਰ੍ਹਾਕੁ) ਝਰਨਾ ਕਰਿਏਏ।

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ਚਿਉ, ਬਿਰੋਧ, ਕਾਮਕਾਬਨਾ, ਕ੍ਰੋਧ, ਮੋਹ,

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੇਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥

ਨਿਧਾ, ਧਾਧ, ਮਹਾਨੋਭ ਏਵਾਂ ਛਲ-ਕਪਠਰੇ

ਇਆਹੁ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ਏਹੇਭਲੇ ਭਾਵਰੇ ਮਨੁਸ਼ਾ ਅਨੇਕ ਯੋਗ ਅਭਿਵਾਹਿਤ ਕਰਿਏਏ।

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੧॥

ਨਾਨਕਕਾ ਬਿਨਤਿ ਏਹੇ ਹੇ ਪੁਰੁ! ਨਿਜਰੇ ਕ੍ਰੋਧਾ ਕਰਿ ਜੀਵਕੁ ਭਵਬਾਗਰੇਠੁ ਵਝਾਏ॥੧॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

(ਹੇ ਯੇਸ਼ਰ!) ਤੁਮੇ ਮਾਲਿਕ ਅਚ (ਆਮ ਜੀਵਰੇ) ਤੁਮ ਆਗਰੇ ਹੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਛੇ।

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ੴ ਆਮ੍ਹ ੴ ਚਰਨ ਸਰ੍ਵ ਚੋਰੁ ਹੂੰ ਧੁੱਖਿ ਅਰੋ।

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

ਭੁਯੋ ਆਮਰ ਨਾ'- ਕਾਹਾ ਅਚ , ਆਮੋ ਭੁਯੋ ਬਛਾਜ ਅਰੁ

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਭੁਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਮੋ ਕਸੂਤ ਬਾਰਾ ਬੁਝ ਅਛਿ।

ਕੇਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ਹੇ ਪੁਰੁਖ! ਭੁਯੋ ਅਛ ਕੇਹੀ ਪਾਛਪਾਛਿਕ ਨਾਹੀ।

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

ਬਰੂਠਾਠੁ ਭਛ ਭਗਵਾਨ ਅਚ।

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਬਾਹੁਬੰਧੁ ਭਗਤ ਭੁਯੋ ਬਾਰਾ ਬੁਝਾਏਵਾ ਬੁਝਿ ਭੁਯੋ ਹੂੰ ਆਯਾਮੋ ਚਾਨੂਅਛਿ।

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਮਾਝਾ ਕਿਛਿ ਬੁਝਿਮੋ ਭਧੁਨੁ ਬੁਝਾਏਵਾ, ਭੁਯੋ ਹੂੰ ਆਯਾਮੋ ਚਾਨੂਅਛਿ।

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਚੋਰੁ ਚਠਿ ੴ ਨਾਮਾਵਾਯੁ ਕੇਵਲ ਭੁ ਹੂੰ ਭਾਗਿ ਅਛੁ।

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਚੋਰੁ ਬੇਬਕ ਬਧਾ ਚੋ' ਪਾਯਮੋ ਬਧਿਓਤ ਅਛਿ ॥੮॥੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲਾਕ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੇਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

ਧਾਤਾ ਪੁਰੁਖੁ ਛਾਠਿ (ਭਾਵ) ਅਨਧ ਬ੍ਰਾਹਮਣੇ ਲਾਗਿ ਪਾਵ, ਪਰਖੁ

ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਧਰੇ ਪੁਾਗ1 ਕੇਰੇ ਬਧਾਨ ਝੂਧ ਨਾਹੂੰ, (ਕਾਰਨ ਪੁਰੂਸ)ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਯਯਤ ਰਹੇ ਨਾਹੂੰ ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦਾ॥

ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਮਨੁਸ਼ਾ (ਯੋਗਰਾਜ ਾਰੂ) ਧਰ ਬਸਤੁ ਨੇਕ ਪਛਰੇ ਰਖੁਧਾਵਾ।

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੇਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

(ਪਰਤੁ) ਏਕ ਬਸਤੁ ਪਾਛੈ ਬੇ ਨਿਯੋਗ ਬਿਗਾਧ ਹਰਾਯਾਵਾ।

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ਯਦਿ ਪੁਰੂ ਏਕ ਬਸਤੁ ਮਖ ਫਿਰਿ ਨਾਹੂੰ ਆਯ ਧਰਿ ਮਖ ਨੇਕ ਯਾਯਾਯਿ

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

ਠਾਹਾਏਲੇ, ਕੁਝ ਏਧਿ ਮੂਰ੍ਹ ਕਰਿ ਕਰਿਪਾਰਿਧ?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ਯੇਯ ਾਕੁਰਾਨ ਬਸਤੁਰੇ ਕੇਧਿ ਕਲ ਪੁਰੋਗ ਕਰਿਪਾਰੇ ਨਾਹੂੰ,

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਠਾਹਾਨ ਬਸਤੁਰੇ ਬਰਧਾ ਪੁਰਾਨ ਕਰਿਧਾ ਯਯਿਧਾ।

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥

ਯਾਹਾਰ ਮਨਕੁ ਪੁਰੂ ਮਿਠਾ ਯਾਯਿਧਾਯਿ,

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

ਬਸਤੁ ਬੁਧ ਠਾਹਾਰ ਮਨਰੇ ਕਾਧ ਕਰਿਧਾਵਾ।

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੇਯ ਕਾਯਿ ਧਾਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਿਯ ਝੂਕੁਨ ਪਾਨਨ ਕਰਾਯਾਯਿ,

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਬੰਬਾਰੀ ਬਨਸ਼ ਧਰਮੀ ਬੇ ਪਾਇਆ ॥1॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਬਾਬੂਕਾਰ ਪੁਰੂ ਪੁਰੀਕੂ ਧਰਮੀ ਅਬੰਧ ਪੁਰੀ ਪੁਰਾਨ ਕਰਿਛੁਓ।

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਪੁਰੀ ਭਾਖਾਕੂ ਆਨੰਦ ਭੁਖਾਰੇ ਖਾਯਾ, ਪਿਯਾਏ ਆਓ ਭੁਖਾਰੇ ਕਰਿਯਾ।

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਧਰਿ ਬਾਬੂਕਾਰ ਪੁਰੂ ਨਿਯਮ ਕਰਿ ਧਰਮੀ ਨਿਯਮ,

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਭਾਖਾਛੇਲੇ ਮੂਰ੍ਹਿ ਕਾਛਿ ਨਿਯਮ ਮਨਰੇ ਭੁਖਾਏ ਕਰਿਯਾ।

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੇਵੈ ॥

ਆਪਰਿ ਬੇ ਨਿਯਮ ਕਰਿਯਾ ਬੁਝਾਓ ਆਪ ਆਪ ਕਰਿਯਾ।

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ਪੁਰੂ ਭਾਖਾਕੂ ਪੁਰਨੀਕ ਕਰਿਯਾ ਕਰਿਯਾ ਨਾਹੀ।

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ਭਾਖਾਰ ਬਸਤੁ ਅਧਰ, ਭਾਖਾਕਾ ਬਸਤੁਰੇ ਬੁਝਾਓ ਆਪਰੇ ਰਖਿਯਾ ਭਰਿਯਾ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

ਆਪ ਪੁਰੂਕਾ ਆਗਿਆ ਭਾਖਾ ਪਾਏ ਬਸਤੁ ਮਾਨਿਯਾ ਭਾਖਾਏ ਅਧਰ।

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਪੁਰੂ ਭਾਖਾਕੂ ਪੁਰਮ ਅਧਰਾ ਚਾਹਿ ਗੁਣ ਕਰਿਯਾ ਕਰਿਯਾ।

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਾਖਾਰ ਬਸਤੁ ਭਾਖਾਕੂ ਭਾਖਾਏ ॥2॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ਮਾਯਾ ਦੇ ਮੋਹ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਣ, ਧਰਮ, ਭਾਗੀ ਧਾਰਮਿਕ, ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

ਮਨੁਸ਼ੀ ਕੁਸ਼ਲ ਛਾਇਆ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿਆ, (ਧਰਮ)

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

ਮੋਹਵੇਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਮੋਹਵੇਲੇ ਨੂੰ ਮਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਿਆ।

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਗਤਰ ਚਾਲਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ,

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਜੇ ਚਾਲਨ ਦੇ ਅੰਧਾਰੂ ਮਨੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਚਲਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ।

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੇ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਮੋਹ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਮਾਯਾ ਦੇ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਇਆ,

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਹਾਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਮਨ ਦੇ ਮਨ! ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਦਾਇਕ ਹੋਵੇ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਮਨ ਦੇ ਮਨ! ਭਗਵਾਨ ਤਾਹਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰੇ ਲਗਾਇਆ, ਮਾਯਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਜੇ ਸ਼ਰੀਰ, ਧਨ —ਭੋਗਤ ਆਦਿ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਵਰਗੇ ਹੋਵੇ।

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਅਭਿਮਾਨ, ਮਮਤਾ ਮਾਯਾ ਦੇ ਵਰਗੇ ਹੋਵੇ।

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੇਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਰਾਜਾ, ਘੋੜੀ, ਧਨ ਏਕੋ ਬਜ਼ਭੀ ਬਹੁ ਮਖ ਮਿਥਾ ਅਚੇ,

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕਾਮ ਏਕੋ ਬਿਕਰਾਲ ਕ੍ਰੋਧ ਬਹੁ ਨਾਸ਼ਕ ਅਚੇ।

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

ਬੁਧਰ ਰਥ, ਘੋੜਾ ਏਕੋ ਬੁਧਰ ਕਾਸ਼ ਬਹੁ ਮਖ ਮਿਥਾ ਅਚੇ।

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਪਨ-ਧੋਲੀਭਤ ਬਾਂਗੁਰ ਕਰਿਵਾ ਪੁਰੀ, ਮਾਇਆ ਦੇਖੁ ਮਨੁਸ਼ਾ ਹੁਬੰਧਾਵ, ਏਕਾ ਮਖ ਮਿਥਾ ਅਚੇ।

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਚਾਲ ਕਧਰ, ਬਾਂਬਾਧਿਕ ਮੋਹ ਏਕੋ ਅਭਿਮਾਨ ਮਖ ਮਿਥਾ ਅਚੇ।

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਨਿਯਮ ਗੁਨ੍ਹ ਮਖ ਮਿਥਾ ਅਚੇ।

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਭਗਵਾਨਾ ਭਭੀ ਏਕੋ ਬਭਾਵ ਚਰਨ ਅਚਲ ਅਚੇ।

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਗਵਾਨਾ ਚਰਨਾਨੂੰ ਹੁੰ ਯੋਗ ਕਰਿ ਪੁਰੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਯੋਗ ਬਿਭਾਵ ਧਾਵ ॥੪॥

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਮਨੁਸ਼ਾ ਦੇਖਿ ਕਾਨ ਮਖ ਮਿਥਾ ਅਚੇ, ਧਿਵ ਧਰਮ ਨਿੰਦਾ ਸੁਣਿਧਾਵ।

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਬੇ ਬਾਧ ਮਖ ਮਿਥਾ ਅਚੇ, ਧਿਵ ਧਰਮ ਪਨ ਚੋਰਾਯਾਵ।

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਬੇਖਿ ਨੇਤ੍ਰ ਮਖ ਮਿਥਾ ਅਚੇ, ਧਿਵ ਧਰਮ ਨਾਮੀਰ ਬੋਧਿਧਾਵ।

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਬੇਸ ਫੇਰਾ ਮਖ ਮਿਥਾ। ਅਚੇ, ਹਿੰ ਅਜਯਰ ਆਦਿ ਬਾਦ ਭੋਗ ਕਰਿਥਾ।

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਬੇ ਚਰਗ ਮਖ ਮਿਥਾ। ਅਚੇ, ਹਿੰ ਅਜਯਰ ਮਧ ਕਰਿਕਾ ਪਾਛੈ ਧਰਭਿਥਾ।

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੇਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਬੇ ਮਨ ਮਖ ਮਿਥਾ। ਅਚੇ, ਹਿੰ ਅਜਯਰ ਧਨਕ ਲੋਭ ਕਰਿਥਾ।

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਬੇ ਆਰੀ ਮਖ ਮਿਥਾ। ਅਚੇ, ਹਿੰ ਅਜਯਰ ਭਧਕਾਰ ਕਰੇ ਜਾਇ।

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਬੇ ਨਾਕ ਕੇਧੰ ਅਚੇ, ਹਿੰ ਕੇਕਾਰਕ ਗਭ ਗ੍ਰਿਥਿਥਾ।

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਅਧਰਿ ਭਾਵਿਕਾ ਕੇਨ। ਪੁਰੋਧਕ ਅਯਾ ਨਯਰ ਅਚੇ।

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਬੇ ਨਾਨਕ! ਬੇਝੇ ਆਰੀ ਬਧਕ ਅਚੇ, ਹਿੰ ਫਰਿ-ਧਰਮੇਯਰਕ ਨਾਮ ਕਧੁਥਾ ॥5॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ਗਾਭ ਮਨੁਧਰਕ ਕੀਕਨ ਕਧੰ ਅਚੇ।

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੇਵਤ ਸੂਚਾ ॥

ਬਧ ਕੇਨ। ਬੇ ਕੇਧਰਿ ਗ੍ਰਿਥ ਬੇਯਕਪਾਰੇ?

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ਨਾਮ ਕੇਨ। ਅਯਾਨ ਪੁਰੁਧਰ ਆਰੀ ਕਧੰ ਅਚੇ, (ਕਾਰਕ)

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

ਭਾਵਾਰ ਮੁਧਰੁ ਗਭ ਆਬੁਥਾ।

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕਾ ਸ਼ਰਣ ਬਿਨਾ ਬਿਨਾ ਓ ਰਾਤਿ ਵਧੈ ਹੋਯਾਇ,

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

ਯੋਗਰਿ ਵਰ੍ਹਾ ਬਿਨਾ ਧਾਵਨ ਨਭ ਹੋਯਾਇ।

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ਗੋਬਿੰਦਕਾ ਭਜਨ ਬਿਨਾ ਸੁਰੂ ਕਾਰ੍ਯ ਵਧੈ ਅਚੇ,

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

ਯੋਗਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਬਧਿਓ ਧੌਲਭ ਵਧੈ ਅਚੇ।

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਬੇਹੁੰ ਮਨੁਸ਼ਯ ਵਧੇ ਭਾਗਯਗਾਮੀ ਅਚੇ, ਯਾਹਾਕਾ ਸ਼੍ਰਵਣਯੋਗ ਭਗਵਾਨਕਾ ਨਾਮ ਵਾਸ ਕਰਿਯਾ।

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਤਾਹਾਕਾ ਪੁਰਿ ਸਮਰਪਿਤ ਅਚੇ ॥6॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ਮਨੁਸ਼ਯ ਕਿਛਿ ਕਰਿਯਾ ਅਭ ਅਨਯ ਕਿਛਿ ਕਰਿਯਾ।

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

ਤਾਹਾਰ ਸ਼੍ਰਵਣਯੋਗ ਪ੍ਰਭੂਕਾ ਪੁਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਹੀ, ਕਿਛੁ ਵਧੈ ਕਥਾ ਕਰਿਯਾ।

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

ਸੁਰੂ ਕਿਛਿ ਜਾਗੀਰਾ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਵਧੇ ਚਤੁਰ ਅਚਰਿ,

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

(ਬੇ ਕੇਵੇ) ਕਾਹਾਰ ਵਾਸਯ ਵੇਸ਼ਯੋਗ ਯੁਵਿ ਬੁਝਿ ਨਾਹੀ।

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

(ਯੋਗੀ ਮਨੁਸ਼ਯ) ਅਨਯ ਲੋਕਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਧਿ (ਕਿਛੁ) ਨਿਯੋਗ (ਬੇਹੁੰ ਪਰਮਾਰਥ) ਮਾਨੇ ਨਾਹੀ,

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਸੇਬ ਬਰਦਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਚਕਰੇ ਪਏ ਪਾਵੇ।

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਮੇਘ ਮਨੁਸ਼ਾਹਰ ਖੂਹਲੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਾਸ ਕਰੇ

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਠਾਕਰੇ ਭੀਖਾਰੇ ਬੰਦੂਕੀ ਚਰਚ (ਬਿਕਾਰ ਠਾਰੂ) ਵਝੇ ਪਾਵੇ।

ਜੇ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭ! ਮੇਰੇ ਚੇਤੇ ਭਲੇ ਲਾਗੇ ਪਾਵੇ, ਕੇਵਲ ਸੇ ਹੀ ਚੇਤੇ ਜਾਗੇ ਪਾਵੇ।

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਸੇਧੇ ਭਲੇ ਚਰਨ ਪਏ ਪਾਵੇ॥੧॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਮੈਂ ਸੇਧੇ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ ਪਾਵੇ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਕੰਮ ਜਾਗੇ ਪਾਵੇ।

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

ਨਿਜੇ ਭਵਨ ਕਰੇ ਪਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਸੇ ਨਿਜੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਪਾਵੇ

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਹੀ ਆਪ ਕਰੇ ਪਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਅਨੁਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਕਰੇ ਪਾਵੇ।

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ਕਾਹਾਨੂੰ ਖੇਡੇ ਰੂਥੇ ਆਪਣੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਨਿਜੇ ਚੇਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਹਾਨੂੰ ਜਾਗੇ। ਅੰਤ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਹੂੰ ਦੂਰੇ ਚੇਤੇ।

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਆਪਣੇ ਚਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ਚੇਤੇ।

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

(ਕਾਰਣ) ਸੇ ਮਨੁਸ਼ਾਹਰ ਮਨੁਸ਼ਾਹਰ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਭਾਵੇ ਰੂਥੇ ਪਾਵੇ।

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

ସେ ତାହାକୁ ନିଜ ସାଥରେ ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଯିଏ ତାହାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ।

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବବ୍ୟାପକ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି।

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ସେବକ ବନି ଯାଏ ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରଭୁ କୃପା କରନ୍ତି।

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ହେ ନାନକ! ପ୍ରତି କ୍ଷଣରେ ହରିଙ୍କ ଜପ କର ॥୫॥୫॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ସଲୋକ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ହେ ଇଶ୍ଵର! କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ ଓ ଅହଂକାର ଦୂର ହୋଇଯାଉ॥ ୧ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ମୁଁ ତୋର ଶରଣ ଆସିଛି, ହେ ଗୁରୁ ଦେବ! (ମୋ' ଉପରେ) କୃପା କର ॥ ୧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ଅଷ୍ଟପଦୀ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

"(ହେ ଜୀବ!) ଯାହାର କୃପାରୁ ତୁ ଛତିଶ ପ୍ରକାର ସ୍ବାଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଖାଉ,

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

, ତାଙ୍କୁ ମନରେ ସ୍ମରଣ କର।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ଯାହାର କୃପାରୁ ନିଜର ଶରୀର ଉପରେ ସୁଗନ୍ଧ ଲଗାଉଛୁ

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਭਾਖਾਯਾ ਭਯਨ ਕਰਿਲੇ ਚੋਰੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਿਲਿਯਿਵ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ਯਾਹਾਰ ਧਨਾਰੂ ਤੂ ਬੁਝਿ ਮੁਖਿਲੇਰੇ ਵਾਸ ਕਰੁਛੁ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ਭਾਖਾਯਾ ਸਰਵਾ ਮਨਰੇ ਝਰਯਾ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

ਯੇਭੈ (ਪੁਰੁਖ) ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਤੂ ਘਰੇ ਮਭਯਰੇ ਵਸਿਛੁ

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

ਭਿਯਾ ਧਾਰਾ ਆਠ ਪਹਰ ਭਾਖਾਯਾ ਝਰਯਾ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਹਾਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਰਯਾ ਭਯਾਯਾ, ਬ੍ਰਾਹਿਮਣ ਕ੍ਰਿਪਾਯਾ ਯਾਹਾ ਪਯਾਥੀ ਪ੍ਰਾਥੁ ਹੋਯਾਯਾਯਾ,

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ਯੇਭੈ ਝਰਯਾ ਯੋਗਯਾ ਯਿਯਰਯਾਯਾ ਸਰਵਾ ਧਾਨ ਕਰਿਵਾ ਯਿਯਿਯਾ ॥1॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ਯੇਭੈ (ਪੁਰੁਖ) ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਤੂ ਰੋਗਯਾ ਕਯਯਾ ਪਯਿਯਾਨ ਕਰੁਛੁ,

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਭਾਯਾ ਰਿਯਰਿ ਆਯਾ ਕਯਾ ਯੋਯਾਯਾ ਕਰੁਛੁ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈਜੈ ॥

ਯਾਹਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਰੋਗਯਾ ਯਯਰੇ ਬੁਝਰੇ ਰਿਯਨ ਕਰੁਛੁ;

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

ਹੇ ਮੋਰਾ ਮਨ! ਯੇਭੈ ਪੁਰੁਖ ਯੋਗ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਨ ਕਰਿਵਾ ਯਿਯਿਯਾ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੇਉ ਮਾਨੈ ॥

ਸਾਫ਼ਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ਸਾਫ਼ਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

ਸਾਫ਼ਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ॥

ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥

ਸਾਫ਼ਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਧੇੜ੍ਹੇ ਧੁੱਲ੍ਹ-ਧਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਚਰਨ ਨਿਘੋਰੇ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੇ ਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥

ਮਾਝਾਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਰੀ ਬਿਧਿ ਭੇਦਿ ਪਹੁੰਚੈ ਪਾਸੇ ਨਾਹੀ,

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚੈ ॥

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਨਿਯਮ ਧਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਬਿਧਿ ਧਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਚਰਨ ਕਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

ਮਾਝਾਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਰੀ ਦੁਲਭ ਮਨੁਸ਼ੀ ਚਰਨ ਮਿਲਿਐ,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ਹੇ ਮਾਝਾਕਾ! ਧੇੜ੍ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਭਗਤਿ ਕਰ ॥੩॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ਮਾਝਾਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਰੀ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ,

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਚਾਹੀ ਆਲਸੀ ਕਰਿਐ ਆਲਸੀ ਕਰਿਐ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਮਾਝਾਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਰੀ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ਕਰਿਐ,

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਧੇੜ੍ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਕੇਵੇਂ ਬਿਸਾਰੀ ਕਰ ਨਾਹੀ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ਮਾਝਾਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਰੀ ਭਗਵਾਨ, ਪਰਿਪੂਰਨ, ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਐ,

ਰਾਖੁ ਪਰੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ਧੇੜ੍ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਨਿਯਮ ਮਨੇਰੇ ਭਾਗੀ ਕਰ।

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਮੇਭੈਂ ਛੇੜੇਰੇ ਤੇਰੇ ਰਚਨੇ ਕਰਿਛੁਣੈ,

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਭਰਿਓਰੇ ਰਹਿਓਰੇ ਸਦ ਬਨਾਇਓਰੇ ਤਾਹਾਯਾ ਧਾਨ ਕਰਿਓਰੇ ਭਰਿਓਰੇ।

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੇ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੇਧਿਓ ਏਕ ਅਧੁਨਾ ਪੁਰਖੁ ਚਿਤਨ ਕਰ।

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ਸੇ ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕ ਪੁਰਖਿਓਰੇ ਤੇਰੇ ਰਖਾ ਕਰਿਓਰੇ ॥੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਸਾਹਾਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੂ ਰੂਪੇ ਰਹਿ ਧਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੁਅਛ,

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਆਠ ਪਹਰੇ ਸਾਹਾਯਾ ਤੂੰ ਧਾਨ ਕਰਿਓਰੇ ਭਰਿਓਰੇ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਸਾਹਾਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੂ ਪਾਪਿਕ ਸੰਸਾਰ ਏਕੋ ਸਾਹਾਯਿਕ ਕਰਿ ਕਰਿਓਰੇ,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਨਿਯਮ ਪੁਰਿ ਸ਼ਾਸਨੇ ਸੇਧਿਓ ਪੁਰਖੁ ਚਿਤਨ ਕਰਿਓਰੇ ਭਰਿਓਰੇ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਸਾਹਾਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਅਛੈ,

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

ਸੇਧਿਓ ਅਨੂਪ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿਓਰੇ ਭਰਿਓਰੇ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਸਾਹਾਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੇ ਭਯੋਰੇ ਮਨੁਸ਼ਾ ਭਯੋਰੇ ਮਨੁਸ਼ਾ,

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ਬਧਾ ਬੇਬੇ ਪੁਰ੍ਨਾਕ ਚਿਤਨ ਧਿਨ ਰਾਤਿ ਕਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ਯਾਹਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਚੋਰ ਪੁਰਿਸ਼ਾ ਵਯਾਨੁ ਰਹਿਓ,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਚਾਹਾਕ ਮਹਿਮਾ ਕਰ ॥5॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ਯਾਹਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਚੋਰ ਕਾਨਕੁ ਚੰਦ ਗੁੰਗਾਯਾ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਯਾਹਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਤੁ ਆਯੁਧੰਧੁ ਜਨਕ ਕੋਟੁਕ ਦੇਖੁਧਾਭ,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਯਾਹਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਤੁ ਨਿਭ ਭਿਖਾਰੇ ਮਿਠਾ ਵਰਨ ਬੋਲੁਭੁ,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ਯਾਹਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਤੁ ਬ੍ਰਾਹਮਿਕ ਭਾਵਰੇ ਬੁਝਪੂਰਵਕ ਰਹਿਧਾਭ,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ਯਾਹਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਚੋਰ ਫਾਤ ਫਲਿਧਾਵ ਆਭ ਕਾਮ ਕਰਿਧਾਭ,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ਯਾਹਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਚੋਰ ਬੰਦੂਕੁ ਕਮ ਬਧਕ ਫੇਲਧਾਵ,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਯਾਹਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਚੋਰੇਤ ਪਰਮ ਰਹਿ ਮਿਲਿਧਾਵ,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਯਾਹਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਤੁਮੇ ਬ੍ਰਾਹਮਿਕ ਭਾਵਰੇ ਬੁਝਰੇ ਲਿ ਫੇਲਧਾਐ,

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ଏਧਰੇ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਛਾਢਿ ਤੁਮੇ ਕਾਇਕੈ ਅਨਧਿ ਪਾਖਰੇ ਲਾਗਿਅਛੁ?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਯੋਗੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਨਿਯੋਗੁ ਮਨਕੁ ਅੰਗੁਰਯੋਗੁ ਪੁਰਿ ਯਾਗੁਤ ਕਰ ॥6॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਸਾਧਾਯੋਗੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਤੂੰ ਦੂਜਿਆਰੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯੁ ਹੋਯਾਛੁ,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ਯੇਹੁ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਕੇਵੇ ਨਿਯੋਗੁ ਸੁਖਯੋਗੁ ਭੂਲ ਨਾਹੀ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ਸਾਧਾਯੋਗੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਤੇਰੇ ਭੋਯੋਗੁ ਪੁਰਾਤਨ ਬਨਿਆਵ,

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਤੂੰ ਤਾਧਾਯੋਗੁ ਆਰਾਧਨਾ ਕਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਸਾਧਾਯੋਗੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਤੇਰੇ ਬਯੋਗੁ ਕਾਰਜ ਬੰਧੁ ਹੋਯਾਛੁ,

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਨਿਯੋਗੁ ਸੁਖਯੋਗੇ ਤਾਧਾਯੋਗੁ ਬਧਾ ਨਿਯੋਗੁ ਭਾਵ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ਸਾਧਾਯੋਗੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਤੇਰੇ ਬਯੋਗੁ ਪੁਰਾਤਨ ਹੋਯਾਛੁ,

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਤੂੰ ਤਾਧਾਯੋਗੁ ਬਧਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਸਾਧਾਯੋਗੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਯਾਛੁ ,

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੇਇ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ସେହି ପੁਰୁଷ ନାମର ଏକ ରସ ଜପ କରିବା ଉଚିତ ॥7॥

ਆਪି ਜਪାਏ ਜਪੈ ਸੇ ਨਾਉ ॥

ସେହି ପୁରୁଷ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ଜପିଥାଏ, ଯାହାଙ୍କ ସ୍ଵାରା ସେ ସ୍ଵୟଂ ଜାପାଇଥାନ୍ତି।

ਆପି ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

କେବଳ ସିଏ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଯଶୋଗାନ କରୁଥାଏ, ଯାହା ସ୍ଵାରା ସେ ସ୍ଵୟଂ ଗୁଣଗାନ କରାଇଥାନ୍ତି।

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ପੁରୁଷ କୃପାରୁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ।

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥

ପੁରୁଷ କୃପାରୁ ହୃଦୟ-କମଳ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇଯାଏ।

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੇਇ ॥

ଯେତେବେଳେ ପੁਰୁଷ ସୁପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ନିବାସ କରିଥାନ୍ତି।

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

ପੁਰୁଷ କୃପାରୁ ମନୁଷ୍ୟର ବୁଦ୍ଧି ଉତ୍ତମ ହୋଇଯାଏ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ହେ ପੁਰୁଷ! ତୋର ଦୟାରୁ ହିଁ ସବୁ ଖଜଣା ଅଛି।

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥

ନିଜକୁ ନିଜେ କାହାକୁ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏନାହିଁ।

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ହେ ହରି-ପରମେଶ୍ଵର! ତୁମେ ପ୍ରାଣୀକୁ ଯେଉଁଠି ଲଗାଇଥାଅ, ସେ ସେଠାରେ ହିଁ ଲାଗିଥାଏ।

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ହେ ନାਨକ! ସେହି ପ୍ରାଣୀର ବଶରେ କିଛି ମଧ୍ୟ ନଥାଏ ॥8॥6॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲਾਕ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਬੇਬੇਹਿ ਪਰੰਤੂ ਪੁਰੁ ਅਗਮਾ ਘਰੰ ਅਨਭ ਅਭਿ।

ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਹਿੰਦੁ ਨਖ ਚਾਹਾਯਾ ਨਾਮਕੁ ਭਧ ਕਰਿਯਾਵ, ਬੇ ਮੋਲਾ ਪੁਰੁ ਕਰਿਯਾਵ।

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਾ ਕਰਿਓ ਯੇ "ਬੇ ਮੋਲਾ ਨਿਉ ! ਖਾਨਪੂਰ੍ਵਕ ਗੁਣ,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਬਾਪੁਯਾ ਕਥਾ ਕਠ ਅਭੁਤ ਅਭੇ ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭੁਤਪਦੀ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੇਤ ॥

ਬਾਪੁਯਾ ਬਯੋਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਮੁਖ ਭਯੋਧਿ ਬੋਯੋਧਿ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥

ਬਾਪੁਯਾ ਬਯੋਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਬਿਕਾਰਯੋਧਿ ਬੁਧੁ ਮਯੋਧਿ ਧੂਰ ਬੋਯੋਧਿ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਬਾਪੁਯਾ ਬਯੋਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਅਭਿਮਾਨ ਬਯੋਧਿ ਬੋਯੋਧਿ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਬਾਪੁਯਾ ਬਯੋਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਆਨੁ-ਯਾਨ ਪੁਕਾਰ ਬੋਯੋਧਿ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਬਾਪੁਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਪੁਰੁ ਨਿਕਰਿਓ ਥ੍ਵਾ ਪੁਤਾਤ ਹੋਯਾਯਾਏ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਬਾਪੁਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਬਹੁ ਬਿਵਾਧ ਧੂਰ ਹੋਯਾਯਾਏ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਬਾਪੁਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਨਾਮ-ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾਯਾਏ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਬਾਪੁਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਯ ਕੇਵਲ ਏਕ ਚਿੰਤਨ ਪਾਯੋ ਪ੍ਰਯਾਸ ਕਰਿਯਾਏ।

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਕੇਯੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਾਪੁਯੁਕ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਰਿਯਾਏ?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬਾਪੁਯੁਕ ਸੇਭਾ ਪੁਰੁਸ਼ ਮਹਿਮਾਏ ਹੋਯੋ ਲੀਨ ਹੋਯਾਯਾਏ ॥1॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਬਾਪੁਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਅਗੋਚਰ ਪੁਰੁਸ਼ ਮਿਲਿਯਾਏ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ਬਾਪੁਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਰਹਿਯਾਏ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਬਾਪੁਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਪਾਞੀ ਗੰਭੀਰ (ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਅਹੰਕਾਰ) ਬੰਨ੍ਹੇ ਆਵਿਯਾਏ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਬਾਪੁਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਯ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਨਾਮਕ ਰਸ ਚਾਖੁਯਾਏ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਧਿ ਬਖੂਯੁਕ ਧੂਯੁਕਿ ਵਯਿਯਾਧਿ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੇਹਰ ਬੈਨ ॥

ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਵਾਗੀ ਮਨੋਹਰ ਹੋਯਾਯਾਧਿ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨ ਕੂਆਧੇ ਯਾਧਿ ਨਾਹੀ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨ ਬਿਰਧਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਯਾਧਿ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਧੇ ਮਾਯੂ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਯਾਧਿ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ਨਾਨਕ! ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਯਾਯਾਧਿ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਬਖੂ ਸ਼ੰਨੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਯਿਯਾਧਿ।

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਧਿ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਯਾਯਾਧਿ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਧੇ ਕਾਯਾਰ ਸ਼ੰਨੁ ਹੋਯਾਯਾਧਿ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਬਾਖੂਯੁਕ ਵਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਧਿ ਕੂਮਾਰੀ ਆਧਿਕ ਯਾਧਿ ਨਾਹੀ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੰਦਾ ॥

ਬਾਪੂਜੀ ਬਯਾਓ ਕਰਿਬਾ ਧੁਰਾ। ਮਨੁ ਦੇਖਾ ਧਿਖ ਨਾਹੀ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਬਾਪੂਜੀ ਬਯਾਓ ਕਰਿਬਾ ਧੁਰਾ। ਮਨੁਸ਼ਖ ਮਹਾਨ ਬੁਝਰ ਮਾਲਿਕ ਯੋਗਰਜ਼ੀ ਹੂੰ ਯਾਗਿਆ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ਬਾਪੂਜੀ ਬਯਾਓ ਕਰਿਬਾ ਧੁਰਾ। ਮਨੁਸ਼ਖ ਅਯੁਕਾਰਰ ਤਾਪ ਬਾਹਰਿਯਾ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ਬਾਪੂਜੀ ਬਯਾਓ ਕਰਿਬਾ ਧੁਰਾ। ਮਨੁਸ਼ਖ ਸਭੁ ਅਯੁਕਾਰ ਕਰਿਯਾ।

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

ਯੋਗਰ ਬੁਝੰ ਹੂੰ ਬਾਪੂਜੀ ਮਹਿਮਾ ਯਾਗਿਆ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬਾਪੂ ਆਵੰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿਪਕ ਹੋਯਾ।॥੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ਬਾਪੂਜੀ ਬਯਾਓ ਕਰਿਬਾ ਧੁਰਾ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਬਾਪੂਜੀ ਬਯਾਓ ਕਰਿਬਾ ਧੁਰਾ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ਬਾਪੂਜੀ ਬਯਾਓ ਕਰਿਬਾ ਧੁਰਾ।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

ਬਾਪੂਜੀ ਬਯਾਓ ਕਰਿਬਾ ਧੁਰਾ। ਮਨੁਸ਼ਖ ਚਿਤ੍ਰ ਨ ਹੋਵਾ। ਕਾਲਾ ਚਿਤ੍ਰਿ ਸੁਖ ਕਰਿ ਨਿਖ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਉਚੈ ॥

ਬਾਪੂਜੀ ਬਯਾਓ ਕਰਿਬਾ ਧੁਰਾ। ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਰੋਜ ਭਾਨਰੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਿਯਾ।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਾ ਆਨੁਸ਼ਰੂਪਰੇ ਪਹੁਚਿਯਾ।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਣੀਰ ਧਰਮ ਪੂਰ੍ਣ ਭਾਵਰੇ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਹੋਯਾ।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਾ ਕੇਵਲ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਆਰਾਪਨਾ ਕਰਿਯਾ।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਾ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਭਯਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਯਾ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਬੇਹੋ ਬਾਖੂਯਾ ਪੁਰਿ ਬਯਾਧਿਤ ਅਰੇ ॥੪॥

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਾ ਬੰਦੂਕ ਬੰਨ੍ਹ ਭਯਾਰ ਹੋਯਾ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਾ ਮਿਤ੍ਰ-ਬੰਧਨ ਘਰੰ ਪਰਿਵਾਰ ਭਵਬਾਗਰੂ ਭਯਾਰ ਹੋਯਾ।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਬੇ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਯਾ,

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਯੇਯੋ ਧਨ ਬਾਰਾ ਬਯਾਧਿ ਪੂਰ੍ਣ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਯਾ ਅਭ ਭੁਖ ਹੋਯਾ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਧਰਮਾਯ ਮਧ ਬੇਵਾ ਕਰਿਯਾ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਫੇਰਿਓ ਏਕੰ ਫੇਰਿਓ ਮਧ ਚਾਹਾਰ ਯਗੋਗਾਨ ਕਰਿਯਾਓ।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਬੰਦੂਕ ਪਾਪ ਨਾਥ ਹੋਯਾਓ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ ਅਮ੍ਰਿਤਮਯੀ ਨਾਮਰ ਯਗੋਗਾਨ ਕਰਿਯਾਓ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਬਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ ਬਾਨ ਬਾਨਰੇ ਪਹੁੰਚਿਯਾਓ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਰ ਯਯ ਬਯਾਧਿ ਹੋਯਾਓ ॥5॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਕੁ ਪਰਿਗ੍ਰਿਯ ਕਰਿਯਾਕੁ ਪਠੇ ਨਾਥੀ।

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਫਰੀਨ ਮਾਏ ਏਕੰ ਬਾਯਾਧਰੇ ਮਨੁਸ਼ ਕ੍ਰਿਯਾਧ ਹੋਯਾਓ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਰ ਬਧੁ ਪਾਪ ਨਾਥ ਹੋਯਾਓ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ ਨਰਕ ਠਾਰੂ ਬਯਾਧਿਯਾਓ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਥੀ ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕਰੇ ਪ੍ਰਥੀ ਹੋਯਾਓ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਯਿੰਘ ਛਿਲ੍ਹਰਯੋਂ ਠਾਰੂ ਵਿਛੋੜਦ ਹੋਯਾਛਿ, ਬਾਪੁਯੋਂ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਬੇ ਤਾਹਾਯੋਂ ਬਹਿਤ ਮਿਥਿਯਾਯ।

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਬਾਪੁਯੋਂ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਯੋਂ ਯੋਧੋਂ ਧੰਨ ਯੋਧਾ ਕਰਿਯਾਯ, ਤਾਹਾਯੋਂ ਮਿਥਿਯਾਯ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਬਾਪੁਯੋਂ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਬੇ ਯਾਲਿ ਹਾਥਰੇ ਯਾਯ ਨਾਹਿ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

ਧਰੰਬ੍ਰਹਮ-ਪੁਰੁ ਬਾਪੁਯੋਂ ਧ੍ਰੁਵਯੋਂ ਨਿਬਾਧ ਕਰਿਯਾਯ।

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬਾਪੁਯੋਂ ਯੋਧਾਯੋਂ ਛਿਲ੍ਹਰਯੋਂ ਨਾਮ ਗੁਣਿ ਯਾਧ ਧਾਰ ਹੋਯਾਯ ॥6॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਬਾਪੁਯੋਂ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿ ਯੋਧਾਯੋਂ ਨਾਮ ਗੁਣਿ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਬਾਪੁਯੋਂ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿ ਛਿਲ੍ਹਰਯੋਂ ਗੁਣਾਨੁਬਾਧ ਕਰ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਬਾਪੁਯੋਂ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਯੋਂ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਨਿਯੋਂ ਧ੍ਰੁਵਯੋਂ ਯੋਧਾਯੋਂ ਨਾਹਿ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਬਾਪੁਯੋਂ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਨਿਯੋਂ ਯਾਧਰੇ ਤਾਹਾਯੋਂ ਯੋਧਾਯੋਂ ਯੋਧਾਯੋਂ ਹੋਯਾਯ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਬਾਪੁਯੋਂ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਯਾ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ਯੋਂ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗਿਯਾਯ।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਯੁਗੁਰ ਬਯਾਧਿ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਮਨੁਬਯਾ ਯੁਗੁਰਯਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਆਮਰ ਗਤਿ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਯਾਧਿ ਕਰਿਓ ਬਾਰਾ ਬਯੁ ਰੋਗ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ! ਬਯਾਧਿਯੁਗੁਰੇ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ ॥੭॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਮਯਾ ਯੁਗੁਰੇ ਜਾਨਹਿ।

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ ਬਖਿਆਨਹਿ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ, ਬੇਦਯੁਗੁਰੇ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ।

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਯੁਗੁਰੇ ਮਾਯਾ ਯੁਗੁਰੇ ਗੁਣਯੁਗੁਰੇ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ।

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਯੁਗੁਰੇ ਬਯਾਧਿਯੁਗੁਰੇ ਫੁਲਯੁਗੁਰੇ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਯੁਗੁਰੇ ਅੰਤ ਨਯਾਧਿ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

ਬਾਪੂਯੋਗ ਗੋਭਾਗ ਬਰਵਾ ਅਨੰਤ ਅਰੇ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ॥

ਬਾਪੂਯੋਗ ਗੋਭਾਗ ਬਰਵਾ ਅਰੇ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

ਬਾਪੂਯੋਗ ਗੋਭਾਗ ਮਹਾਨ ਠਾਰੂ ਮਹਾਨ ਅਰੇ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਬਾਪੂਯੋਗ ਗੋਭਾਗ ਕੇਵਲ ਬਾਪੂਯੋਗ ਹੋਂ ਭਧਮੁਖ ਲਾਗਿਆ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਹਉ ਮੇ ਹੇ ਮੇਰੇ ਭਾਯੋ! ਬਾਪੂ ਖਵੰ ਪੁਰਖ ਠਾਰੇ ਕੀਰਤਿ ਭੇਦ ਨਾਹੀ ॥੮॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਭਾਗ ॥

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਮਾਝਾਰੇ ਮਨਰੇ ਬਧਾ ਧਾਵ ਆਭ ਮੁਖਰੇ ਮਖ ਬਧਾ ਧਾਵ

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ਆਭ ਮਿਖ ਖਕ ਧਰਮਾਨਾਯੋ ਬਿਨਾ ਅਨਧ ਕਾਝਾਯੋ ਦੇਖੈ ਨਾਹੀ,

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਖਹਿ ਗੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾਯੋ ਹੋਯਾਧਾਵ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਧਾਵ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨਾਯੋ ਬਰਵਾ ਨਿਰੰਦ੍ਰ ਰਹਿਆਵ,

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਯੋਗਰੇ ਭਲਰੇ ਕਮਲ ਧੂਲ ਝੂਝੁ ਖੋਲਾਇ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਬਧਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ੁ ਅਰੇ,

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖ ॥

ਯੋਗਰੇ ਸੂਰ੍ਯੁ ਬਿਨਸੁ ਰਬਰੇ ਸੂਰੁ ਦੇਖਾਇ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਬਿਨਸੁ ਏਕੁ ਆਖੁਰੇ ਦੇਖੁਇ।

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਗ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

ਯੋਗਰੇ ਰਾਜੁ ਰਾਗੁ ਆਉ ਕਾਛਾਨੁ ਬਿਨਸੁ ਦੇਖੁਇ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਬਿਨਸੁ ਧੀਰਜੁ ਬਿਨਸੁ ਧਾਇ,

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੇਉ ਖੇਟੈ ਕੇਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

ਯੋਗਰੇ ਕੇਹੁ ਧਰਿਤ੍ਰਿਕੁ ਖੋਲਿਐ ਆਉ ਕੇਹੁ ਚੰਦਨੁ ਲੇਪੁ ਕਰਿਐ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਏਹੈ ਗੁਨੁ ਅਰੇ।

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੋਗਰੇ ਅਗਨਿਰੇ ਬਿਭਾਤੁ ਬੁਭਾਵੁ ਧਾਇ ॥੧॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠਾਰੂ ਮਧੁ ਧਰਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਖੋਲਾਇ,

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥

ਯੋਗਰੇ ਭਲਰੇ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਹੀ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾ ਮਨਰੇ ਅਹਿੰਦਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਥਾਵ ਯੋਗਰੇ

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਵੀ ਭਧਰੇ ਆਕਾਸਿ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾ ਪਾਛੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਵਾ ਗਤ੍ਰੁ ਬਮਾਨ ਹੋਯਾਯਾਓ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾ ਕਿਐਤਿ ਮਾਤ੍ਰੁ ਅਭਿਮਾਨ ਭੂਖਨਾਏ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾ ਭਯ-ਬਰੋਯ ਅਰੇ।

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਪਰਭੂ ਨਿਯ ਮਨਰੇ ਬੇ ਬਹੁਠਾਨੁ ਨਿਮ੍ਰ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੇਵਲ ਬੇਬੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾ ਬਨਿਆਵ,

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਯਾਯਾਕੁ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾ ਥਾਯਾਓ॥੨॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾ ਬਹੁਯ ਚਰਗ-ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਰੇ।

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾ ਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਿਆਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਾ ਬਹੁਯ ਭਧਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਆਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪਾਸਰੇ ਕੋਇਓ ਨਹ ਰੂਝਿ ਨਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਬਰਦਾ ਬਿਨਾਸੀ ਹੋਇਓਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਬੰਧਨੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇਓਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਜੀਵਨ ਆਚਰਣਿ ਕਠਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਰੇ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨੁ ਥਾਵ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਭਗਵਾਨਕ ਖਾਨਰੇ ਹੂੰ ਨਰੁ ਹੋਇਓਥਾਵ ॥੩॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਏਕ ਈਸ਼ਰਕ ਭਧਰੇ ਹੂੰ ਆਸੁ ਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਬਿਨਾਸਿ ਬੂਝਨਾਹੂੰ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਗਰੀਬੀ ਹੂੰ ਹੋਇਓਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਬੁਝਯਾਨੀਯਾ ਪਰੋਪਕਾਰ ਕਰਿਵਾਰ ਭਵਾਹੁ ਬਨਿਰਹਿਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਬੁਝਯਾਨੀ ਬਾਧਾਰਿਕਾ ਬਿਵਾਹਰੂ ਭਞ੍ਰੇਰੇ ਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਬੁਝਯਾਨੀ ਨਿਯਮ ਪਥਭ੍ਰਿਯੁ ਮਨਕੂ ਨਿਯੁਕਤਿਰੇ ਰਝ੍ਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਬੁਝਯਾਨੀਯਾ ਕਰਮ ਗ੍ਰੇਸ਼ੁ ਅਚੇ, ਯਾਹਾ ਮਖ ਧੇ ਕਰਿਥਾਵ, ਭਲ ਕਰਿਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਬੁਝਯਾਨੀ ਭਲਭਾਵਰੇ ਬਧਨ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਬੁਝਯਾਨੀਯਾ ਬਯਾਧਿਰੇ ਰਹਿਲੇ ਬਰੂਯਾ ਭਯਾਰ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬਾਰਾ ਧੁਨਿਥਾ ਬੁਝਯਾਨੀਯਾ ਧੁਰਾਵਾ ਕਰਿਥਾਵ ॥੪॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਬੁਝਯਾਨੀ ਕੇਵਲ ਏਕ ਭਵਿਰਯਾ ਬਹਿਰੇ ਹ੍ਰਿ ਧ੍ਰੇਮ ਕਰਿਥਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

ਭਵਿਰ ਬੁਝਯਾਨੀਯਾ ਪਾਯੋ ਪਾਯੋ ਰਹਿਥਾਯਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਭਵਿਰਯਾ ਨਾਮ ਹ੍ਰਿ ਬੁਝਯਾਨੀਯਾ ਆਧਾਰ ਅਚੇ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਛੇਰੁਛੇਰੁ ਨਾਮੁ ਹ੍ਰਿ ਗੁਰੂਗਿਆਨੀਯਾ ਪਰਿਵਾਰੁ ਅਰੇ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਗੁਰੂਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਗਤ ਰਹਿਯਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਗੁਰੂਗਿਆਨੀ ਨਿਯਮੁ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਭਯਾਗੁ ਕਰਿਯਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਗੁਰੂਗਿਆਨੀਯਾ ਮੁਖਿਯੋ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਰਾਖੁ ਕਰਿਯਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਗੁਰੂਗਿਆਨੀਯਾ ਮੁਖਿਯੋ-ਰੂਪੀ ਘਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਥਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

ਗੁਰੂਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਿਯੋ ਸੁਖਿਯੋ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰਿਯਾ ॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਗਿਆਨੀਯਾ ਬਿਨਾਸੁ ਨਹੀ ॥੫॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਗੁਰੂਗਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇਯਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

ਗੁਰੂਗਿਆਨੀਯਾ ਛੇਰੁਛੇਰੁ ਸੰਗਿ ਹੋਇਯਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

ਗੁਰੂਗਿਆਨੀਯਾ ਮੁਖਿਯੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹਿਯਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯਾ ਮਨੁ ਪਰਿਤੁ ਕਰਿਕਾ ਕਾਲਾ ਹੋਇਯਾ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀ ਏਹੁ ਹੋਇਯਾ, ਯਾਹਾਕੁ ਯਕੁੰਤ ਬੁਝੈ ਲੋਕਪੁੰਨ ਕਰਾਇਯਾ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯਾ ਕਠ ਪੁਰਾਤਨ ਧਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯਾ ਦਰਸੈ ਕੇਹੁ ਭਾਗਯਾਗੀਯਾ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਯਾ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀ ਪੁਰਿ ਸੁੰ ਬਧਾ ਬਧਪੈਰਿ ਹੋਇਯਾ ਭਰਿਭ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯਾ ਭੋਗਯਾਗੀਯਾ ਮਧ ਭੋਗਯਾਗੀਯਾ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸੁਰ ਬੁਝੈ ਹੋਇ ਬੁਝਿਆਨੀ ਅਰਥਿ ॥6॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯਾ ਗੁਣਗੁਣ ਮੂਲਯਾਗੀਯਾ ਕਰਾਇਯਾਗੀਯਾ ਨਾਹੀ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਬਹੁ ਗੁਣ ਬੁਝਿਆਨੀਯਾ ਸੁਖਮਨ ਕੇਹਾਮਾਨ ਧਾਵ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯਾ ਭੇਦਕੁ ਕੀਯਾ ਭਾਗੀ ਪਾਇਕ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯੁ ਸਵਰਾ ਪੁਗਾਮ ਕਰਿਕਾ ਭਰਿਓ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਰੁ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯੁ ਮਹਿਮਾਰ ਘੋਰ ਅਧਾ ਅਧਰ ਮਧ ਬਥੁਨਾ ਕਰਮਾਯਾਯੁ ਪਾਰਿਕ ਨਾਹੀ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀ ਸਮੁਤ ਭਾਵਯੁ ਪੂਰ੍ਵ ਬਾਮਾ ਅਚਰਿ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯੁ ਅਨੂਮਾਨ ਕੇਵ ਲਗਾਯਾਯਿਕ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਕੇਵਲ ਬੁਝਿਆਨੀ ਹੀ ਬੁਝਿਆਨੀਯੁ ਗਤਿਯੁ ਭਾਗਿਯਾਯ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀਯੁ ਗੁਣ ਕੋਠਿਯੋ ਸਾਮਾ ਨਯਾਯ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬੁਝਿਆਨੀਯੁ ਹੀ ਸਵਰਾ ਪੁਗਾਮ ਕਰ ॥੧॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀ ਸਾਰਾ ਧੁਨਿਯਾਰ ਕਰਮਾ ਅਚਰਿ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀ ਸਵਰਾ ਭਾਵਿਓ ਰਹਿਯਾਯਿ ਅਯੁ ਮਰਯੋ ਨਾਹੀ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਬੁਝਿਆਨੀ ਭਾਵਯੁ ਪੂਰ੍ਵ ਘੋਰ ਭਾਵਨ ਧੇਰਾ ਕਾਲਾ ਅਚਰਿ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਿਪਾਭਾ ਅਰਭਿ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਅਨੰਤੁ ਨਾਥੁ ਅਰਭਿ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਹਾਥੁ ਬਿਸਭੁ ਮਾਨਵ ਯਾਤਿ ਭਵਿਭੇ ਅਰਭਿ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

ਵਹਿ ਬਾਰਾ ਯਗਤ-ਪ੍ਰਬਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਹੋ ਅਰਭਿ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਨਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਰਭਿ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਗੋਪਾਨੁ ਕੇਵਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਹੋ ਬਨੀਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਲਿਕੁ ਅਰਭਿ ॥੮॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਪਾਨੁ ॥

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਹੇਠੋਂ ਵਧੀਐ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਭਗਵਾਨੁ ਨਾਮੁ ਰਚਾਇਯਾਵ,

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਹੇਠੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੁ ਭਗਵਾਨੁ ਦਰਸੈ ਕਰਿਯਾਵ ਆਭੁ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਰਣੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਨੁ ਕਰਿਯਾਵ,

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਧਰਿ ਬਧਾਵਾਧੀ ਨਿਲੰਬੁ ਮੁਖਾਪੂਰੁ ਬਸਤੁ ਪੁਰਾਣੀਯੁ ਭਵਬਾਗਰੂ ਭਯਾਰ ਕਰਿਯਾਓ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦਾ॥

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ਯੇਯੋਂ ਬਾਛਿ ਭੋਝਾਯੇ ਮਿਥਾ ਕੂਹੇ ਨਾਹਿ,

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ਮਾਝਾਰ ਭ੍ਰਮਰੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਛੁਕਾ ਦਰੰਜਨ ਅਭਿਲਾਖ ਥਾਵ,

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥

ਮਾਝਾਰ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰ ਨਾਰੀਯੋ ਬੀਧਿਯੋ ਕੂਹੇ ਨਾਹਿ,

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

ਮਿਥ ਬਾਛੁਕਾ ਗੁਣਾ ਪੂਰਕ ਬੇਰਾ ਕਰਿਥਾਵ ਥਾਯ ਬਛੁਕਾ ਬਛਾਓ ਬਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿਥਾਵ,

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ਮਿਥ ਨਿਯ ਕਾਨਯੇ ਕਾਝਾਰ ਨਿੰਦਾ ਗੁਣੇ ਨਾਹਿ,

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਮਿਥ ਨਿਯਕੁ ਨਿਯੇ ਮਨ, ਨੀਚ ਭਾਰੁਥਾਵ,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ਮਿਥ ਗੁਰੁਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾਰੁ ਮਨ ਕੂਛਿ ਭਾਗ ਕਰਿਥਾਵ,

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ

ਮਿਥ ਨਿਯਕ ਮਨਕ ਬਾਸਨਾ ਨਿਯ ਮਨਰੂ ਧੂਰ ਕਰਿਥਾਵ

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਥਾਯ ਮਿਥ ਨਿਯ ਆਨ-ਯਥਿਯ ਭਧਯੇ ਵਿਯਯ ਪ੍ਰਾਧ ਕਰਿਥਾਵ, ਥਾਯ ਪਾਞਿ ਵਿਯਾਰ ਠਾਰੁ ਬਞਿਥਾਵ,

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੋਠਿ ਕੋਠਿ ਮਧਰੇ ਆਪਰਿ ਕੋਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ 'ਅਪਰਸ' (ਪਰਿਤੁ) ਹੋਇਯਾ ॥੧॥

ਬੈਸਨੇ ਸੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਯੇਭ੍ਰੰ ਵਯਭ੍ਰਿ ਭਧਰੇ ਧਰਮਾਨ੍। ਧੁਬਨ ਹੋਇਯਾਭ੍ਰਿ, ਯੇ ਕੋਭ੍ਰਿ ਅਰਭ੍ਰਿ।

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

ਯੇ ਕੋਭ੍ਰਿ ਮਾਯਾਨ੍ ਅਯਾਗ੍। ਰਹਿਯਾ ॥

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਆਭ ਗ੍ਰਭਯਨ੍ ਕਰਿ ਨਿਭਨ੍ ਹ੍ਰਿ ਰਹਿਯਾ ॥

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਯੇਭ੍ਰਿ ਕੋਭ੍ਰਿ ਧਨ੍ ਮਧ ਪਰਿਤੁ ਅਰੇ।

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਯੇ ਕੋਭ੍ਰਿ ਧਨ੍ ਯਯਾ ਕਰੇ ਨਾਹ੍ਰਿ।

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਯੇ ਕੇਵਲ ਧੁਭ੍ਰਿ ਭ੍ਰਿ ਆਧਾ ਕੀਰਤਨੇ ਹ੍ਰਿ ਰਹਿਯਾ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਭਾਯਾ ਆਨ੍। ਆਧਾ ਗਰਬਰੇ ਧ੍ਰਿਭ੍ਰਿ ਧਾਨ੍ ਕਭ੍ਰਿ ਗੋਪਾਲਨ੍ ਧ੍ਰਿਭ੍ਰਿ ਹੋਇਯਾ ॥

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਯੇ ਧਨ੍ਭ੍ਰਿ ਭਾਧ ਭਧਰੇ ਕ੍ਰਿਧਾਨ੍ ਹੋਇਯਾਭ੍ਰਿ।

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਯੇ ਧ੍ਰਿਭ੍ਰਿ ਯਧ੍ਰਿਭ੍ਰਿ ਨਾਨ ਨਿਭ ਮਧਰੇ ਵਧਾਯਾਭ੍ਰਿ ਆਭ ਅਧਾ ਧ੍ਰਿਭ੍ਰਿ ਨਾਨ ਭਧ ਕਰਾਯਾਭ੍ਰਿ।

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਹੀ ਵੈਸ਼ਵ ਧਰਮ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਨਿ ॥੨॥

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਸ਼ਾਹੀਰ ਚਿਤ੍ਰੇਰੇ ਭਗਵਾਨਯ ਭਕਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਵ, ਸੇ ਹੂੰ ਭਗਵਾਨਯ ਵਾਸਤਵਿਕ ਭਕਤ ਅਹੇ।

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਸੇ ਸਮਸਤ ਦੁਸ਼ਟਰ ਸੰਗਤਿ ਭਾਗ ਕਰਿਧਾਵ

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

ਆਭ ਭਾਸ਼ਾਰ ਮਨਰੂ ਸਰੂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫ੍ਰਿਧਾ। ਦੂਰ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਸੇ ਧਰੰਤ੍ਰਯੁਕਤ ਸਰੂ ਭਾਗਾਹੇ ਵਿਧਾਮਾਨ ਭਾਵਿਧਾਵ ਆਭ ਕੇਵਲ ਭਾਸ਼ਾਯ ਹੂੰ ਪੂਜਾ ਕਰਿਧਾਵ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੇਵੈ ॥

ਸਿੰਧ ਸਾਧੂ-ਸੰਗਯ ਸੰਗਤਿਹੇ ਰਹਿ ਮਨਰੂ ਧਾਧਰ ਮਯਯਾ। ਨਿਰੂਭ ਕਰਿਧਾਵ,

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥

ਏਹੀ ਭਕਤਰ ਰੂਥਿ ਭਭਮ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਸੇ ਨਿਯ ਭਗਵਾਨਯ ਨਿਧਾ ਸੇਵਾ ਕਰਿਧਾਵ।

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

ਸੇ ਨਿਯ ਮਨ ਏਵੰ ਭਨ ਨਿਯ ਪ੍ਰਯੁਯ ਪ੍ਰੇਮਹੇ ਸਮਪ੍ਰਿਧ ਕਰਿਧਾਵ।

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਸੇ ਭਗਵਾਨਯ ਚਰਨ ਨਿਯ ਸ੍ਰੁਧਯਹੇ ਵਸਾਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਹੀ ਭੁਭੁ ਹੂੰ ਭਗਵਾਨਯੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਆ। ॥3॥

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਜੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

ਪਛਿਤ ਬੇ ਅਰੇ, ਸਿੰਘ ਨਿਯੋ ਮਨਯੁ ਭਧਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਿਆ।

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

ਬੇ ਰਾਮਯੋ ਨਾਮਯੁ ਨਿਯੋ ਸੁਧਦੇਸ਼ੇ ਭੋਭਿਆ।

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ਸਿੰਘ ਰਾਮ ਨਾਮਰੇ ਮਿਠਾ ਰਸ ਬੇਬਨ ਕਰਿਆ।

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

ਬੇ ਪਛਿਤਯੋ ਭਧਦੇਸ਼ੇ ਧਾਰਾ ਬਾਰਾ ਭਗਤ ਭੋਭਿਆਯੋ,

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਯੋਭੈ ਪਛਿਤ ਧਰਿਯੋ ਕਥਾਯੁ ਨਿਯੋ ਸੁਧਦੇਸ਼ੇ ਬਥਾਯੋ,

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੇਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਏਹੀ ਪਛਿਤ ਪੁਨਰ੍ਵਾਰ ਯੋਭਿਯੋ ਪ੍ਰਬੇਸ਼ ਕਰੇ ਨਾਯੋ।

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥

ਬੇ ਬੇਦ, ਪੁਰਾਨ ਏਵੋ ਸੁਭਿਰੇ ਮੂਲ ਚਯੋਭੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿਆ।

ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥

ਬੇ ਸੁਖਿਗੋਚਰੇ ਬਾਬਾਯੋ ਅਧੁਯੋ ਪੁਭੁਯੋ ਠਾਰੇ ਅਨੂਭਵ ਕਰਿਆ।

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਆਭ ਚਾਰੀ ਹੂੰ ਬਥੈ (ਭਾਭਿ)ਯੋ ਭਧਦੇਸ਼ੇ ਧੋਭਿਆ।

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬੇਭੈ ਪਛਿਤਯੋ ਬਰ੍ਵਾ ਹੂੰ ਪ੍ਰਗਾਧ ਅਰੇ ॥4॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥

ਬਸਤੁ ਮਨੁਰ ਵਾਜ ਮਨੁ ਆਨ ਅਰੇ।

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੇਉ ਨਾਮੁ ॥

ਚਾਰੇ ਹੂੰ ਵਰ੍ਹੇਰੇ ਕੇਹੇ ਪੁਰੁਖ ਮਖ ਨਾਮਰ ਜਪ ਕਰ।

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਹਿੰਦ ਹਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪਿਆਵ, ਚਾਹਾਰ ਚਰੇ ਹੋਯਾਵ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਕੇਹੇ ਪੁਰੁਖ ਹੂੰ ਬਠਬਯੋਰੇ ਰਹੇ ਚਾਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਆਵ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਮਹਿ ਪੁਰੁ ਨਿਯ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਾ ਸੁਦਨੁਰੇ ਨਾਮ ਬਯਾਯੋਇਅਯੋ

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਚਾਹਾਹੇਲੇ ਪੜ੍ਹ, ਪ੍ਰੇਤ, ਮੂਰ੍ਹ, ਪਥਰ ਸੁਦਨੁ ਮਖ ਪਾਰ ਹੋਯਾਵ।

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਯੋਗਰਾਜ ਨਾਮ ਬਸਤੁ ਰੋਗਰ ਔਖਦੁ ਅਰੇ।

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਯੋਗਰਾਜਾਨੁ ਗੁਣਬੁਧਿ ਕਰਿਵਾ ਕਲਿਆਣ ਚਰੰ ਮੁਖਿਰ ਰੂਪ ਅਰੇ।

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ਕੋਈਐ ਮੁਖਿ ਅਧਰਾ ਕੋਈਐ ਧਰਮ-ਕਰੰ ਧਾਰਾ ਯੋਗਰਾਜ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਾਯਾਯਾਯਾਯਾ ਨਾਹੈ।

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੋਗਰਾਜਾਨੁ ਨਾਮ ਬੇਹੁ ਮਨੁਸ਼ਾਨੁ ਮਿਲਿਆਵ, ਯਾਹਾਰ ਯਾਗਰੇ ਆਧਿਨੁ ਹੂੰ ਲੇਖਾ ਹੋਯਾਵ

॥5॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਰੇ ਭਗਵਾਨਯੋ ਨਿਵਾਸੁ ਥਾਵ,”

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਬਧੁ ਹੋ ਰਾਮਦਾਸੁ ਅਰੇ।

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਯੁ ਅੰਤਰੇ ਹੋ ਰਾਮੁ ਦੇਖਾਇਯਾ।

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਬੇਬੇਕਰ ਬੇਬੇਕ ਹੋਵਾਰੇ ਬੁਝਾਵਰੁ ਬੇ ਭਗਵੰਤੁ ਪਾਇਯਾ।

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਹੋਵ ਬਰਧਾ ਭਗਵਾਨਯੋ ਨਿਯੁ ਨਿਯੁ ਭਾਇਯਾਵ,

ਸੇ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਬੇਬੇਕ ਬੇਬੇਕ ਪੁਰਖੁ ਦਰਗਹੇ ਬੁਝਾਵਰੁ ਹੋਇਯਾਵ।

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਭਗਵੰਤੁ ਨਿਯੁ ਬੇਬੇਕ ਭਧਰੇ ਬੁਝਾਵਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਯਾਵੇ

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੇਝੀ ਪਰੈ ॥

ਭਾਗੁ ਬੇਬੇਕ ਬੇਬੇਕਯੋ ਬਾਪੁਯੋ ਭਾਗੁ ਹੋਇਯਾਵ।

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਬਾਪੁਯੋ ਪਰਿਵਾਰੇ (ਰਹਿ ਮਧ) ਬੇ ਮਨਰੇ ਨਿਰੰਦ੍ਰੁ ਰਹਿਯਾਵ,

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਯਹਿ ਭਾਗੁ ਮੁਖਿ ਵਾਲਾ ਰਾਮਦਾਸੁ ਹੋਇਯਾਵੇ ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਹੋਵ ਪੁਰਖੁ ਭਾਗੁ ਬਧਾ ਮਨਰੇ ਮਾਇਯਾਵ,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੇਉ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤਾହਾਕੂ ଜୀବନ ମୁକ୍ତ କୁହାଯାଏ।

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੇਗੁ ॥

ਤਾହା ପାଇଁ ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଏକ ସମାନ ହୋଇଥାଏ।

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ਤਾହା ଠାରୁ ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦ ମିଳିଥାଏ ଆଉ କିଛି ବିଯୋଗ ହୁଏନାହିଁ।

ਤੈਸା ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮାਟੀ ॥

ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ସୁନା ଓ ମାଟି ସମାନ ଅଟେ,

ਤੈਸା ਅੰਮ੍ରିତੁ ତੈਸੀ ਬਿਖୁ ਖਾਟੀ ॥

ତାହା ପାଇଁ ଅମୃତ ଏବଂ ପିତା ମଧ୍ୟ ସମାନ ଅଟେ।

ਤੈਸା ਮਾਨੁ ਤੈਸା ଅਭਿਮਾਨੁ ॥

ତାହା ପାଇଁ ମାନ ଓ ଅଭିମାନ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଥାଏ।

ਤੈਸା ਰੰਕੁ ਤੈਸା ਰਾਜਾਨੁ ॥

ରାଜା ଆଉ ଭିକାରି ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଇଁ ସମାନ ଅଟେ।

ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

ଭଗବାନ ଯାହା କରିଥାନ୍ତି, ତାହା ତାଙ୍କରି ଜୀବନ-ଯୁକ୍ତି ହୋଇଥାଏ।

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੧॥

ହେ ନାନକ! ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ହିଁ ଜୀବନ ମୁକ୍ତ କୁହାଯାଏ ॥7॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ହିଁ ହୋଇଥାଏ।

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନରେ ଇଶ୍ବର ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ରଖିଥାନ୍ତି, ସେ ସେପରି ହିଁ ନାମ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି।

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥

ਭਗਵਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂੰ ਬਹੁ ਕੀਛੇ ਕਰਿਯਾਹਿ ਆਉ ਪ੍ਰਾਣੀਯਾ ਧਾਰਾ ਕਰਾਯਾ ਪਾਛੈ ਬਧੈ ਅਰਥੇ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਯਾਹਾ ਭਲਾ ਲਾਗਿਯਾਵ, ਤਾਹਾ ਹੋਯਾਯਾਵ

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਯੋਗ ਅਨੰਤ ਲਹਰੀਯੋਗੇ ਮਹਾਬ੍ਰਹਮ ਹੋਯਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਯਾਯਾਹਿ।

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਵਨਕੇ ਕੋਟਿਯੋਗ ਭਗਾ ਪਠਿਯੋਗ ਨਾਹੀ।

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਯੋਗਿਯੋਗ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਿਯਾਹਿ, ਬੇਧਿਯੋਗ ਹੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਯਾਯਾਹਿ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਕ੍ਰਿਯਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਨੰਤ ਅਰਥੇ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਭਗਵਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂੰ ਬਹੁ ਕੀਛੇ ਕਰਿਯਾਹਿ ਆਉ ਪ੍ਰਾਣੀਯਾ ਧਾਰਾ ਕਰਾਯਾ ਪਾਛੈ ਬਧੈ ਅਰਥੇ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬੇਹਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿਯੋਗੇ ਯੋਗੇ ਯੋਗੇ ਯੋਗੇ ਯੋਗੇ ॥੮॥੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਭਗਵਾਨ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਬਹੁਤ ਬਾਰਾ ਮਨੁਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀਯੋਗੇ ਕਰਿਯਾਹਿ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾਵਨਕੇ ਗੁਣ ਕੀਯੋਗੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ।

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਮਾਨੁ ਮੇਘੋਂ ਬ੍ਰਹ੍ਮੇ ਰਚਨਾ ਕਰਿਛੁ, ਸੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵਾ ਕਾਰਣਨੂ ਵਸੁਤ ਬਾਰ।
ਬਿਖ੍ਰੇ ਰਚਨਾ ਹੋਯਾਛੁ ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭੁਪਦੀ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਰੀ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਯਾਗ ਭਾਖਾਯਾ ਪੂਜਾ ਕਰਿਯਾਛੁ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਧਾਰਮਿਕ ਘਰੇ ਬਾਹਰਿਕ ਆਚਰਣ-ਵਧਵਹਾਰ ਕਰਿਯਾਛੁ,

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਯਾਗ ਭਾਖਾਯਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਯਾਛੁ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਯਾਗ ਬੋਝਾਗੀ ਵਨਿ ਯਾਗਲੇ ਰੁਝਾਛੁ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਵੇਦਕ ਗ੍ਰੰਥਾ ਅਭਿ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਤਪਸੀ ਹੋਯਾਛੁ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਨਿਯਮ ਧਿਆਨੇ ਪੁਰੁ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਨਾ ਕਰਿਯਾਛੁ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਕਵਿ ਕਾਵਧ-ਰਚਨਾ ਬਾਰਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿਯਾਛੁ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਿਭਾ ਨਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ,

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਭਯਾਇ ਹੋ ਨਾਨਕ! ਕੋਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭੇਦ ਕੋਈ ਪਾਯ ਪਾਏ ਨਾਹੀ ॥੧॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਏਹੀ ਦੂਜਿਆਰੇ ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਅਭਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਅਭਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਮਨੁਸ਼ਾ ਪਤਰ ਝੁਕਾਨੁ ਓ ਕੂਪਨੀ ਅਭਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਮਨੁਸ਼ਾ ਗੁਣ ਏਵੇ ਬੇਦਨਦਾਸੀਨ ਅਭਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਮਨੁਸ਼ਾ ਅਨਾਮ ਪਰ ਚੋਰਾਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੁਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਮਨੁਸ਼ਾ ਅਨਾਮ ਨਿਧਾ ਕਰਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਮਨੁਸ਼ਾ ਪਰ ਬੰਗੁਰ ਕਰਿਕਾ ਪਾਯੋ ਗੁਣ ਕਰਿਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਮਨੁਸ਼ਾ ਅਨਾਮ ਧੰਨਰੇ ਪਤਭ੍ਰਮੁ ਹੋਯੋ।

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਹੇ ਪੁਰੂ! ਯੋਭਾਨੋਂ ਮਖ ਤੁਮੇ ਜੀਵਕੁ ਕਾਮਰੇ ਲਗਾਯਾ ਥਾਏ, ਸੇ ਸੇਯੋ ਕਾਮਰੇ ਲਾਗਿਆ।

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕਰਮ-ਪੁਰੂ ਸ੍ਵਭਿ ਰਚਨਾਯੋ ਭੇਦ ਕਰਮ-ਪੁਰੂ ਹੂੰ ਜਾਗਿਆਏ ॥੨॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ਦੂਜਿਆਰੇ ਕੇਰੇ ਕੋਰਿ ਸਿਧ, ਬੁਝਾਰੀ ਏਵੋ ਯੋਗੀ ਅਭਿ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਕੇਰੇ ਕੋਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰੁਪੁਰਾ ਰਾਜਾ ਅਭਿ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

ਕੇਰੇ ਕੋਰਿ ਪੰਖੀ ਏਵੋ ਸਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਤ ਕਰਿਭਿਓ,

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

ਕੇਰੇ ਕੋਰਿ ਪਾਥਰ ਏਵੋ ਰੂਪ ਭਰੁਪੁਰੇ ਹੋਯਾਏ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

ਕੇਰੇ ਕੋਰਿ ਪਾਣੀ, ਜਲ ਏਵੋ ਅਗਨੀ ਅਭਿ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

ਕੇਰੇ ਕੋਰਿ ਦੇਸ ਏਵੋ ਭੂਮਭੂਮ ਅਭਿ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖਤ੍ਰ ॥

ਕੇਰੇ ਕੋਰਿ ਸੂਰ, ਸੂਰ੍ਯ ਏਵੋ ਤਾਰਾ ਅਭਿ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥

ਕੇਰੇ ਕੋਰਿ ਦੇਵਦਾ, ਰਾਜਸ ਏਵੋ ਯਮ, ਯਾਹਾਯੋ ਮਭੂਯੋ ਭਯੋ ਥਾਏ।

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੈ ॥

ਯੋਗਿਓ ਬਾਰਾ ਸ੍ਵੈਰੀ ਨਿਯੋ ਸੁਭਾਗੇ ਸੁਭਾਗੇ ਵਾਸੀ ਹੋਯਾਯੋ।

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਚਾਨੂੰ ਯਾਚਾਨੂੰ ਭਲੇ ਲਾਗਿਆ, ਚਾਹਾਨੂੰ ਹੋਯਾ ਭਵਿੱਖਾਗਰਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਿਆਏ ॥੩॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਰਾਜ, ਤਮ, ਸਤ ਗੁਣੀ ਭਾਵੇ ਅਛਏ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ, ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਅਛੇ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਸਮੁਦ੍ਰਾਵੇ ਰਤਨ ਭਰਨ ਕਰਿਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਕਿਯੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾਵਨਾ ਅਛਏ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਾਸੀ ਆਸ਼੍ਰਿਤ ਅਛੇ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

(ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਿਸਨੂੰ ਚਾਹਾ) ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਸੁਨਾਰੇ ਸੁਨਾਰੇ ਪਰਵਤ ਬਨਾਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਯੋਗ, ਕਿੰਨਰ ਆਦਿ ਪਿਸਾਚ ਅਛਏ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਭੂਤ, ਪ੍ਰੇਤ, ਸੂਕਰ ਆਦਿ ਵਾਸੀ ਅਛਏ।

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਯੁਗਲ ਬਹੁਲ ਨਿਕਰ ਆਯੁ ਬਹੁਲ ਾਰੁ ਧੂਰ ਅਰਥਿ।

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੁਗਲ ਬਹੁਲ ਾਰੇ ਪਰਿਪੂਰਿ ਰਹਿਯੋ, ਯੋਗਦੇਵੇਸ਼ ਬੇ ਬਲੰ ਨਿਰੰਦ੍ਰ ਰਹਿਯੋ ॥੪॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਪਾਤਾਲਿ ਨਿਵਾਸੀ ਅਭਿ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਨਰਕ ਤਪਾ ਸੁਰਗੇ ਰਹਿਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਜਨਮ ਹੋਯੋ ਵਧਿ ਆਯੁ ਮਰਿਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਅਨੇਕ ਯੋਨੀਯੋ ਬੁਝਿਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਬਧਿਯੋ ਵਧਿ ਖਾਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਪਰਿਗ੍ਰਹਿ ਕਰਿ ਭਾਜਿਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਧਨਵਾਨ ਬਨਿਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਧਨ-ਧੋਲਕ ਚਿੰਤਾਯੋ ਲੀਨ ਯਾਯੋ।

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ਯੋਗਰ ਮੋਘੋਂ ਚਾਹਾਓ, ਯੋਗਰ ਬੇਘੋਂ ਰਖਾਓ।

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਯੋਗਰ ਨਿਯ ਹਾਥੇ ਹੈ ॥5॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ੴ ਦੂਜਿਆਰੇ ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਯੋਗ ਬੈਰਾਗਾਨਾ ਬਨਿਯੋ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਆਯੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਹਿਤ ਚਾਹਾਯੋ ਰੂਪੇ ਲਾਗੇ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਯੋਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੋਜਿਯੋ

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਆਯੋ ਨਿਯ ਆਤਮਾ ਹੋ ਯੋਗਾਨਾਮ ਪਾਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਯੋਗ ਯੋਗਰ ਧਰਮ ਚੁਖਾ ਆਯੋ

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਚਾਹਾਯੋ ਅਨੰਤ ਪੁਰ ਮਿਲਿਯੋ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਯੋਗ ਸਤਸੰਗੇ ਬਿਨਿਯੋ ਕਰਿਯੋ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਹੇ ਯੋਗਾਨਾਮ ਪੁਰਮੇ ਹੋ ਮਨ ਰਹਿਯੋ।

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਹਾ ਯੋਗੇ ਯੋਗਰ ਬੁਝੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਯੋ,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥੬॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਪਰਿਭ੍ਰਿਤ ਨਕ ਖਾਣੀ ੴ ਚਾਰੇ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ੴ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਅੰਤਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਅਵਤਾਰ ੴ ਅਵਤਾਰ ॥੬॥

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਕੇਤੇ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰ ੴ ਕੀਨੇ ॥੬॥

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ੴ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ੴ ਪਸਾਰ ॥੬॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

ਕੀਨੁ, ਪਰਮਾਤਮਾ ੴ ਏਕੰਕਾਰ ॥੬॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ੴ ਕੀਨੇ ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ੴ ਪ੍ਰਭ ॥੬॥

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ੴ ਜਾਨੈ ॥੬॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਵੇਖੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਹੁ ਕੀਠੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰ ॥੭॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਧਾਸ ਅਛੁਟੇ,

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਆਉ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਯਾਵਾਂ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਚੰਦ੍ਰ ਆਤਮਾ ਅਛੁਟੇ,

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੇ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਆਉ ਨਿਯੰਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰੇ ਦੇ ਵੇਖੋ ਵੇਖੋ ਏਕੇ ਅੰਤਰ ਕਰਿਆਉ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਨਾਮ-ਰਸ ਪੀਯਾਉ,

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਹੀਨ ਆਤਮਾ ਹੋਯੋ ਵੇਖੋ ਵੇਖੋ ਜੀਵਿਆਉ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੋਟਿ ਜੀਵ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਯਾਉ।

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਵੇਖੋ ਆਤਮ-ਰਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੁਖਾਵਿਕ ਭਾਵੇਂ ਰਹਿਆਉ।

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਨਿਯੰਤ੍ਰ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਵੇਂ ਪਾਲਨ ਕਰਿਆਉ।

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਕੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਿਆਉ ॥੮॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲਾਕ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ੴ ਜਗ੍ਹਾਨੁ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੁ ਜਗ੍ਹਾਨੁ ਅਰਥਿ, ਚਾਕਰਿ ਬਿਨਾ ਆਉ ਕੇਹੁ ਨਾਹੀ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਜਗ੍ਹਾਨੁ ਪੁਰਿ ਬਸਾਇ, ਯਿਹ ਜਲ, ਪਰਿਤ੍ਰਾ, ਪਾਤਾਲ ਏਵਾਂ ਆਕਾਸ਼ਰੇ ਬਿਦਾਸ ਅਛਰਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪ੍ਰਾਧੀ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਬਹੁ ਕਾਮੀ ਕਰਿਵਾ ਆਉ ਜੀਵਨੁ ਬਾਰਾ ਕਰਾਯਵਾ ਵਾਲਾ ੴ ਜਗ੍ਹਾਨੁ ਬਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਿਵਾਨੁ ਬਸਾਇ ਅਰਥਿ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਤਾਹਾਨੂੰ ਯਾਹਾ ਕਿਛੁ ਭਲੁ ਲਾਗਿਆ, ਤਾਹਾ ਹੋਇਆ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ੴ ਸ਼ਬਦਰੇ ਬੇ ਬ੍ਰਹਮੰਤੁ ਭਵੰਤੁ ਏਵਾਂ ਨਾਗ ਕਰਿਪਾਰਥਿ ॥

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

ਤਾਹਾਨੂੰ ਬਾਸਤਵਿਕ ਕੋਈ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ॥

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

(ਬ੍ਰਹਮੰਤੁ ਨਿਯੰਤਰ) ਆਦੇਸ਼ਰੇ ਜਾਤ ਕਰਿ ਕਿਛੁ ਆਗ੍ਰਿ ਬਿਨਾ ਰੋਕਿ ਰਖਾਇ ॥

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਜਗਤਰੇ ਯਾਹਾ ਕਿਛੁ ਚਾਕਰਿ ਆਦੇਸ਼ਰੇ ਭਵੰਤੁ ਸੁਖ, ਆਉ ਸ਼ਬਦਰੇ ਤਾਹਾਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ਰੇ ਲੀਨ ਸੁਖ ॥

ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਭਲ ਭਯਾ ਮਨ ਕਰੰ ਚਾਹਾਯਾ ਭਲੁ ਅਨੂਧਾਯੇ ਸੁਖ।

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

ਚਾਹਾਯਾ ਸੁਭਾਯਾ ਭਾਰਾ ਅਨੇਕ ਪੁਕਾਰ ਖੋਲ ਚਮਾਯਾ ਹੋਏਯਾਭੀ।

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਬ੍ਰਹਮੰ ਰਚਨਾ ਕਰਿ ਸੇ ਨਿਯ ਮਹਿਮਾਨੁ ਦੇਖੁਯਾਭੀ।

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਹੋ ਭਗਉਤੀ ਸਮਾਯਾ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ॥1॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲੁ ਲਾਗਿਆ, ਚਾਹਾਯਾਯੇ ਮਨੁਖ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਆ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲੁ ਲਾਗਿਆ, ਚਾਹਾਯਾਯੇ ਪਥਰੁ ਮਖ ਪਾਰ ਕਰਾਯਾਭੀ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲੁ ਲਾਗਿਆ, ਚਾਹਾਯਾਯੇ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣੀਨੁ ਬੰਧਾਯਾਭੀ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲੁ ਲਾਗਿਆ, ਚਾਹਾਯਾਯੇ ਮਨੁਖ ਭਗਉਤੀ ਰੂਪੁਯਾਭੀ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲੁ ਲਾਗਿਆ, ਚਾਹਾਯਾਯੇ ਸੇ ਪਾਪੀਨੁ ਮਖ ਭਯਾਰ ਕਰਿਆਭੀ।

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਭਗਉਤੀ ਬੁਝੈ ਹੋ ਸੁਖੁ ਕਿਛੁ ਕਰਿਆਭੀ ਆਪ ਬੁਝੈ ਹੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿਆਭੀ।

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਯੁਗੇ ਧਰਮੁ ਹੋਏ ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕੀਯ ਸੁਖੀ ਅਰਥੇ।

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਅਭਿਮਾਨੀ ਪੁਰੁ ਭਗਤਰ ਖੋਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆਉ ਆਉ ਖੋਲ੍ਹਾਏ ਦੇਖੁ ਖੂਬਿ ਹੋਯਾਉ।

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ਮਾਝਾਕਿਓ ਪੁਰੁਖੁ ਭਲ ਲਾਗੇ, ਧੇਰੁ ਕਾਮ ਮਨੁਖੀ ਧਾਰਾ ਕਰਾਯਾਉ।

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਾਵ ਪਰਿ ਆਉ ਕੇਹੁ ਨਯਕੁ ਆਉ ਨਾਹੀ ॥੨॥

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

ਕੂੜ, ਮਨੁਖੀ ਧਾਰਾ ਕੇਯੋ ਕਾਮ ਹੋਯਾਯਾਉ?

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਾਵੈ ॥

ਮਾਝਾ ਯੁਗੇ ਭਲ ਲਾਗਿਆ, ਧੇਰੁ ਕਾਮ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ ਕਰਾਯਾਉ।

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

ਮਰਿ ਮਨੁਖੀਯੇ ਵਰੇ ਹੋਯਾਯਾਉ, ਧੇਰੁ ਕਾਮ ਧਰਮੀਯਾਉ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰੇਇ ॥

ਮਾਝਾ ਯੁਗੇ ਭਲ ਲਾਗਿਆ, ਧੇਰੁ ਕਾਮ ਕਰਥੇ।

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

ਜਾਨ ਨ ਹੋਵਾ ਕਾਰਣੀ ਮਨੁਖੀ ਵਿਚਾਰੇ ਮਰੁ ਰਾਖੁਯਾਉ।

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

ਮਰਿ ਧੇਰੁ ਕਾਗਿਆਉ, ਭਾਵਾਯੋਯੋ ਧੇਰੁ ਨਿਯੁ ਨਿਯੋ ਵਿਚਾਰੀ ਵਧਾਯਾਉ।

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ਭੁਫਰੇ ਭੁਲਿਧ੍ਵਾ ਚਾਹਾਰ ਮਨ ਧਰਿ ਧਿਰੇਰੇ ਬੁਝੁਪਾਵ।

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ਚਾਰਿ ਕੋਠੇਰੇ ਚਕਰ ਕਾਰਿ ਸੇ ਏਕ ਸ਼ਠੇਰੇ ਧੋਰਿ ਆਸੇ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ਯਾਹਾਕੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪੁਰੁ ਨਿਯਰ ਭਭਿ ਪੁਰਾਨ ਕਰਿਛਭਿ।

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੇਹਿ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮੇਰੇ ਲੀਨ ਹੋਯਾਯਾਵ ॥੩॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਏਕ ਸ਼ਠੇਰੇ ਹੂੰ ਭਭਰ ਕੀਟ ਬਮਾਨ ਨਿਧੁ ਪੁਰਾਨੀਕੂ ਰਾਜਾ ਪੁਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਬਨਾਯੋਪਭਿ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਭਗਵਾਨ ਚਰਿਤ ਭਧੇਰੇ ਧਰਮਾ ਕਰਿਪਾਭਿ।

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥

ਯੇਭੁ ਪੁਰਾਨੀਕ ਕੋਠੇਰੇ ਗੁਣ ਧੋਯਾਯਾਵ ਨਾਹੂੰ,

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਚਾਹਾਕੂ ਏਕ ਸ਼ਠੇਰੇ ਹੂੰ ਧਰਿ ਧਿਰੇਰੇ ਲੋਕਾਪੁਰਿ ਕਰਿਧੋਯਾਭਿ।

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ਬਿਭਰ ਬਾਮਾ ਭਗਵਾਨ ਯਾਹਾਕੂ ਭਧੇਰੇ ਨਿਯ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰਿਪਾਭਿ,

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

ਸੇ ਪਰ ਕਰਮੇਰੇ ਲੇਖਾ ਗਨਾ ਕਰਭਿ ਨਾਹੂੰ।

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਸੇਹਿ ਆਪਾ ਏਕੇ ਗਰੀਬ ਬਰੁ ਚਾਹਾਕੂ ਬਾਰਾ ਧਿਆਹੋਯਾਧ੍ਵਾ ਪੁਞੀ ਅਰੇ।

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ପ୍ରତ୍ୟੇਕ ਸ੍ਵਦੇਸ਼ରେ ପ੍ਰਭੂ ਰੁਲਾਯਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਵ।

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

ଏਹਿ ਸ੍ਵਭੂਤ ਰਚਨ। ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿਛੁਓ।

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੂੰ ਤਾਹਾਯਾ ਮਹਿਮਾ ਦੇਖੁ ਜੀਵਿਤ ਅਛਿ ॥੪॥

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

ਏਹਿ ਜੀਵਰ ਬਲ ਤਾਹਾਰ ਨਿਯ ਹਾਥਰੇ ਨਾਹਿ, ਕਾਰਣ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ॥

ਬਹੁਕਾ ਮਾਲਿਕ ਏਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੂੰ ਬਹੁਕਿਛਿ ਕਰਿਪਾਓ ਏਕ ਜੀਵ ਬਾਰਾ ਕਰਾਯਪਾਓ,

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

ਵਿਚਰਾ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਜ਼ਾਦਾਰੀ ਅਰੇ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਬੀਉ ॥

ਮਾਯਾ ਯੋਗਰਯੁ ਭਲ ਲਾਗਿਪਾਵ, ਸ਼ੇਖਰੇ ਤਾਹਾਹੂੰ ਹੋਯਪਾਵ।

ਕਬਹੂੰ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਮਨੁਸ਼ਯ ਕੇਵੇ ਭਲ ਆਭ ਕੇਵੇ ਨਿਮ੍ਰ ਜਾਤਿਰੇ ਵਾਸ ਕਰਿਪਾਵ।

ਕਬਹੂੰ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਦੁਖੀ ਪਾਵ ਤ ਕੇਵੇਵੇਲੇ ਸੁਖਿਰੇ ਹੋਯਪਾਵ।

ਕਬਹੂੰ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਕੇਵੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿਵਾ ਹੂੰ ਤਾਹਾਰ ਵਧਵਾਯਾ ਹੋਯਪਾਵ।

ਕਬਹੂੰ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਆਕਾਸ਼ਰੇ ਪਾਵ ਤ ਕੇਵੇ ਪਾਤਾਲਰੇ ਪਾਵ

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਰੁਝ ਕੇਰਾਰ ਜਾਤਾ ਹੋਇਆ।

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੀਰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਮਨੁਸ਼ਖ ਨਿਭ ਬਾਪੁਰੇ ਮਿਲਾਇਆ ॥5॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਹੋਇ ਜੀਵ ਕੇਵੇ ਅਨੇਕ ਪੁਕਾਰਿ ਨੂਤਨ ਕਰਿਆ।

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਦਿਨਰਾਤਿ ਗੋਲ ਰਹਿਆ।

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਨਿਭਰ ਮਹਾਕ੍ਰੋਧਰੇ ਭਲਾਨਕ ਹੋਇਆ।

ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਸਰਬ ਚਰਣ ਪੂਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ।

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਹੋਇ ਕਰਿਆ।

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਨੀਚ ਭੇਖਾਰੀ ਕੇਰਾ ਪਾਇਆ।

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਪਠਿਆ।

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕੇਵੇ ਸੇ ਕਹੁਤ ਭਲ ਕਹਿਆ।

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਹਾਕੂ ਯੋਗਰਿ ਰਖੁਥਾਓ, ਜੀਵ ਬੇਧਰਿ ਹੂੰ ਰਹਿਥਾਵ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ਗੁਰੂਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਹੂੰ ਕਹਿਥਾਓ ॥6॥

ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥

ਕੇਵੇ ਬੇ ਪੰਡਿਤ ਬਨਿ ਭਧਦੇਸ਼ ਧੋਯਥਾਵ।

ਕਬਹੂੰ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਕੇਵੇ ਬੇ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਬਾਧੁ ਬਨਿ ਧਾਨ ਕਰਿਥਾਵ।

ਕਬਹੂੰ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕੇਵੇ ਬੇ ਤੀਰਥ ਯਾਯ ਬਾਨ ਕਰਿਥਾਵ।

ਕਬਹੂੰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕੇਵੇ ਬੇ ਸਿਧ, ਸਾਧਕ ਬਨਿ ਸੁਖਰੇ ਝਾਨ ਕਰਿਥਾਵ।

ਕਬਹੂੰ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕੇਵੇ ਬੇ ਕੀਟਾ, ਫਾਟੀ ਅਧਰਾ ਪਤੰਗ ਬਨਿਰਹਿਥਾਵ।

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

ਆਯ ਅਨੇਕ ਯੋਨਿਰੇ ਕਾਰਨਾਰ ਪਧੁਭੁਭੁ ਹੋਯਥਾਓ।

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਬਹੁਰੂਪਿ ਭਲਿ ਬੇ ਅਧਾਰਕ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਿ ਮਖ ਧੋਯਾ ਧੋਯਥਾਓ।

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕਾ ਯੋਗਰਿ ਭਧਸੁਭੁ ਲਾਗਿਥਾਵ, ਬੇਧਰਿ ਹੂੰ ਨਚਾਯਥਾਓ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਹੋਇ ॥

ਭਾਵਾਯੁ ਯੋਗਿ ਭਲੇ ਲਾਗਿਯਾਵ, ਭਾਵਾਯੁ ਹੋਇਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਾਵਾਰ ਅਭਿਰਿਭੁ ਆਭ ਕੇਹੁ ਨਾਹਾਭਿ ॥੧॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਬੇਹੁ ਭੀਰ ਯੋਗੇ ਬਠਬਯਾਭਿ ਪਾਵ, ਬੇਭੇਭੇਭੇਭੇ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਬੇਹੁ ਪਭਿਤੁ ਬਾਨਰੂ ਪੂਨਰੀਰ ਧੋਰਿਯਾਵ ਨਾਹੁ।

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਭਾਵਾਰ ਬ੍ਰਹਮਰੇ ਯਾਨਰ ਪੁਕਾਗ ਹੋਇਯਾਵ।

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਬੇਹੁ ਨਿਰਾਬਰ ਕੇਭੇ ਰਿਨਾਗ ਬ੍ਰੁਵਨਾਹੁ।

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਯਾਵਾਰ ਮਨ ਆਰੰ ਤਨ ਯਿਗਰਯਾ ਨਾਮ ਆਰੰ ਪ੍ਰੇਮਰੇ ਮਯ ਰਹੁਯਾਵ,

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਬੇ ਬਰੰਧਾ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾਕ ਬਾਯਾਰੇ ਥਾਵ।

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਯੋਗਿ ਭਲ ਆਇ ਭਲਰੇ ਹੁੰ ਮਿਥਿਯਾਵ,

ਤਿਉ ਜੇਤੀ ਸੰਗਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਬੇਯੋਗਿ ਹੁੰ ਭਾਵਾਰ ਯੋਯਾਭਿ ਪਰਮ ਯੋਯਾਭਿਰੇ ਯੀਨ ਹੋਇਯਾਵ।

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥

ਭਾਵਾਰ ਭਨੁ ਮਰਗ ਰਯੁ ਪੂਰ ਹੋਇਯਾਵ ਆਭ ਬੇ ਬੁਯ ਪਾਇਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਘਰੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਬਧਾ ਬਧੀਓ ਅਰੇ ॥੮॥੧੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲਾ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ਬਿਨਸੁ ਬੁਝਾਵਰੇ ਗੁਰੂ ਬੁਝਾਰੇ ਰਹਿਓ, ਥੇ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤਯਾਗ ਕਰੇ ਬਿਨਸਿ ਹੋਇਓ।

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

ਪਰਭੂ, ਹੇ ਨਾਨਕ! ਵਡ ਵਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਨੁਸ਼ਖ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਗ ਹੋਇਓ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦਾ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਯੇਯੋਂ ਕਾਇਰੇ ਭ੍ਰਮਣੇ ਗਾਇਨਰੇ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਇਓ,

ਸੇ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ਯੇਯੋਂ ਕਾਇਰੇ ਨਰਕੇ ਪਤੁਧਾ ਕੂਕੁਰ ਹੋਇਓ।

ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

ਯੇਯੋਂ ਕਾਇਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਯੋਗੀਨਰੇ ਬਖਸ਼ਿਓ ਭਾਇਓ,

ਸੇ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਯੇ ਭਿਖਾਰੀ ਕੀਓ ਹੋਇਓ।

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਯੇਯੋਂ ਕਾਇਰੇ ਬੁਝਾਰੇ ਗੁਰੂਕਰਮ ਕਾਲਾ ਕਹਿਓ,

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਯੇ ਭ੍ਰਮ ਮਰਗ ਚਕਰੇ ਧਰਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਯੋਗੀਨਰੇ ਕੂਕੁਰ।

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਯੇਥੋਂ ਵਧੇਰੇ ਨਿਯਮ ਪਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਸੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਜੇ ਮੂਰਖ, ਅੰਧਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਯੇਥੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਰੇ ਬਿਨਸਤਾ ਧਰਮਪਾਤਕ,

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਆਪਣੇ ਮਨੁਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਧੀਨ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥1॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਯੇਥੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪੁੰਨਕਾਰੀ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਪਾਏ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਭਾਵੇਂ ਵਧੇਰੇ ਧਨ ਪਾਤਕ ਕਰੇ ਯਾਨੀ ਨਾਹੀ।

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਯੇਥੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਸਤੂ ਵਧੇਰੇ ਧਨ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ,

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਏਕ ਸ਼ਬਦ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਨਾਹੀ ਹੋਇਆ।

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਯੇਥੋਂ ਵਧੇਰੇ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਜੇ ਏਕ ਸ਼ਬਦ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਹੋਇਆ।

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਯੇਥੋਂ ਵਧੇਰੇ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰਕਾਰੀ ਨਾਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ,

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਗੇਬਰੇ, ਮਮਰਾਜ ਚਾਹਾਕੂ ਵਭ ਦੂਝ ਫੇਕਥਾਵ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨੂੰ ਮੇਭੈਂ ਵਧਿਓ ਅਭਿਮਾਨ ਧੂਰ ਹੋਯਾਵ,

ਸੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਵਹਿਓ ਵਧਿਓ ਹੂੰ ਗੁਰੂਕਾ ਫਰਵਾਰੇਰੇ ਬਾਕਾਰ ਹੋਯਾਵ ॥੨॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਮਹਿ ਮਨੁਬਾ ਕੋਰਿ ਕੋਰਿ ਗੁਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰਿਥਾਵ,

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਚਾਹਾਹੋਲੇ ਹੇ ਦੂਝ ਹੂੰ ਭੋਯਾਵ, ਚਾਹਾਰ ਬਰੂ ਕਾਮੀ ਵਧੈ ਹੋਯਾਵ।

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਮੇਭੈਂ ਵਧਿਓ ਅਨੇਕ ਓਧਬਾ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰ ਕਰਿਥਾਵ,

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਹੇ ਗੁਨਾ ਗੁਨਾ ਨਰਕ-ਸੁਰਗੇਰੇ ਭਯ ਨੇਯ ਰੂਥਾਵ।

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

ਅਪ੍ਰਕ ਮਯ ਕਲੇ ਮਖ ਮਾਹਾਰ ਭ੍ਰਮਨ ਬਿਨਾ ਸੁਖਨਾਹੈ,

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਚਾਹਾਹੋਲੇ ਕੂਹ, ਹੋਹੈ ਵਧਿਓ ਭਗਵਾਨਕਾ ਫਰਵਾਰਕੂ ਕਿਧਰੇ ਮਾਯਾਚਰਿਵ?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੇ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਮੇਭੈਂ ਵਧਿਓ ਨਿਯਕੂ ਨਿਯੋ ਭਲ ਕਹਿਥਾਵ,

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਚਾਹਾ ਨਿਕਟਕੂ ਭਲ ਆਹੋ ਨਾਹੈ।

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਹਾਰ ਮਨ ਬਹੁਕਾ ਚਰਣ ਧੂਲਿ ਬਨਿਯਾਵ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

ਤਾਹਾਰ ਗੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਯਾਵ ॥੩॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

ਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁਸ਼ ਭਾਵਿਯਾਵ ਯੇ ਤਾਹਾਰ ਕਿਛਿ ਮਖ ਹੋਯਾਵਾਰਿਓ ਨਾਹਿ,

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯੇ ਕੋਠਿਓ ਬੁਝ ਭਯੋਯਾਵਿ ਕਰੇ ਨਾਹਿ।

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁਸ਼ ਭਾਵਿਯਾਵ ਯੇ ਯੇ ਕਿਛਿ ਕਰਿਯਾਵ,

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯੇ ਗਰਭ ਯੋਨਿਓ ਪਯੋਯਾਵਿ ਹੋਯਾਵ।

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁਸ਼ ਭਾਵਿਯਾਵ ਯੇ ਕਿਧ ਗੁਣੁ ਕਿਧ ਮਿਤ੍ਰ,

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਹਾਰ ਮਨ ਬਿਓ ਫੂਧਾਨਾਹਿ।

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

ਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁਸ਼ ਮਾਯਾ ਮੋਹਰੇ ਮਥ ਰਹਿਯਾਵ,

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਧਰਮਾਤਮਾ ਤਾਹਾਕੁ ਧਰਮ ਕਰਿਯਾਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੁਟੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਨੁਸ਼ ਧਰਮ ਭਾਗਿ ਯਾਯਾਵ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੁਟੈ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਅਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ॥੪॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸਹਸਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੱਖਾਂ ਕਰੀਬ। ਪਰੇ ਲੱਖਾਂ ਪਾਏ ਧਾਵੇ।

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਪਰ-ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਬੰਦਨ ਵਿਚੋਂ ਭਾਵੇਂ ਹੋਵੇ ਹੋਵੇ।

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

ਸਹਸਰਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਕਰੇ। ਲਾਗੇ ਪਾਏ,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ਪਰੰਤੂ, ਜੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲੈਂਦਾ ਜੇ ਅਭਿਲਾਸ ਕਰੇ ਭਾਗੇ।

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥

ਬਿਨਾਂ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਰਾਜੇ।

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੈ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

ਭਾਵੇਂ ਸੁਪਨੇ ਦੀਆਂ ਚਾਹੋਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਕਾਜੇ।

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਕੇਵਲੇ ਭਾਗਵਾਨ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਪੁਰਾਤਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕਰੇ। ਭਾਵੇਂ ਭਾਗਵਾਨ ਕਰਾਵੇ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਥਰ੍ਹਾ ਥਰ੍ਹਿਕਾ ਨਾਮਰ ਯਹ ਕਰ ॥5॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਕੇਰਕ ਪਰਮਾਨੁ ਹੂੰ ਕਰਓ ਏਕੰ ਕਰਾਯਾਓ।

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਦੇਖ, ਪੁਰਾਣੀਕਾ ਬਗੈਰੇ ਕੀਏ ਨਾਹੂੰ।

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮਾਨੁ। ਯੋਗਰਿ ਧ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪਾਰਥ ਕਰਿਯਾਓ, ਮਨੁਸ਼ਯਾ ਬੇਪਰਿ ਹੂੰ ਹੋਯਾਯਾ।

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਬੇਹੁ ਪੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀਏ ਅਚਓ।

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੇ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

ਬੇ ਯਾਯਾ ਕੀਏ ਕਰਿਯਾਓ, ਚਾਯਾ ਚਾਯਾਕਾ ਯਯਾਰ ਅਨੁਕੂਲ ਅਚੇ।

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਬੇ ਬਰੂਠਾਨੁ ਧੂਰੇਰੇ ਅਯਓ, ਚਪਾਧਿ ਬਰੂਕਾ ਬਾਧ੍ਰੇਰੇ ਅਯਓ।

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ਬੇ ਰੂਝਿਯਾਓ, ਦੇਖ੍ਯਾਓ ਆਯ ਨਿਰ੍ਯੰਯ ਕਰਿਯਾਓ।

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ਪਰਮਾਨੁ। ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਏਕ ਅਚਓ ਆਯ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਅਚਓ।

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਪਰਮਾਨੁ। ਨਾ ਮਰਿਯਾਓ ਆਯ ਨਾ ਹੂੰ ਬੇ ਨਾਥ ਹੋਯਾਯਾਓ, ਬੇ ਆਬਓ ਨਾਹੂੰ ਕੀਨ੍ਯਾ ਯਾਯਾਓ ਨਾਹੂੰ।

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਮਾਨੁ ਸਰੰਗੁ ਸਮਝਣਾ ਠਾਹਰੇ ਰਹਿਛੁਓ ॥6॥

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

ਏ ਸੁਨੁ ਹੂੰ ਭਧਦੇਸੀ ਧੋਯਧਾਓ ਆਭੁ ਸੁਨੁ ਹੂੰ ਕੁਝੁਧਾਓ।

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ਧਰਮਾਨੁ ਸੁਨੁ ਹੂੰ ਸਰੂਪੁ ਬਾਧੁਰੇ ਮਿਥਿਧਾਓ।

ਆਪਿ ਕੀਨੇ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਨਿਯਮੁ ਰਿਝਾਰੁ ਏ ਸੁਨੁ ਹੂੰ ਕਰਿਛੁਓ।

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਪੁਰੋਖੁ ਵਸੁ ਚਾਖਾਯਾਰੁ ਅਰੇ, ਏ ਸੁਯਨੁਧਾਰੁ ਅਰੇ।

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਕੂਖੁ, ਚਾਖਾਯਾਰੁ ਬਿਨੁ ਆਭੁ ਕੀਨੈ ਧੋਯਧਾਰੇ ?

ਥਾਨੁ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ਅਕੁ ਯੁਗੁਰੁ ਯੁਗੁ ਅਕੁ ਚਾਖਾਰੁ ਬਾਧਾਰੇ ਸਰੰਗੁ ਮੁਖੁਧਾਰੁ ਅਰੇ।

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

ਨਿਯਮੁ ਯੁਗੁਰੁ ਏ ਸੁਨੁ ਹੂੰ ਕਰਿਧਾਓ।

ਕਉਤਕੁ ਕਰੈ ਰੰਗੁ ਆਪਾਰ ॥

ਏ ਕੀਰੁਕੁ ਰਹਿਧਾਓ ਆਭੁ ਚਾਖਾਯਾਰੁ ਰੰਗੁ ਅਨੰਤੁ ਅਰੇ।

ਮਨੁ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨੁ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥

“ (ਕੀਰਕੁ) ਮਨੁਰੇ ਸੁਨੁ ਹੂੰ ਕਾਧੁ ਕਰਿਧਾਓ, ਕੀਰਕੁ ਨਿਯਮੁ ਮਨੁਰੇ ਕਾਧਿਧਾਓ।

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ସେହି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ॥੧॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰଭୁ ਸੁਆମୀ ॥

ଜଗତର ସ୍ବାମୀ ପରମାତ୍ମା ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿନੈ ਵଧਿਆନୀ ॥

ଏହି କଥା ଗୁରୁଙ୍କ କୃପାରୁ କେହି ବିରଳ ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରେ।

ਸਚੁ ସଚੁ ସଚੁ ସବୁ କିନା ॥

ପରମାତ୍ମା, ଯିଏ ସବୁଙ୍କ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।

କେଟି ମਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

କୋଟି କୋଟି ମଧ୍ୟରେ କେହି ବିରଳ ହିଁ ତାହାକୁ ଜାଣିଥାଏ।

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

ହେ ପ୍ରଭୁ! ତୋର ରୂପ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ।

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

ହେ ଇଶ୍ବର! ତୁମେ ଅତେ ସୁନ୍ଦର, ଅପାର ଏବଂ ଅନୁପ ଅଟନ୍ତି।

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

ହେ ପରମାତ୍ମା! ତୋର ବାଣୀ ଅତି ପବିତ୍ର, ନିର୍ମଳ ଏବଂ ମଧୁର ଅଟେ।

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਵਣ ਬਖਾਣੀ ॥

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ କାନରେ ଶୁଣିଥାଏ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଏ।

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁନੀਤ ॥

ସେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੇਥੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜਿਥੇ ਮਨਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਰਾ ਭਗਵਾਨਕ ਨਾਮਰ ਭਧ ਕਰਿਯਾਵ ॥8॥12॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਐਕਾਕ ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੇ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੇ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

ਯੇਥੋਂ ਵਧੇਰੇ ਬੰਦਕ ਚਰਚਰੇ ਆਇਯਾਵ, ਥੇਹਿ ਵਧੇਰੇ ਭਯਾਰ ਹੋਯਾਵ।

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪੂਨਃ ਪੂਨਃ ਭਯੋ ਜੀਵ ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਧਾਵ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

ਬੰਦਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਬਧਰ ਆਸ਼ੁ ਕਮਿਯਾਵ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

ਬੰਦਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਬਧਰ ਯਮਦੂਤ ਠਾਰੂ ਬਝਿਯਾਰੇ ਨਾਹੀ ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਬੰਦਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਬਧਰ ਸਭੁ ਸੁਖ ਨਾਭ ਹੋਯਾਵ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

ਬੰਦਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਬਧਰ ਨਰਕ ਯਾਯਾਵ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

ਬੰਦਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਬਧਰ ਰੂਯੋ ਭੁਝ ਹੋਯਾਵ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੇਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

ਬਛਯੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੀਰ ਗੋਭਾ ਬਧਾਇ ਹੋਇਆ।

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਬਛਯੁ ਠਾਰੂ ਚਿਰਥੁਤ ਦੁਖੀਯੁ ਕੇਹਿ ਮਖ ਰਖਾ ਕਰਿਪਾਰਥਿ ਨਾਹੀ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ਬਛਯੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੀਰ ਬ੍ਰਾਜ ਭ੍ਰਸ਼ ਹੋਇਆ।

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

ਯਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਘਰ ਬਛ ਥ੍ਰਿਪਾ ਕਰਥਿ ਚਾਹਾਹੇਲੇ

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬਤਬਛਥਿਰੇ ਨਿੰਦਕ ਮਖ ਭਵਬਾਗਰੂ ਪਾਰ ਹੋਇਆ ॥1॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੁਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ਬਛਯੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੀਰ ਮੁਖੁ ਨਥੁ ਹੋਇਆ।

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਬਛਯੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੀਰ ਕਾਗ ਭਲਿ ਨਿਯਾ ਕਰਿਯਾ।

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥

ਬਛਯੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੀਰ ਬਰ੍ਹਿ ਯੋਨਿਰੇ ਪਥਿਯਾ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਬਛਯੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੀਰ ਕੀਰਤਾ ਯੋਨਿਰੇ ਰੂਯਾ।

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਬਛਯੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੀਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

ਬਲਕੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੁ ਬਹੁਕੁ ਬਾਘੁਰੇ ਛਲ ਕਧਰ ਕਰਿਯਾ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਬਲਕੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੁਰ ਬਾਰਾ ਚੇਕ-ਪੁਰਾਪ ਨਾਗ ਹੋਯਾ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਬਲਕੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੁ ਨੀਚਰੁ ਮਹਾਨੀਚ ਹੋਯਾ।

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

ਬਲਕੁ ਦੁਖੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੁਰ ਬਾਹਾਰਾ ਕੇਹਿ ਰਹੁਓ ਨਾਹੀ।

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਦਿ ਬਲਕੁ ਭਲ ਲਾਗਿਯਾ, ਤਾਹਾਹੇਲੇ ਨਿਸ਼ੁਕ ਮਖ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਯਾ ॥੨॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਰੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ਬਲਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੁ ਬਹੁਠਾ ਮਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਹਾਨੀਚ ਅਚੇ।

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਰੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਬਲਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੁਕੁ ਖਿਨਕ ਪਾਯੋ ਮਖ ਬੂਝ ਮਿਲਿਯਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਰੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਬਲਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ਅਚੇ।

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ਬਲਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੁ ਪਰਮੇਸੁਰਕ ਠਾਰੂ ਚਿਰਥੁ ਹੋਯਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਰੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ਬਲਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ੁ ਗ਼ਾਬਨਰੇ ਰਿਝੁ ਰਹਿਯਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਬਛਯਾ ਨਿਯਾ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ਾ ਦੂਖੀ ਭਯਾ ਨਿਯਾ ਹੋਇਆ।

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

ਬਛਯਾ ਨਿਯਾ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ਾ ਕੁ ਸਰਬ ਰੋਗ ਲਾਗਿਆ।

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੇਗ ॥

ਬਛਯਾ ਨਿਯਾ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਸ਼ਾ ਸਦਾ ਬਿਯੋਗਰੇ ਰਹਿਯਾ।

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਬਛਯਾ ਨਿਯਾ ਦੋਖਰ ਮਖ ਦੋਖ ਮੁਖਾਹਾਇ ਅਠੇ।

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਦਿ ਬਛਯਾ ਭਲ ਲਾਗਿਆ, ਤਾਹਾਹੇਲੇ ਤਾਹਾਰ ਮਖ ਮੁਖਿ ਹੋਇਆ ॥੩॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਬਛਯਾ ਦੋਖੀ ਸਰਬਾ ਅਪਵਿਤੁ ਅਠੇ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਬਛਯਾ ਦੋਖੀ ਕੋਈਥੇ ਮਨੁਸ਼ਾ ਮਿਤੁ ਬੂਝਨਾਹੀ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

ਬਛਯਾ ਦੋਖੀ ਕੁ ਖਮਰਾਜ ਠਾਨੁ ਧਰੁ ਮਿਲਿਆ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ਬਛਯਾ ਦੋਖੀ ਕੁ ਸਮੇਤ ਭਾਗ ਕਰਿਯਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਬਛਯਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਇਆ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਬਛਕਾ ਵੇਸੀ ਬਰਵਾ ਪਾਪੀ ਹੋਇਆ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਬਛਕਾ ਵੇਸੀ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਮਰੇ।

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਬਛਕਾ ਵੇਸੀ ਦੂਖਨਾ ਖਾਧੀ ਹੋਇਆ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਬਛਕਾ ਵੇਸੀ ਰਹਿੰਦਾ ਪਾਏਂ ਕੋਈ ਬਿਨਾ ਮਿਲੇ।

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਦੀ ਬਛਕਾ ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਤਾਹਾ ਹੋਵੇ ਬੇ ਨਿਯਮ ਪਾਪੀ ॥੪॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

ਬਛਕਾ ਵੇਸੀ ਮਝੇਰੇ ਭਾਇਆ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥

ਬਛਕਾ ਵੇਸੀ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਪਹੁੰਚੇ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਬਛਕਾ ਵੇਸੀ ਭ੍ਰਮਨ ਕਰੇ ਭ੍ਰਮਾਈ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਬਛਕਾ ਵੇਸੀ ਕੂਟਾੜੇ ਰਹੇ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

ਬਛਕਾ ਵੇਸੀ ਬੇਚਰੇ ਹੋਏ ਖਾਧੀ ਹੋਇਆ,

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੇਥਾ ॥

ਮਰੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਨਾ ਭਾਵੇ ਪਾਪ,

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਬਛਕਾ ਫੋਬਾਸਰ ਆਧੋਂ ਯਥਾ ਜਾਇ।

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਮਾਝਾਕਿਛੇ ਬੇ ਰੂਹਿਛੇ, ਬੇ ਬਲੰ ਖਾਯਾ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਬਛਕਾ ਫੋਬਾਸਰ ਕੇਹੀ ਮਧ ਰਸਕ ਹੋਯਾਪਾਰਛੇ ਜਾਇ।

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਹੇ ਜਾਨਕ! ਮੇਰੇ ਬਛਕਾ ਭਲੇ ਲਾਗਿਆ, ਚਾਹਾਹੇਲੇ ਚਾਹਾਕੂ ਬਝਾਯਾ ਧੰਨ ॥5॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਬਛਕਾ ਫੋਬਾਸਰ ਘਰੇ ਰਿਹਾਯਾ ਕਰਿਆ,

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਮੇਰੇ ਭਲੇ ਰਿਹਾ ਮਾਛੇ ਪ੍ਰਾਣੀਏ ਛੇ ਪਰ ਹੋਯਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਬਛਕਾ ਫੋਬਾਸਰ ਬਰਾਭਾ ਭੋਜਿਆ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਭੁਖੇ ਬੁਝਾਇ,

ਜਿਉ ਪਾਵਰੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

ਮੇਰੇ ਅਗੇ ਭੋਜਨ ਬਾਰਾ ਭੁਖੇ ਬੁਝਾਇ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੋਲਾ ॥

ਬਛਕਾ ਫੋਬਾਸਰ ਬੇਰੇ ਫੁੱਲਾ ਪਠੇ ਰਹਿਆ,

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

ਮੇਰੇ ਭੇਰੇ ਭੋਜਨਾ ਰਾਗੀ ਚਲੇ ਖੇਤਰੇ ਬਾਧੇ ਪਠੇਰਹਿਆ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਬਛਕਾ ਫੋਬਾਸਰ ਪਾਸੇ ਭੁਝੇ ਹੋਯਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ਬੁਝਾ ਧੋਖਾ ਬਰਦਾ ਪਿਥਾ ਬੋਲਿਆ।

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ਨਿੰਦਕਰ ਭਾਗਯਰੇ ਆਖਿਕੇ ਹੋ ਖੋਲ੍ਹੇ ਲੇਖਾ ਹੋਇਆ।

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਹਾ ਕਿਛੇ ਪੁਰਖੁ ਭਲੇ ਲਾਗਿਆ, ਭਾਵੈ ਹੋਇਆ ॥6॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ਬੁਝਾ ਧੋਖਾ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਬਾਲਾ ਹੋਇਆ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਬੁਝੇ ਭੋਪਰੇ ਧੋਖਾ ਲਗਾਇਆ ਵਧੀਕੇ ਚੰਗੇ ਦਰਬਾਰੇ ਧੰਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਆ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਬੁਝਾ ਧੋਖਾ ਬਦਾ ਸੂਰ੍ਯ ਨਿਕਰੇ ਪਾਵ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ਬੁਝਾ ਧੋਖਾ ਜੀਵਨ ਖਰਾ ਸੂਰ੍ਯ ਨਿਕਰੇ ਪਾਵੇ ਪ੍ਰਾਪਤ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਬੁਝਾ ਧੋਖਾ ਪਾਗ ਪ੍ਰਭੂ ਬੁਝਾਇ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਬੁਝਾ ਧੋਖਾ ਨਿਰਾਗ ਚਲਿਆ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੇਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ਬੁਝਾ ਧੋਖਾ ਭੋਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬੁਝਾਇ।

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ਐਸੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਭਲੇ ਹੋਏ, ਮਨੁਖੀ ਬੇਪਰੀ ਹੋਏ ਹੋਏ।

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੋਟੈ ਕੋਇ ॥

ਜੇਹੀ ਮਨੁ ਪੂਰੀ ਭਰਮ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ।

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੇਹੀ ਬਾਹ ਪੁਰੀ ਬਹੁ ਕੀਏ ਜਾਇਆ ॥੭॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਭ ਭਾਗਭਾਗ ਜੇਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਭਿ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ਭਾਗਭਾਗ ਬਰਨਾ ਪੁਰਾਣ ਕਰ ।

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਭਗਵਾਨਾ ਗੁਣਗੁਣਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਰ।

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ਨਿਯਮ ਪੁਰਾਣੀ ਭਾਵੇ ਅਤੇ ਗੁਣਗੁਣ ਭਾਗਭਾਗ ਹੋ ਧਿਆ ਕਰ।

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਸਭ ਕੀਏ ਜੇਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਹੋਏ।

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥

ਐਸੇ ਮਨੁਖੀ ਹੋਏ ਬਨਾਏ, ਜੇ ਜੇਹੀ ਹੋ ਬਨਾਏ।

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਨਿਯਮ ਖੇਲ ਜੇ ਬਹੁ ਹੋ ਨਿਰਮਾਣ ਅਭਿ।

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਆਉ ਕੀਏ ਚਾਹਾਯਾ ਕਿਹਾ ਕਰਿਹਾਰਿ?

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ਹਰਿਮਾਨ! ਚਾਹਾਯਾ ਭਉਹਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਹਾਰਿ, ਚਾਹਾਯਾ ਹੂੰ ਨਿਯਮ ਨਾਮ ਦੇਇਹਾਰਿ।

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਆਪਣੇ ਕਾਢੇ ਕਰ ਭਾਗਿਆਲਾ ਹੋਇਹਾਰਿ ॥੮॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੋਯਾ ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਹੇ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੂ! ਨਿਯਮ ਚਤੁਰਤਾ ਚਾਹਿ ਕਰ, ਹਰਿ-ਹਰਿਮਨਦਰਸ਼ਨ ਸੋਯਾ ਕਰ।

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਨਿਯਮ ਮਨਰੇ ਭਗਤਾਨਾ ਆਗਾ ਰਖ, ਹੇ ਨਾਨਕ! ਆਪਣੇ ਦੁਖ, ਭ੍ਰਮ ਆਦਿ ਭਉ ਹੋਇਹਾਰਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ!) ਚਾਹਾ ਭਉਹਰੇ ਭਗਤਾ ਰਖ੍ਹਾ ਸਭ ਕਾਢੇ ਆਗੇ।

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਏਕ ਭਗਤਾਨਾ ਹੂੰ ਸਭਾਯਾ ਦੇਇਹਾਰਿ।

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ਚਾਹਾਯਾ ਦੇਇਹਾਰਿ ਚੁੰਨਿ ਹੋਇਹਾਰਿ।

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਆਭ ਪ੍ਰਥੀ ਚੁੰਬਾ ਲਾਗੇ ਨਾਹੀ।

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੇ ਆਪਿ ॥

ੴ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਵੈਂ ਪਾਰਿਪਾਭਿ ਆਭ ਰਖਾ ਕਰਿਪਾਭਿ।

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਮਨੁਸ਼ਖਰ ਵਰਗੇਰੇ ਕੋਛਿ ਮਖ ਨਥਾਵ।

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਭਾਖਾਯਾ ਭੁਕੁਮ ਰੂਝਿਵਾ ਪਾਯੋ ਬੁਝ ਭਪਲਭ ਖੋਯਾਵਾ।

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

ਭਾਖਾਯਾ ਨਾਮਕੁ ਨਿਯੋ ਕਥਰੇ ਬਾਪਨ ਕਰਿ ਰਯ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਘੇ ਨਾਨਕ! ਘੇਹਿ ਪੁਰੁਖੁ ਸਰਵਧਾ ਧਰਗ ਕਰ,

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਕੋਯੋਧਿ ਰਿਧੁ ਆਧਿਵ ਨਾਹੀ ॥1॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਨਿਯੋ ਮਨਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਹਿਮਾ ਬੂਝਿ ਕਰ।

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਘੇ ਮੋਰ ਮਨ! ਸਰਧਰ ਕਾਧਿਯ ਕਰ।

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

ਨਾਮਰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਿ ਭੋਰ ਭਿਖਾ ਪਰਿਤੁ ਖੋਯਾਧਿਵ

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

ਆਭ ਤੂ ਨਿਯੋ ਆਤਮਾਕੁ ਸਰੂਪਿਨ ਪਾਯੋ ਬੁਝਧਾਯਕ ਵਨਾਯਕ।

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਨਿਭ ਨੇਤ੍ਰੁਰੇ ਛਬ੍ਹਰਯਾ ਕੋਟੁਕੁ ਧੋਝ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

ਬਠਬਯਾਠਿਰੇ ਮਿਲਨ ਝਾਰਾ ਅਨਧਰ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਲੂਧੁ ਹੋਯਾਯਾ।

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਨਿਭ ਚਰਨਰੇ ਗੋਬਿੰਦਯਾ ਮਾਰਗਰੇ ਚਾਲ।

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ੴ ਸ਼ਯਾ ਪਾਯੋਂ ਮਖ ਹਰਿਯੋਂ ਕਧ ਕਰਿਲੇ ਪਾਪ ਧੂਰ ਹੋਯਾਯਾ।

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ਪੁਰੁਯਾ ਬੇਥਾ ਕਰ ਆਭ ਕਾਨਰੇ ਹਰਿਯੋਂ ਕਥਾ ਗੁਣ।

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! (ੴ ਪੁਕਾਰ) ਪੁਰੁਯਾ ਧਰਬਾਰਰੇ ਤੋਰ ਮਥੁਕ ਭਯਲ ਹੋਯਾਯਾ ॥੨॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ਧੁਨਿਆਰੇ ਬੇਹੁ ਬਯਲਿ ਭਾਗਯਾਗਾਨੀ ਅਰੇ,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ਹਿੰਬ ਬਰਬਾ ਭਗਬਾਨਯਾ ਮਹਿਮਾ ਗਾਨ ਕਰਿਯਾਯਾ।

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

ਯੋਭੋਂ ਬਯਲਿ ਰਾਮਯਾ ਨਾਮਰ ਚਿਤ੍ਰਨ ਕਰਿਯਾਯਾ,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

ਬੇਹੁ ਬਯਲਿ ਭਗਤਰੇ ਧਨਬਾਨ ਗਯਾਯਾ।

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

ਯੋਭੋਂ ਬਯਲਿ ਨਿਭ ਮਨ, ਤਨ ੴ ਮੁਖਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਯਾ ਨਾਮਰ ਭਯਾਰਨ ਕਰਿਯਾਯਾ,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

ਭਾਵਿਨੀਐ ਯੇ ਯੇ ਬਰਵਾ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰੇ।

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੇ ॥

ਯੇਭ੍ਰੰ ਵਧਿ ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਹ੍ਰਿੰ ਚਿਹ੍ਰਿ ਧਾਵ,

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੇਈ ਜਾਨੇ ॥

ਤਾਹਾਕੁ ਯੇਭ੍ਰੰ ਏਕੁ ਪਰਲੋਕੀਯ ਆਨ ਹੋਯਾਵ।

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਹੇ ਨਾਮਕ! ਯਾਹਾਕੁ ਮਨ ਯੇਭ੍ਰੰ ਨਾਮਰੇ ਮਿਥੀ ਯਾਯਾਵ,

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਯੇ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਯਾਯਾਵ ॥੩॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੇਭ੍ਰੰ ਵਧਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰ ਯਾਯਾਵ,

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਭਾਵਿਨੀਐ ਯੇ ਤਾਹਾਕੁ ਚੁਭਾ ਮੇਭ੍ਰੰ ਯਾਯਾਵ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ਯੇਭ੍ਰੰ ਵਧਿ ਬਛਕਾ ਬਛਕੇਰੇ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰੁ ਯਾਯਾਵ,

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ਯੇਭ੍ਰੰ ਪੁਰੁ ਯੇਭ੍ਰੰ ਬਹੁ ਰੋਗਰੁ ਮੁਕਿ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਯਾਵ।

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥

ਯੇਭ੍ਰੰ ਵਧਿ ਰਾਤਿਯੋਨ ਕੇਵਲ ਯੇਭ੍ਰੰ ਯੇਭ੍ਰੰ ਹ੍ਰਿੰ ਵਧਿਯਾਵ,

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੇਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਯੇ ਗ੍ਰਿਹਸਤਰੇ ਰਹਿ ਹ੍ਰਿੰ ਨਿਰੰਧੁ ਰਹਿਯਾਵ।

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਯੇਭੈਂ ਵਧਾਓ ਏਕ ਈਸ਼ਰਯਾ ਪੁਰਿ ਆਗਾ ਰਝੁਧਾਵ,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਭਾਖਾ ਪਾਛੈ ਮੂਰਖਾਰ ਧੰਨਾ ਕਰਿ ਯਾਯਾਧਾਵ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ਯਾਯਾਰ ਮਨਰੇ ਧਰੰਤ੍ਰਯਾਕ ਸ਼ੁਧਾ ਧਾਵ,

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਾਖਾਰ ਕਿਛੈ ਦੂਖ ਨਧਾਵ। ॥4॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ਯਾਯਾਰ ਮਨਰੇ ਹਰਿ-ਪੁਰੁ ਚਰਣ ਆਬਧਿ,

ਸੇ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

ਬੇਬੈ ਬਛ ਯੁਵਿ ਧਾਵ ਆਯ ਭਾਖਾਰ ਮਨ ਕੇਵੇ ਧੋਖਾਯੇ ਨਾਧੈ।

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਯਾਯਾ ਭਧਰੇ ਈਸ਼ਰ ਨਿਯਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਯ ਕਰਿਧਾਧਿ,

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਹੁ, ਬੇਬੈ ਬੇਬਕ ਕਾਯਾਕੂ ਭਰਿਧਾਰੇ?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਈਸ਼ਰ ਯੇਧਰਿ ਅਧਧਿ, ਬੇਧਰਿ ਹੁੰ ਧੇਯਾਧਾਧਿ ।

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਨਿਯ ਰਚਨਾਰੇ ਪੁਰੁ ਬਧੰ ਹੁੰ ਅਧਧਿ।

ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

ਅਨੇਕ ਧਰ ਚਿਠਾ ਕਰਿ ਬਿਧਾਰ ਕਰਿਧਿ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੁਪਾਰੂ ਸਮਝ ਬਾਝੁਰਿਕਾਤਾਨੂ ਕੂਝਿਨੇਕਛਿ।

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

ਯੇਵੇ ਮੂੰ ਦੇਖੁਛਿ, ਬਰੁ ਕੀਛਿ ਪਰਮਾਨੁ ਹੂੰ ਅਚਛਿ।

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਖਮੁ ਸੇਈ ਅਸਥੁਲੁ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੇ ਬਖਸ਼ਿ ਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਭ ਬਖਸ਼ਿ ਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਚਛਿ ॥5॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

ਨਾ ਕੀਛਿ ਜਨਮੁ ਹੋਇਯਾ, ਨਾ ਕੀਛਿ ਮਰਿਯਾ।

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਭਗਵਾਨ ਨਿਜ ਲੀਲਾ ਬਖਸ਼ਿ ਹੂੰ ਕਰਿਯਾਛਿ।

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਭਗ-ਮਰਗ, ਗੋਚਰ (ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ) ਅਵਾਂ ਅਗੋਚਰ (ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ)-

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਸੇਵੇ ਸੰਪੂਰਨ ਭਗਤਨੂੰ ਸੇ ਨਿਜ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਸਾਏਛਿ।

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਬਰੁ ਕੀਛਿ ਸੇ ਨਿਜੇ ਨਿਜ ਾਰੇ ਹੂੰ ਅਛਛਿ। ਬਰੁ ਜੀਵਰੇ ਕੇਵਲ ਨਿਜੇ ਹੂੰ ਅਛਛਿ

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਅਨੇਕ ਯੋਗਰੇ (ਭਗਤਨੂੰ) ਵਸਾਏ ਵਸਾਏ ਬਿਨਾਸਿ ਮਧ ਕਰਿਯੋਅਛਿ।

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਬਖਸ਼ਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਚਛਿ; ਤਾਕਰਿ ਕੀਛਿ ਨਾਸਿ ਖੂਬ ਨਾਹੂੰ

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੂੰ ਸਾਧਾਰਾ ਦੇਖਛਛਿ।

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ੴ ਕਾਮਾਦਕ ਪੁਰੁਸ਼ ਭੇਜ-ਪੁਰਾਤਰ ਭੇਦ ਪਾਛਪਾਠਿਕਾ ਨਾਹੀ

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਦਿ ਸੇ ਬੁਝੈ ਨਿਭਰ ਜਪ ਕਰਾਏ ਤਾਹਾਹੇਲੇ ਭੀ ਜੀਵ ਜਪ ਕਰੇ॥੬॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੇਭਾਵੰਤ ॥

ਯੇਭੈ ਲੋਕਾਨਾਨੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਚਿੰਨ੍ਹਿਓ, ਸੇਵਾਨੇ ਗੋਭਾਵਾਨ ਹੋਯਾਏਓ;

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਬਾਰਾ ਜਗਤ ਚਾਕਰੀ ਭਧਦੇਸ਼ਰੇ ਰਝੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸੇਵਕ ਸਮੁਝਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਿਯਾਏ।

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸੇਵਕ ਸਾਂਗਤਿ ਭਾਰਾ ਦੂਖ ਭੂਲਿਯਾਵ।

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਪੁਰੁ ਨਿਭੇ (ਨਿਭ ਸਾਧੂਰੇ) ਲੀਨ ਕਰਿਯੋਏ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਗੁਰੁ ਭਯਰ ਜਪ ਕਰਿ ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਯਾਏ।

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਾਗੈ ॥

ਸੇਹਿ ਸੋਭਾਗਾਨਾਨਾ ਸੇਹਿ (ਸੇਵਕਾਨ) ਸੇਵਾਰੇ ਲਾਗਿਯਾਵ

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥

ਯੇਭੈ ਭਾਗਾਨਾਨਾ ਭਧਰੇ ,(ਹੇ ਪੁਰੁ!) ਤੂਮੇ ਨਿਭੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥

ਯੇਵ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਜਪ ਕਰਿਯਾਵ, ਸੇ ਬੁਝ ਪਾਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੇਵੇ ਲੋਕਾਨ੍ਹ ਵਸਤੁ ਭਯੋ ਲੋਕ ਭਾਵ ॥੭॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਸੇ ਸਾਧਾ ਕਿਛਿ ਕਰੇ, ਪੁਰੁਸ਼ ਲੋਕਾਨ੍ਹ ਕਰੇ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

ਸੇ ਸਦਾ ਪੁਰੁਸ਼ ਸਾਧਨ ਰਹਿਯਾਵ।

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥

ਸਾਧਾ ਕਿਛਿ ਹੋਯਾਵ, ਸੇ ਸੁਭਾਤ ਬੁਝਾਵਰੇ ਹੋ ਹੋਯਾਵ।

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਸੇ ਸੇਵੇ ਸੁਭਾਤ ਪੁਰੁਸ਼ ਚਿਹ੍ਨਿ ਯਾਵ।

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

ਪੁਰੁਸ਼) ਸੇਵਕਾਨ੍ਹ ਪੁਰੁਸ਼ ਕਰਿਯਾਵ। ਕਾਮ ਮਿਠਾ ਲਾਗੇ

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਸੇਵਕ (ਸੇਵਕ-ਵਾਦਕ) ਅਠਹਿਤ ਸੇਵਕ ਹੋ ਚਾਹੁ ਨਯੋ ਆਵੇ।

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

ਸੇਵਕ ਪੁਰੁਸ਼ ਾਰੁ ਸੇਵੇ ਸੇਵਕ ਭਯੋ ਹੋਯਾਵ, ਚਾਹੁ ਸੇਵਕ ਲਾਗੇ ਸੁਭਾਤ

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੁ ਬਨਿ ਆਏ ॥

ਸੁਖ ਭਯੋ ਹੋਯਾਵ ਆਯੋ ਸੇਵੇ ਸੇਵਕ ਭਯੋ ਹੋਯਾਵ, ਚਾਹੁ ਸੇਵਕ ਲਾਗੇ ਸੁਭਾਤ

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ਮਾਨੁ ॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਪੁਰੁਸ਼ ਸੇਵਕ ਹੋਯਾਵ ਪੁਰੁਸ਼ ਕਰਿਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੇ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪੁਰੁਸ਼ ਓ ਪੁਰੁਸ਼ ਸੇਵਕਾਨ੍ਹ ਏਕੇ ਰੂਪ ਭਾਵ ॥੮॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਐਕਾਕੁ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

ਪੁਰੁ ਬਰਕਲਾ ਬਾਂਧੂ ਅਚਛੇ ਆਭ ਆਮਰ ਦੂਝਝੂ ਛਾਠਿਆਛੇ।

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

! ਯਾਹਾਰ (ੴ ਪੁਰੁਖ) ਝਰਭਾ ਕਲੇ (ਵਿਕਾਰ ਠਾਰੂ) ਬਝੀਧਾਰਿਕਾ, ਭਾਝਾਕੂ ਬਮਰਿਭ ਯਿਰੇ ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭੁਪਦੀ॥

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੁਪਾਲ ॥

ਭਗਤ ਪਾਲਕ ਗੋਪਾਲ ਭਾਙੀਧੁਕਾਕੂ ਯੋਭਿਆਛੇ।

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਬੇ ਬਝਾ ਹੂੰ ਬਮਝੁ ਪੁਰਾਣੀਯਾ ਪਾਲਨ ਪੋਭਭਾ ਕਰਿਆਛੇ।

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਯਾਹਾਰ ਮਨਰੇ ਬਕੂਯਾ ਰਿਭਾ ਧਾਵ,

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੇਈ ਨਾਹਿ ॥

ਭਾਝਾਯਾ ਠਾਰੂ ਕੇਹੁ ਮਖ ਝਾਲਿ ਝਾਭਰੇ ਧੋਰਛੇ ਨਾਹੂੰ।

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ਹੇ ਮੋਰ ਮਨ! ਬਧਾ ਪਰਮਾਤਮਾਯਾ ਭਪ ਕਰ।

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਅਨਭਰ ਪੁਰੁ ਬਰੁ ਕਛਿ ਬਝਾ ਹੂੰ ਅਚਛੇ।

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥

ਪੁਰਾਣੀ ਨਿਭੇ ਕਰਿਲੇ ਕਛਿ ਝੋਯਪਾਰੇ ਨਾਹੂੰ,

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੇਚੈ ਕੇਇ ॥

ਸੇ ਸਹਸਰੁ ਧਰੁ ਭਾਖਾਰੁ ਯਛਾ ਕਰੂ।

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

ਭਾਖਾ ਅਠਰਿਛੁ ਕਿਛੁ ਮਖ ਭੋਰੁ ਕਾਮਕੂ ਨਾਹਿ।

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਕੁ ਗੁਰੂਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਕਰ, ਭਾਖਾਹੋਲੇ ਰਹਿ ਹੋਵ ॥1॥

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੇਰੈ ॥

ਮਹਿ ਗੁਰੂ ਅਠਿ ਸੂਰੁ ਹੋਇਆ, ਭਾਖਾਹੋਲੇ ਨਿਯੋ ਅਨਯਕੂ ਮੋਹਿਤ ਕਰਿਧਾਰੇ ਨਾਹਿ।

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੇਰੈ ॥

ਬਾਰਾ ਭਰਮਾਰੇ ਗੁਰੂਕਾ ਹੋ ਜੋਤਿ ਸੁਗੋਭਿਤ ਧਾਵ।

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੇ ਗਰਬੈ ॥

ਧਨਵਾਨ ਹੋਇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਮਨੁਸ਼ਾ ਅਧਾਰੁ ਕਰੇ

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਸੋਭੇਭੋਲੇ ਸਮੁਖੁ ਧਨੁ ਸੇ ਗੁਰੂਕਾ ਕਰਿਛੁ।

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਉ ਕਹਾਵੈ ॥

ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਮਨੁਸ਼ਾ (ਨਿਯੋ ਨਿਯੋ) ਰਹਿ ਰਹਿ ਕਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਗੁਰੂਕਾ ਬਾਮਨੁ ਰਿਨਾ ਸੇ ਕੇਭੋਲਾਕੂ ਧੋਰਿ ਧਾਰਿਵ?

ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਰੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਗੁਰੂਕਾ ਧਨੁ ਰਹਿਧਾਵ,

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਭਾਖਾਹੋਲੇ ਧਾਰਾ ਗੁਰੂ ਭਾਖਾਕੂ ਮੂਰ੍ਹ ਭਾਵਿਧਾਵਿ।

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੇਗੁ ॥

ਗੁਰੂਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾਮਈ ਮਾਇਆ ਅਭਿਜਾਨਿ ਰੋਗਿ ਧੂਰਿ ਹੋਇਆਵ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੇਗੁ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੇਹੀ ਮਨੁਸ਼ਖ ਬਰਦਾ ਬੁਝ ਅਰੇ॥੨॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ਸੇਵਕਿ ਮੰਦਰਿਕੂ ਖਕ ਝਲ ਬਾਹਾਰਾ ਦੇਇਆਵ,

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

ਸੇਵਕਿ ਹੂੰ ਗੁਰੂਕਾ ਥੰਮ ਮਨਕੂ ਬਾਹਾਰਾ ਦੇਇਆਵ।

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਸੇਵਕਿ ਪਥਰਿ ਨਭਕਾਰੇ ਚਰਿ (ਜਧਾ ਆਧਿ) ਪਾਰਿ ਝੂਖ

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਸੇਵਕਿ ਗੁਰੂਕਾ ਚਰਣਰੇ ਲਾਗਿਧ੍ਰਵਾ ਮਨੁਸ਼ਖ (ਬੰਬਾਰ ਬੰਦੂਕਰੇ) ਪਾਰਿ ਝੂਖ।

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਸੇਵਕਿ ਧਾਪ ਅਭਿਕਾਰ (ਧੂਰਿ ਕਰਿ) ਆਲੋਕਿਤ ਕਰੇ

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਸੇਵਕਿ ਹੂੰ ਗੁਰੂਕਾ ਧਰ੍ਸਨ ਕਰਿ ਮਨਰੇ ਆਨੰਦ ਝੋਲਿਆਵ

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸੇਵਕਿ ਕੋਈਥੀ ਘਨ ਭਯਾਨਰੇ (ਪਥਭ੍ਰਸ਼ ਹੋਇ) ਰਾਤ੍ਰਾ ਮਿਲਿਆਵ

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਸੇਵਕਿ ਹੂੰ ਬਾਪੂਕਾ ਬਯਾਧਿਰੇ ਵਧੀ (ਅਕਾਲ-ਗੁਰੂਬਕਾ) ਭੋਧਾਧਿ (ਮਨੁਸ਼ਖ ਭਿਤਰੇ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਝੂਖ।

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥

ਮੂੰ ਸੇਹੀ ਬਯਕਾ ਚਰਣਰੇ ਧੂਰਿ ਮਾਗੁਛਿ

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੇਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

ਹੇ ਪੁਰੂ! ਨਾਨਕਾ ਘੋਰੇ ਭਯੋ। ਪੂਰੇ ਕਰ ॥੩॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

ਹੇ ਮੂਰਖ ਮਨ! (ਦੁਖੀ ਮਨਿਕਾ ਪਰੇ) ਕਾਹੀਂ ਕੇ ਕੀਤਾ ਕਰੁਅਛ?

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਚੋਰੇ ਚਾਹਾ। ਬਹੁ ਮਨਿਕਾ, ਯਾਹਾ ਚੋਰ ਪੂਰੇ ਕਰੁ ਕਰੇ ਬਾਰਾ ਲੋਭਾ ਬੋਲਾਛੀ।

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਦੁਖ-ਸੁਖ ਦੇਵਾਵਾਲਾ। ਪੁਰੂ ਨਿਯੋ ਹੀ ਅਚਰੇ,

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

(ਬੇਪ੍ਰਯਾਨ) ਅਨਯਰ (ਆਗ੍ਰਾ) ਛਾਢੇ ਤੂਹੇ ਚਾਕਰੇ ਬੋਲੇ ਕਰ।

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਯਾਹਾ ਕੀਛੇ ਪੁਰੂ ਕਰੁਛਿਤਾਹਾਨੂੰ ਸੁਖ ਭਾਵ।

ਭੁਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥

ਹੇ ਅਜਾਨ! ਕਾਹੀਂ ਕੇ ਕਰੁਨੂੰ?

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥

ਕੇਯੋ ਰੋਜ ਚੋਰ ਬਾਧੁਰੇ ਆਇਯੁਲਾ?

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੇਭੀ ਪਤੰਗ ॥

ਹੇ ਲੋਭਾ ਪਤੰਗ! ਤੂ (ਮਾਯਾ) ਬਾਧਰੇ ਮਭ ਕਰੁਨੂੰ?

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਤੂ ਨਿਯੋ ਮਨਰੇ ਰਾਮਾ ਨਾਮ ਕਰ।

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਬੇਪ੍ਰਯੋ) ਕਛਰੇ ਬਹਿਤ (ਪਰਲੋਕ) ਘਰਨੂੰ ਯੋਵ॥੪॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

(ਹੋ ਜੀਵ !) ਸੇਭੈਂ ਬਭਧਾ ਕੀਰੀਧਾ ਪਾਛੈਂ ਤੂੰ (ਯਗਤਕ) ਆਇਓ;

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਬੇਬੈ ਰਾਮ ਨਾਮ (ਰੂਪੀ ਬਭਧਾ) ਬਭਯੋਂ ਘਰੇ ਪਿਯੋ।

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ॥

ਨਿਯੋ ਅਭਿਮਾਨਕੂ ਭਯਾਗੋ ਕਰੋ,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲਿ ॥

ਰਾਮਯੋ ਨਾਮ ਨਿਯੋ ਭ੍ਰਮਯੋਰੇ ਰਯੋ ਆਯੋ ਮਨਯੋ ਏਯੋ ਯੋਰਿਧੋ ਕਰੋ

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਬਭਯੋਂ ਬਾਧ੍ਯੋਰੇ ਚਾਲੋ ਆਯੋ ਰਾਮ ਨਾਮਯੋ ਏਯੋ ਬਭਧਾ ਆਯੋ

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਮਾਯਾਯੋ ਅਯਯੋ ਧਯਾਯੋ ਛਾਢਿ ਧਿਯਾਯੋ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਬਧਯੋਭੋ ਮੋਯੋਭੋ ਧਯਯੋ! ਧਯਯੋ! ਕਯੋਭੋਯੋ।

ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਆਯੋ ਪ੍ਰਭਯੋਂ ਧਰਯੋਰੇਰੇ ਮਧਯੋ ਭੋਰੋ ਮੁਯੋਂ ਭਯੋਯੋ ਹੋਯੋਯੋ।

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਏਯੋ ਬਯਾਧਾਰੋ ਕੋਯੋਯੋਯੋ ਰੋਯੋਯੋ ਮਨੁਯੋਯੋ ਯੋਯੋ ਕਰੋਯਾਯੋ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਹੋਯੋ ਨਾਨਕਯੋ! ਏਧਰੋ (ਬਯਾਧਾਰੀ) ਠਾਯੋਰੇ ਬਧਾਯੋ ਬਧਧਿਯੋਭੋ ਯੋਯੋਯੋ ॥5॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

(ਹੋ ਜੀਵ!) ਬਾਧਯੋਂ ਧਾਧਯੋ ਧੋਯੋਯੋ ਧੋਯੋਯੋ (ਨਾਮਯੋ ਯੋਯੋ) ਧਿਯਾਯੋ।

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਪਾਯੋਰੇ ਨਿਯੋਗ ਜੀਵਨ ਬਿਸਧਿ ਕਰ

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਪਾਧ ਧੂਯੋਰੇ ਬਿਸਧਿ ਕਰ,

ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਪੁਰਿ ਬਿਸਧਿ ਹੋਵੇ ਭਰਿਤਾ।

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਸੇਵਾ ਬੋਧਿਯਾਨੁ ਮਿਲਿਯਾਵਾ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਬਾਖੂਯਾ ਬਿਸਧਿ ਹੋਵੇ ਭਰਿਤਾ ਭਗਤ ਗਾਨ ਕਰਿਵਾ ਭਰਿਤਾ।

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੇ ॥

ਬਾਖੂ ਅਨੇਕ ਬਿਘਨੁ ਮਨੁਸ਼ਾਨੁ ਰਖਾ ਕਰਿਯਾਓ।

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥

ਬਿਸਧਿ ਪੁਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਨਾਮ-ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ।

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

(ਮੇਧਾ ਮਨੁਸ਼ਾਨੁ) ਬਿਸਧਿ ਆਇਆ। ਨਿਧਿ, ਮਿਧਿ ਬਿਸਧਿ ਭਾਗਿਯੋ ਆਇਓ।

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਬਿਧਿ, ਹੋ ਨਾਨਕ! ਬਹੁ ਬੁਝਿ ਪਾਵ ॥6॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੂਰਤਿ ਕਰਿਵਾ ਮੋਹਿਯਾ ਅਭਿਭਿ।

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਬੋਧਿ ਭੋਜਨਾਨੁ ਮਧ ਭੋਜਨ ਪੁਰਾਨ ਕਰਿਯਾਓ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਬਹੁ ਖਜਾਨਾ ਤਾਹਾਯਾ ਧ੍ਰਿਸਟੀਰੇ ਅਛੀ।

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

(ਕਿਛੁ ਜੀਵ) ਜਿਥੇ ਪੂਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਫਲ ਭੋਗੇ।

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ ॥

ਬਹੁ ਕਿਛੀ ਬੇਬੇਹਿ ਪੁਰੁਸ਼ਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਉ ਬੇ ਬਹੁ ਕਿਛੀ ਕਰਿਕਾਕੂ ਬੰਧੀ ਅਰਥੇ।

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਤਾਕਰਿ ਬਿਨਾ ਅਨਯ ਕੇਹੀ ਧ੍ਰਿਸਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਹੋਵੇ ਜਨ! ਬਰਬਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੁਰੁਸ਼ਾ ਝਰਯਾ ਕਰੇ

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਆਉ ਬਹੁ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀ ਕਰਮਾਂ ਭਯੋ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਰਥੇ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਯੇਹੋ ਪਰੁਸ਼ਾਕੂ ਨਾਮ ਆਗੀਰਾਧ ਦੇਵਕਛੇਤੀ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੧॥

ਹੋਵੇ ਨਾਨਕ! ਬੇਬੇਹਿ ਪਰੁਸ਼ਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਯਾਯਾ। ॥੧॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਯਾਹਾਨੇ ਮਨਰੇ ਗੁਰੂਜੀਯਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਸ਼ਾ ਪਾਵੇ,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਬੇਬੇਹਿ ਪਰੁਸ਼ਾ ਬਰੀ-ਪੁਰੁਸ਼ਾ ਝਰਯਾ ਕਰਿਯਾਵੇ।

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ॥

ਬੇ ਚਿਨੀਲੋਕਰੇ ਪ੍ਰਵਿਯ ਭਯੋ ਹੋਯਾਯਾਵੇ,

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੇ ਹੋਇ ॥

ਯਾਹਾਰ ਖੁਦਯੋਰੇ ਏਕ ਯੋਗੀਰੋ ਬਿਧਾਨਾਨ ਹੋਇਯਾ।

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਯਾਹਾਰ ਕਰੀ ਸਚੁ ਅਰੇ ਆਯੋ ਯਾਹਾਰ ਯਾਹਾਰ-ਮਾਯਾਯਾ ਮਾਯਾ ਸਚੁ ਅਰੇ।

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

ਯਾਹਾਰ ਮਨਰੇ ਸਚੁ ਆਯੋ ਆਯੋ ਸੇ ਨਿਯੋ ਮੁਖਰੇ ਸਚੁ ਬੋਲੁਯਾ।

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਯਾਹਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਚੁ ਅਰੇ ਆਯੋ ਯਾਹਾਰ ਯਾਹਾਰ ਮਾਯਾ ਸਚੁ ਅਰੇ।

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਸੇ ਸਚੁ ਬਾਝੁਯੋ ਆਯੋ ਸਚੁ ਪੁਸਾਰੁ ਕਰਿਯਾਯੋ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਸੇ ਜਾਨਕ! ਸੇਯੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਚੁ ਯਾਹਾਰਯਾਯੋ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ਸੇਯੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਸਚਰੇ ਯਾਨ ਹੋਇਯਾਯੋ ॥8॥15॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਯੋਯੋ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਯੋ ਨਾ ਕੀਯੋ ਰੂਪੁ ਅਯੋ, ਨਾ ਰੰਗੁ-ਰੰਗੁ ਆਯੋ ਨਾ ਕੀਯੋ ਰੰਗੁ ਆਯੋ। ਪੁਰੁਸ਼ ਮਾਯਾਰ ਯੋਯੋ ਗੁਣੁ ਯਾਹਾਰ।
ਯਾਹਾਰਯਾਯੋ ਅਯੋ

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

ਸੇ ਜਾਨਕ! ਪੁਰੁਸ਼ ਨਿਯੋ ਜਾਨ ਸੇਯੋ ਮਨੁਸ਼ਯੋ ਰੂਯੋਯੋ ਯਾਹਾਰ। ਯੋਯੋ ਨਿਯੋ ਪੁਸ਼ਯੋ ਹੋਇਯਾਯੋ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਯੋਯੋ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

(ਹੋ ਜੀਵ!) ਨਿਯਮ ਮਨਰੇ ਅਨੰਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਝਰਨਾ ਕਰ,

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

ਆਪਣੇ ਮਨੁਸ਼ਖੀਰ ਮੋਹਿਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਗ ਕਰ

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਅੰਤਰੇ ਵੀ ਇਕ-ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਂ ਵਧਾਵਕ ਅੰਤਰੇ

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

ਜੇ ਨਿਯਮ ਹੋਂ (ਜੀਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ) ਚੰਗੇ-ਭਾਗੇ-ਭਾਗੇ ਅੰਤਰੇ।

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਡੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਅੰਤਰੇ ਵੀ ਪਰਮ ਰੂਪਿਨ ਅੰਤਰੇ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੀ ਗੋਬਿੰਦ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਰਿਆ, ਵੱਡੇ ਦਇਆਲ ਵੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਅੰਤਰੇ।

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ! ਭਾਗੇ-ਭਾਗੇ ਚਰਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਵੇ

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕਾਂ ਮਨਰੇ ਵੀ ਅਭਿਲਾਸ ਅੰਤਰੇ ॥1॥

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

ਪ੍ਰਭੂ (ਜੀਵਾਂ) ਮਨਰੇ ਭਾਗੇ-ਭਾਗੇ ਚਰਨੇ-ਭਾਗੇ ਚਰਨੇ-ਭਾਗੇ ਅੰਤਰੇ।

ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਹੋਗੁ ॥

ਯਕੁੰਨ ਯਾਤ੍ਰਾ (ਯਾਤ੍ਰਾ) ਹਾਥਰੇ ਲੇਖਿਯੋਯਕੁੰਨ, ਭਾਵ।

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੇਰੁ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

ਯੇਥੋਂ ਪੁਰੁਸ਼ ਆਖਿ ਪਦਮਾਰ ਧਰਮ (ਯਗਤ) ਪਾਦਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨਾਸ ਕਰਿਕਾਨੁ ਯਥੇਸ਼ ਅਰੇ, ਭਾਵਕਿ ਨੂਰਿਯੁਕ।
ਯੇਥੋਂ ਕਾ ਰਹਸਯ ਅਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਹੀ।

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

ਯੇ ਪੁਰੁਸ਼ਭਾਗ ਰੂਪ ਅਰਥਿ ਯੇਥੋਂ ਭਾਵਕ ਪਦਮਾਰੇ ਧਰਮ ਪਾਦਮ ਯੁਕਿ ਆਵ।

ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

ਧਰੁ ਪਦਾਰਥ ਭਾਵਕਿ ਯੇਥੋਂ ਬਿਧਿਯਾਨ ਯੁਕਿ ਗੁਣਯਾਵ।

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

ਰਾਜਾਯਾਨਕ ਧਰਮੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਿਯੋਗਿ ਹੀ ਰਾਜਾ, ਯੋਗਾਯਾਨਕ ਧਰਮੇ ਪਦਮਯੋਗਾ,

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

ਤਪਯਾਯਾਨਕ ਧਰਮੇ ਧਰਮਿ ਹੀ ਕਤ ਤਪਯਾ ਅਰਥਿ ਆਯ ਗ੍ਰਿਹਯਾਨਕ ਧਰਮੇ ਧਰਮ ਧਰਮਿ ਗ੍ਰਿਹਯਿ ਅਰਥਿ।

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਯਯਯਾਯੇ (ਧਰਮਿ ਪੁਰੁਸ਼) ਧਰਮਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਧਰਮਿ ਪਾਯਕੁੰਨ।

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਯੇ ਨਾਨਕ! ਕ੍ਰਿਪਾਯਿ ਯਾਤ੍ਰਾ ਧਰਮਿ ਅਯਾਨ-ਪੁਰੁਸ਼ਕ ਅਯ ਪਾਵ ਨਾਹੀ ॥2॥

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਯੇਥੋਂ ਯਯਯਾਨਕ (ਧਰਮਿ ਰੂਪ) ਲੀਲਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਯਿ ਅਯ ਨਾਹੀ,

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ਭਾਵਕੁ ਯੋਗਿ ਯੋਗਿ ਧਰਮਤਾ ਧਰਮਿ ਪਦਿ ਯਾਯਕੁੰਨ।

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ॥

(ਕਾਰਯ) ਪਿਤਾਰ ਯਯੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਿ ਯਾਯਕੁੰਨ?

ਸਗਲ ਪਰੇਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥

ਯੋਗਿਓ ਮਾਯਾ ਮਾਯਿ ਗੁਣਾ ਹੋਇਆਵ, ਯੋਗਿਓ ਬਹੁ ਰਚਨਾ ਪੁਰੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਚਿਓ।

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ਯੋਗੁ ਲੋਕਾਨੁ ਪੁਰੁ ਬੁਧਿ, ਯੋਗ ਬੁਧਿ ਗੁਣਿ ਆਉ ਖਾਨ ਯੋਗਿਓ ਦਾਨ ਧਿਆਇ, ਯੋਗੁ ਯੋਗਿਓ ਆਉ ਦਾਸ
ਭਾਗੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਿ ਕਰਿਓ।

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

ਯੋਗੁ (ਪੁਰੁ ਮਾਯਾ) ਯੋਗਿ ਗੁਣਿ ਪਦਮਿ ਹੋਵਾ ਅਯੋਗਿ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਯੋਗੁ ਬੁਧਿ ਓ ਮਰੇ ਆਉ ਬਾਹਿਰਿ ਯੋਗਿਓ ਆਇਆ ਯੋਗਿਓ ਲਗਾਯੋਇਆਵ।

ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

ਯੋਗੁ ਨੀਚ ਬਹੁ ਭਾਗੁ ਹੋ ਗੁਣਿ ਅਯੋਗਿ

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ਯੋਗੁ ਜਾਨਕ! ਯੋਗਿਓ ਬੁਧਿ ਮਰੇ ਧਿਆਇ, ਯੋਗਿਓ ਹੋ ਬੁਧਿਓ। ਯੋਗਿਓ ॥੩॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਯੋਗਿਓ ਅਯੋਗਿ ਰੂਪ ਆਉ ਅਯੋਗਿ ਰੰਗ ਅਯੋਗਿ

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

ਅਯੋਗਿ ਯੋਗਿਓ ਯੋਗਿਓ (ਯੋਗਿਓ ਪੁਰੁ) ਯੋਗਿਓ ਹੋ ਰੰਗਿਓ।

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਯੋਗਿਓ ਯੋਗਿਓ ਯੋਗਿਓ ਯੋਗਿਓ ਯੋਗਿਓ।

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਪੁਰੁ ਬਿਨਾਸਿ ਰੰਗਿਓ ਅਯੋਗਿ, ਆਉ ਬਹੁ ਯੋਗਿਓ ਯੋਗਿਓ ਹੋ ਯੋਗਿਓ

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਪੁਰੁ ਪਦਮਿਓ ਯੋਗਿਓ ਯੋਗਿਓ ਯੋਗਿਓ

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਏਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਾਨੁ ਬਹੁ ਭਾਗਿਐ ਕਾਮਧਨੁ ਅਧਿਕੁ ॥

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਭਗਤਿ ਰਚਨਾ ਪੁਰੁ ਕੇਤੇ ਪੁਕਾਰਿ ਕਰਿਐ ॥

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

ਨਿਯਮਿ(ਮਹਿਮਾ) ਮੂਲੁ ਏਹ ਨਿਯਮੁ ਹੋ ਭਾਇਐ ॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਬਾਹੁ ਬੰਨ੍ਹਿ ਭਾਗਿ ਏਹੁ ਪੁਰੁ ਹੋ ਅਧਿਕੁ, ਬਾਹੁ ਬੰਨ੍ਹਿ ਭਾਗਿ ਏਹੁ ਅਧਿਕੁ ॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ਏਹੁ ਨਾਨਕ! ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਿਐ ॥੪॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ਬਹੁ ਭਾਗ-ਭਾਗੁ ਭਾਗਿਐ ਭਾਗਿਐ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਭਾਗਤਿ ਬਹੁ ਭਾਗ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ (ਭਾਗ) ਮਧੁ ਪੁਰੁ ਰਚਿ ਰਚਿਐ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ, ਸ੍ਰੁਤਿ ਪੁਰੁ ਭਾਗਿਐ ਭਾਗਿਐ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

ਨਾਮੁ ਬਾਹਿਰੁ ਭਾਗੁ ਪੁਰਾਣੁ ਭਾਗੁ ਅਧਿਕੁ ਬਿਭਕਿਐ ਗੁਣਿਐ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਬਹੁ ਭਾਗ-ਭਾਗਿ ਪੁਰੁ-ਪੁਰੁ ਭਾਗਿਐ ਭਾਗਿਐ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਬਾਹੁ ਭਾਗਿ ਮਧੁ ਪੁਰੁ ਭਾਗਿਐ ਭਾਗਿਐ ॥

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਵਰਤਨਾਮਾ ਸ਼ੁਭ ਦਿਵ।

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਜੀਵਕੁ) ਵਹਿ ਅਰਨ ਵਰਤ ਵਰਤਨੁਸੁ ਠਾਰੂ ਮਿਲੇ। ॥6॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਬਾਪੁਸ਼ੁ ਭਧਦੇਸ਼ ਵਰਤ ਵਰਤਨ ਅਰੇ।

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਬੇਹਿ ਪੁਰੁਸ਼ ਵਰਤ ਅਰੇ, ਯਾਹਾਰ ਭ੍ਰਮਰੇ ਵਰਤ ਪੁਰੇਸ਼ ਕਰਾਇਯਾ।

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੇਇ ॥

ਯਦਿ ਕੋਈਬਿ ਵਯਛਿ ਵਰਤਕੁ ਰੂਝੈ ਧ੍ਰੇਮ ਕਰਿਯਾਵ,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਠਾਹਾਹੇਲੇ ਨਾਮ ਭਧਿਲੇ ਠਾਹਾਰ ਗਠਿ ਹੋਇਯਾਵ।

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਪਰੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਵਰਤਬ੍ਰਹਮ ਅਰਥਿ ਆਭਿ ਬੇ ਯਾਹਾ ਕਰਥਿ ਬਰੁ ਵਰਤ ਅਰੇ।

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਬੇ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਨਿਭ ਅਨੂਮਾਨ ਵਰੰ ਅਵਸ਼ਾਕੁ ਭਾਗਿਯਾਛਿ।

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ਯੇਭੰ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਵਹਿ ਭਗਤ ਅਰੇ ਬੇ ਨਿਭੇ ਵਹਾ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਰਿਛਥਿ

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਆਭਿ ਕੇਹੁ ਵਹਿ ਭਗਤਕੁ ਭ੍ਰਮਾਨ ਰਭ੍ਰੁ ਬੋਲਿ ਭਾਵਿਵ ਨਾਹੁ।

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

ਕਰਮਾਰ (ਪੁਰਿਭਾਰ) ਅਯਾਭ ਠਾਹਾਰ ਭਾਥ ਹੋਇਯਾਵਾ ਭੀਵ ਕਰਿਧਾਰਿਵ ਨਾਹੁ।

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੇ ਹੂੰ ਕਿੱਛੇ ਹੋਯਾਵਾ ਯਾਹਾ ਸੇਹੀ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਬਨੁਝੁ ਕਰਿਯਾਰੇ। ॥7॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਅਤ੍ਰੁਤ (ਮਹਿਮਾ ਦੇਖੁ) ਸੇ ਵਡ ਚਕਿਤ ਓ ਆਗੁਯੁ ਬੁਝਿਓ।

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਯੇਯੋ ਯੇਯੋ ਮਨੁਸ਼ੁ (ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਗੁਣਕੁ) ਕੂੜਿਛਿ, ਸੇਮਾਨਕੁ ਆਨਧ ਆਵਿਛਿ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਸੇਵਕ ਭਾਸਾਕੁ ਪ੍ਰੇਮਰੇ ਲੀਨ ਰਹਿਯਾਵਾ।

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

ਸਦਗੁਰੁਕੁ ਭਧਦੇਸ਼ਰ ਮਾਖਮਰੇ (ਨਾਮ) ਪਦਾਰਥੁ ਹਾਸਲ ਕਰਿਓ।

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

ਸੇ ਧਾਨੀ ਅਚਰਿ ਆਰੋ ਦੂਖੁ ਦੂਰ ਕਰਿਯਾਓ।

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

ਭਾਸਾਕੁ ਸਯਾਤਿਰੇ ਸੰਸਾਰਰ ਕਲਧਾਗ ਹੋਯਾਵਾ।

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਅਧਰਿ ਸੇਵਕਕੁ ਸੇਵਕ ਯੇਯੋ ਕੀਰ ਬੁਝੁ ਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀਯਾਨੀ ਹੋਯਾਵਾ,

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਭਾਸਾਕੁ ਸਯਾਤਿਰੇ ਯੋਧਿ ਸੇਵਾ ਸਾਰਾ ਕੀਰੁਕੁ ਸਹਿਤ ਧਾਨ ਯੋਧਿ ਬੁਝੁ।

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ੁ) ਸੇਵਕ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਗੁਣ ਗਾਨ ਕਰੇ, ਆਭ ਮਹਿਮਾ ਕਰੇ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਦਗੁਰੁਕੁ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂ ਸੇ (ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਨਾਮ ਰੂਪੀ) ਫਲੁ ਪਾਯਾਵਾ। ॥8॥16॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲਾਕ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਪੁਰੁ ਆਰਝੁ ਹੂੰ ਅਭਿਯੁਰੇ ਅਛਰਿ, ਮੂਰਹੁ ਆਰਝੁ ਬਿਧਾਨਾਨੁ ਅਛਰਿ।

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ੴ ਸਮਝੁਰੇ ਮਖੁ ਬਿਧਾਨਾਨੁ ਅਛਰਿ, ਹੇ ਨਾਨਕ! ਆਗਯੁ ਮਖੁ ਸਦਾ ਰਹਿਵੇ। ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭੁਪਦੀ॥

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

ਪੁਰੁਯੁ ਚਰਨੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਅਰੇ, ਚਰਨੁ ਛੁਡਿਵਾਵਾਲਾ। ਸੇਵਕੁ ਮਖੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਹੋਯਾਵਾ।

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

ਭਾਖਾਯੁ ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਅਰੇ ੴ ਪੂਜਾ ਕਰਿਵਾ ਵਾਲਾ। ਮਖੁ ਸਤਿ ਅਰੇ।

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

ਪੁਰੁਯੁ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਅਰੇ, ਦਰਸਨੁ ਕਰਿਵਾਵਾਲਾ। ਮਖੁ ਸਤਿ ਅਰੇ।

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

ਭਾਖਾਯੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਅਰੇ ਆਯੁ ਸੇ ਮਖੁ ਸਤਿ ਅਰੇ ਯਿਹੁ ਭਾਖਾਯੁ ਧਿਆ ਕਰਿਯਾਵਾ।

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥

ਸੇ ਸੁਖੁ ਸਤਿ ਅਰੇ, ਸਤਿ ਅਰੇ ਸੇਹਿ ਪੁਰੋਖੁ ਕਥੁ ਯਾਹਾਯੁ ਸਿਖੁ ਸਾਹਾਰਾ ਦੇਯਯਾਵਾ।

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ਸੇ ਸੁਖੁ ਹੂੰ ਗੁਣੁ ਅਰੇ ਆਯੁ ਸੁਖੁ ਹੂੰ ਗੁਣਕਾਰੀ ਅਰੇ।

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥

ਪੁਰੁਯੁ ਬਾਗੀ ਸਤਿ ਅਰੇ ਆਯੁ ਸੇ ਸਤਿ ਕਥਾ ਅਰੇ।

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

ସେହି କାନ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯିଏ ସଦପୁରୁଷଙ୍କ ଯଶୋଗାନ ଶୁଣୁଥାଏ।

ਬୁଝନହାର କਉ ਸਤਿ ସତ୍ତ ହେਇ ॥

ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବୁଝିଥାଏ, ତାହା ପାଇଁ ସବୁ ସତ୍ୟ ଅଟେ।

ନାନକ ସਤਿ ସତਿ ପୁଡ଼ି ସେਇ ॥୧॥

ହେ ନାନକ! ସେହି ପ୍ରଭୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ॥1॥

ਸਤਿ ਸਰୁପୁ ରିଚੈ ଜିନି ମାନିଆ ॥

ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ହୃଦୟରେ ସତ୍ୟସ୍ବରୂପ ପରମାତ୍ମା ଉପରେ ଆତ୍ମା ରଖୁଥାଏ,

ବରନ ବରାବନ ତିନି ମୁଲୁ ପଢ଼ାନିଆ ॥

ସେ ସବୁ କିଛି କରିବାବାଲା ଆଉ (ଜୀବଙ୍କ ଦ୍ବାରା) କରାଇବାବାଲା (ଜଗତର) ମୂଳକୁ ଚିହ୍ନି ଥାଏ।

ਜା ବੈ ରିଚੈ ਬିସ୍ବାସୁ ପୁଡ଼ି ଆਇଆ ॥

ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ (ଗୁଣ)ର ବିଶ୍ବାସ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି

ଉତ୍ତୁ ଗିଆନ୍ତୁ ତିସୁ ମନି ପୁଗଟାਇଆ ॥

ତାହାର ମନରେ ସତ୍ତା ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଇଛି।

ଭੈ ଓ ନିରଭୂତ ହେਇ ସମାନା ॥

ଭୟ ତ୍ୟାଗ କରି ସେ ନିର୍ଭୀକ ହୋଇ ବସିଥାଏ

ଜିସ ଓ ଓପଜିଆ ତିସୁ ମାହି ସମାନା ॥

ସେ ସଦା ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଲୀନ ହୁଅନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ସେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।

ସସତୁ ମାହି ଲେ ସସତୁ ଗଡ଼ାਈ ॥ ତା କਉ ଭିନ ନ ବହନା ଜାਈ ॥

(ଯେପରି) ଏକ ଚିତ୍ତ ନେଇ (ସେହି ପ୍ରକାରର) ଚିତ୍ତରେ ମିଶାଇଦିଆଯାଏ (ତାହାହେଲେ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ରହେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଚରଣରେ ଲୀନ ହୁଏ) ତାହାକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲଗା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ଏਹਿ ਬਿਚਾਰਕੂ ਬਿਚਾਰਕਰਿਵਾਵਾਲਾ (ਕੋਈਬਿ ਬਿਰਲਾ) ਕੂਝੇ

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੇਭੈਂ ਭੀਵੇ ਪੁਰਖੂਕੂੰ ਬਾਸ਼ਾਤ ਕਰਿਛੇ ਸੇ ਤਾਕਾ ਸਹਿਤ ਏਕ-ਰੂਪ ਹੋਯਾਯਾਛੇ ॥੨॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਭਗਵਾਨਕਾ ਸੇਵਕ ਤਾਹਾਕਾ ਆਯਾਕਾਰੀ ਹੋਯਾਯਾਵਾ।

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਆਭ ਭਗਵਾਨਕਾ ਸੇਵਕ ਸਰਵਦਾ ਤਾਕਾਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰੇ।

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਭਗਵਾਨਕਾ ਸੇਵਕਕਾ ਮਨਰੇ ਆਸ਼ਾ ਹੋਯਾਯਾਵਾ।

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਭਗਵਾਨਕਾ ਸੇਵਕਕਾ ਭੀਵਨ ਆਚਰਣ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਯਾਯਾਵਾ।

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ਭਗਵਾਨਕਾ ਸੇਵਕਕਾ ਭਾਗੀਯਾਵਾ ਮੇ ਤਾਹਾਕਾ ਬਾਨੀ ਸਰਵਦਾ ਤਾਹਾਕਾ ਬਾਧ੍ਰੇ ਅਛਠੇ।

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਭਗਵਾਨਕਾ ਸੇਵਕਕਾ ਤਾਹਾਕਾ ਨਾਮਰੇ ਪ੍ਰਤਿਰੇ ਵਾਸ ਕਰਿਯਾਛੇ।

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ਨਿਭ ਸੇਵਕਕਰੇ ਪੁਰਖ ਪਾਲਨ ਕਰੇ ਅਛਠੇ।

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਪੁਰਖ ਨਿਭ ਸੇਵਕਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਬਾ ਰਖ੍ਯਾਛੇ।

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੈ ॥

ਸੇ ਹੇ ਸੇਵਕ ਅਚੇ, ਯਾਹਾ ਭਪਰੇ ਪੁਰਖ ਦਯਾ ਕਰਿਯਾਛੇ।

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਹੀ ਬੇਵਕ ਪੁਰੇ ਚਾਬਰੇ ਛੇੜਕੇ ਝਰਕੇ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

ਪਰਮਾਨੁ ਨਿਭ ਬੇਵਕਰ ਪਦ ਰਝੁਪਾਢਿ।

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

ਬੇ ਨਿਭ ਬੇਵਕਰ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਭਾਰੇ ਪੁਰਿਸ਼ਾ ਰਝੁਪਾਢਿ।

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ਪੁਰੁ ਨਿਭ ਬੇਵਕਰ ਮਾਨ-ਬਖਸ਼ਾਨ ਪੁਰਾਨ ਕਰਿਪਾਢਿ।

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

ਨਿਭ ਬੇਵਕਰ ਬਾਰ। ਬੇ ਨਿ ਨਾਮਕੂ ਯੋਗ ਕਰਿਪਾਢਿ।

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

ਨਿਭ ਬੇਵਕਰ ਲਯਾ ਬੇ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਰਝੁਪਾਢਿ।

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੇਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

ਭਾਖਾਯਾ ਗਤਿ ਓ ਅਨੂਮਾਨਕੂ ਕੇਹੀ ਯਾਗਤਿ ਨਾਹੀ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਕੇਹੀ ਮਖ ਪੁਰੁਸ਼ ਬੇਵਕਰ ਬਮਕਲ ਨੂਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥

ਛੇੜਕੇ ਬੇਵਕ ਬਰੋਯ ਅਰੇ।

ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਪੁਰੁ ਮਾਯਾਕੂ ਨਿਭ ਬੇਵਾਰੇ ਲਗਾਯਾਢਿ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਹੀ ਬੇਵਕ ਦਹ ਧਰੇਰੇ ਲੋਕਪੁਰੁਸ਼ ਹੋਯਾਯਾ ॥੪॥

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ਮਦਿ ਪੁਰੂ ਛੋਰਾ ਪਿਸ਼ੁਰੇਰੇ ਚਿਤਿ ਭਰਿ ਧਿਅਤਿ, ਭਾਖਾਏਲੇ

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

ਬੇ ਯੋਗਿ ਯੋਗਿ ਬੇਨਾਨੂ ਭਲੁ ਬਨਾਯਦੇਯ ਪਾਰੇ।

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ਮੇਭੈ ਪੁਗਾਯਾ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੁਝੈ ਹੋ ਬਾਖਾਰ ਕਰਾਏ,

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਭਾਖਾਯੁ ਬੇ ਨਿਯ ਹਾਥਰੇ ਰਖਾ ਕਰਿਯਾਏ।

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਮਨੁਸ਼ੁਯ ਕੇਰੇਤ ਪੁਕਾਰੇਰ ਪੁਰੇਸ਼ੁ ਕਰੇ

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

ਪਰਭੂ, ਭਾਖਾਰ ਕਾਮ ਬਧੈ ਯਾਵ।

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

(ਪੁਰੂਸ਼ਾ ਬਿਨਾ ਯਾਵਾਨੂ) ਨਾ ਕੇਹੁ ਮਾਰਿਯਾਰੇ ਨਾ ਕੇਹੁ ਰਖੁਯਾਰੇ, ਆਯ ਕੇਹੁ ਨੂਹੈ, ਬਹੁ ਯਾਵਾਨ ਰਖਕ ਪੁਰੂ ਨਿਯੋ।

ਕਾਰੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਹੇ ਨਗਰ ਪੁਗਾਯਾ! ਫੂਰੇ ਕਾਹਿਕੈ ਚਿਤਾ ਕਰੁਯਾਏ?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਈ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਧੁਰਾਯਾ ਓ ਆਯੁਰਯਾਯਨਕ ਪੁਰੂਸ਼ੁ ਭਰਗ ਕਰ। ॥5॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

ਬਾਰੰਬਾਰ ਯਥੁਰਕਾ ਨਾਮਰ ਯਧ ਕਰਿਵਾ ਯਚਿਤ।

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥

ਨਾਮ ਅਮ੍ਰੁਤ ਪਿਯਾ ਵਹਿ ਮਨ ਵਰਾ ਚਰਾਰ ਚੁਧੁ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਯੇਭੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਰਭ੍ਹ ਪਾਯਾਯਾਯੈ,

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਭਾਖਾਕੁ ਪੁਰੁ ਬਿਨਾ ਆਯੋ ਕਿਛੁ ਦੇਖਾਯਾਯਾ ਨਾਹੀ।

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੇ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

ਨਾਮ ਭਾਖਾਰ ਧਨ ਆਯੋ ਨਾਮੁ ਹੋ ਭਾਖਾਰ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ਅਰੇ।

ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਨਾਮ ਭਾਖਾਰ ਸੁਖ ਆਯੋ ਨਾਮੁ ਹੋ ਭਾਖਾਰ ਬਾਧੁ ਅਰੇ।

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਯੇਭੈ ਮਨੁਸ਼ਾ ਨਾਮ ਅਨੁਭਵੇ ਚੁਧੁ ਹੋਯਾਯਾਯਾਯੈ,

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

ਭਾਖਾਰ ਮਨ ਚਨ ਕੇਵਲ ਪੁਰੁ ਨਾਮਰੇ ਯੋਧੈ ਰਹੇ।

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੂਹੁ ਯੇ ਭੋਵਾ-ਬੋਵਾ, ਗੋਯਾ-ਗੋਯਾ (ਬਹੁ ਬਿਨਸੇ) ਪੁਰੁ ਨਾਮ ਧਰਮੁ ਹੋ ਬੇਬਕਾ
ਬਰਦਾ ਆਖਾਰ ਹੋਯਾਯਾਯਾਯੈ ॥੬॥

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਨਿਯੋਯਿ ਪੁਰੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਗਾਨ ਕਰ,

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ਅਭਿ ਭਖਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਯੋ ਬੇਬਕਾ ਪੁਰੁ ਨਾਮ ਕਰਿਯੈ।

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

ਆਯੋਯੋ ਭਖਾਰ ਬਹਿਤ ਭਯੋ ਕਰਿਯੈ

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਆਯੋ ਨਿਯੋ ਪੁਰੁ ਨਾਮ ਬਹਿਤ ਯੋਧੈ ਰਹਿਯੈ।

ਜੇ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੇ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਬੇਬਕ ਨਿਯੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਯਾਦਿਓ, ਆਉ ਯਾਹਾ ਕਿਛਿ ਹੋਯਕਿ, ਚਾਹਾਕੁ (ਯਯਾਹੇ) ਯਾਦਿਓ।

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

ਚਾਹਾਕੁ ਮਹਿਮਾ ਕਿਓ ਕਰੁਨਾ ਕਰਿਪਾਰਿਕ?

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ਮੂੰ ਐ ਬੇਬਕਕਰ ਏਕ ਗੁਨ ਮਧ ਕਰੁਨਾ ਕਰਿਕਾ ਯਾਗੇ ਨਾਹੀਂ।

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੧॥

ਹੋਏ ਬਾਰਾ ਦਿਨ ਪੁਰੁਸ਼ ਭਪਛਿਓਏ ਧਾਏ, ਹੋ ਨਾਨਕ! ਬੇ ਪੂਰੁ ਪੂਰੁਸ਼ ਆਹੇ ॥੧॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ਹੋ ਮੇਰਾ ਮਨ! ਤੂੰ ਚਾਹਾਕੁ ਚਰਗੇ ਨੀਏ।

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

ਆਉ ਨਿਯੋ ਭਨ ਮਨ ਚਾਹਾਕੁ ਬਪਧੰਗੇ ਕਰਿਓਏ।

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਯੋਭ ਮਨੁਸ਼ਾ ਨਿਯੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਚਿਛਿਓਏ, ਬੇਹਿ ਮਨੁਸ਼ਾ ਬਹੁ ਪਦਾਰਥ ਦੇਕਾ ਪਾਯੋ ਬਪਧੰਗੇ।

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

ਚਾਹਾਕੁ ਚਰਗੇ ਪਧਿਯੋ ਤੂੰ ਬਹੁ ਬੁਝ ਪਾਯੋ

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

ਚਾਹਾਕੁ ਕਰੁਨੇ ਤੂੰ ਬਹੁ ਪਾਪ ਧੂਰ ਕਰਿਪਾਰਿਕੁ।

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

ਅਨਧ ਚਤੁਰਭਾ ਭਯਾਗ ਕਰ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਬੇਹਿ ਬੇਬਕਕਰ ਬੇਬਾਹੇ ਲਾਗੇ ਯਾਏ

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

ତୋର ଜନ୍ମ ମରଣ ଦୂର ହୋଇଯିବ, ହେ ନାନକ! ସର୍ବଦା ସେହି ସେବକର ଚରଣ ପୂଜା କର। ॥8॥17॥

ਸਲੋਕ ॥

ଶ୍ଳୋକ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨି ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨାਉ ॥

ଯିଏ ସତ୍ୟସ୍ବରୂପ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ଦେଇଛି, ତାହାର ନାମ ସଦଗୁରୁ ଅଟେ।

ਤਿਸ ବੈ ସੰਗି ਸିਖୁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹରି ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ହେ ନାନକ! ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗତିରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଗୁଣସ୍ତୁତି କରି ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାର ହୋଇଯାଏ ॥1॥

ਅਸਟପਦୀ ॥

ଅଷ୍ଟପଦୀ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸିਖ କੀ ਕରੈ ਪ੍ਰਤਿପਾਲ ॥

ସଦଗୁରୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟର ଲାଳନ-ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି।

ସେବକ ਕਉ ਗੁରୁ ਸਦା ଦਇਆਲ ॥

ନିଜ ସେବକ ପ୍ରତି ଗୁରୁଜୀ ସର୍ବଦା ଦୟାଳୁ ରହିଥାନ୍ତି।

ਸିਖ କੀ ਗੁରୁ ਦੁରମਤਿ ମਲୁ ਹିରੈ ॥

ଗୁରୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟର ମନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ମଇଳାକୁ ସଫା କରିଥାନ୍ତି।

ଗੁର ବଚନୀ ਹରି ନାମୁ ਉਚରੈ ॥

ଗୁରୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଦ୍ବାରା ସେ ହରିଙ୍କ ନାମର ଜପ କରିଥାଏ।

ਸਤਿਗੁਰୁ ସିਖ କେ ସੰਧਨ ਕାଟੈ ॥

ସଦଗୁରୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟର ବନ୍ଧନ କାଟି ଦେଇଥାନ୍ତି।

ଗੁਰ ਕା ਸିਖୁ ਬିକਾਰ ਤੇ ਹାଟੈ ॥

ଗୁରୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ବିକାର ଠାରୁ ହଟି ଯାଆନ୍ତି।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਬਦਗੁਰੂ ਨਿਯਮ ਚਿੰਤਾਨੁ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਰੂਪ1 ਧਨੁ ਦੇਇ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰੂਕ ਚਿੰਤਾ ਬਧ ਭਾਗਯਗਾਨ1 ਅਰੇ।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਬਦਗੁਰੂ ਨਿਯਮ ਚਿੰਤਾਨੁ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕਰੇ ਰਾਸ਼ਾ ਦੇਖਾਓ

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬਦਗੁਰੂ ਨਿਯਮ ਚਿੰਤਾਨੁ ਨਿਯਮ ਸੁਧਰੇ ਲਗਾਓ ਰਖੁਧਾਓ ॥1॥

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਰਹੈ ॥

ਯੇਯੋ ਬੇਵਕ ਗੁਰੂਕ ਘਰੇ ਰਹਿਧਾਵ,

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਬੇ ਗੁਰੂਕ ਆਗਿਆ ਬਖਸ਼ਿ ਮਨਰੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਿਧਾਵ।

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

ਬੇ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ ਬਧ ਭਾਵੇ ਨਾਹੀ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ਬੇ ਨਿਯਮ ਸੁਧਰੇ ਬਰਦਾ ਬਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਕ ਨਾਮਰ ਧਾਨ ਕਰਿਧਾਵ।

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਯਿਥਾ ਨਿਯਮ ਮਨ ਬਦਗੁਰੂਕ ਬਖਸ਼ਿਯੋਰੇ ਬਿਯੋ ਕਰਿਧਾਵ,

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

ਬੇ ਹੀ ਬੇਵਕਰ ਬਖਸ਼ਿ ਕਾਰਜ ਬਧਾ ਹੋਯਾਧਾਵ।

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ਯੇਯੋ ਬੇਵਕ ਨਿਯਮ ਭਾਵਨਾਯੋ ਗੁਰੂਕ ਬੇਵਾ ਕਰਿਧਾਵ,

ਤਿਸ ਕਉ ਹੇਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਬੇ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਪਾਇਆ।

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਬੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਹਾ ਭਉਰੇ ਗੁਰੂਕਾ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਯਾਇ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

ਬੇਬੇ ਬੇਬਕ ਗੁਰੂਕਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਯਾ। ॥2॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਬੇਬਕ ਨਿਯ ਗੁਰੂਕਾ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਰੇ ਭਿੰਨਿ ਨੇਯਾਇ,

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

ਬੇ ਪਰਮੇਸੁਰਕਾ ਭਿੰਨੁ ਜਾਇਆ।

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਬਦਗੁਰ ਬੇ ਅਭਿ, ਯਾਹਾਕਾ ਬ੍ਰਹਮੰਰੇ ਬੁਝਿਕਾ ਨਾਮ ਧਾਇ।

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਮੂੰ ਅਨੇਕ ਥਰ ਨਿਯ ਗੁਰੂਕਾ ਪੁਰਿ ਬਧਿਓ ਅਭਿ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਗੁਰੂਕਾ ਪੁਰੋਖਕ ਪਦਾਰਥੰ ਯਯਗ। ਐਵੰ ਯਾਵਨ ਪੁਦਾਨ ਕਰਿਯਾਇ।

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਬੇ ਅਠ ਪਹਰ ਭ੍ਰੰ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਰੇ ਮਯ ਰਹਿਯਾਇ।

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਭਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਐਵੰ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮ ਭਭੁ ਠਾਏ ਕਾਇ ਕਰਿਯਾਇ।

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ਪੁਰੁ ਕੇਵਲ ਐਕ ਅਭਿ, ਐਥ੍ਰੇ ਕਛਿ ਬਯੋਧ ਨਾਹੈ।

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਹੁਕਮੇ ਚਤੁਰਦਾ ਵਾਰਾ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਚੁ ਬੁਝਿ ਨਾਹੀ,

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ੴ ਗੁਰੂ ਕਠ ਭਾਗਯੇ ਹੀ ਮਿਲਿਯਾਇ ॥੩॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਗੁਰੂਕਾ ਦਰਸਨ (ਬਹੁ) ਫਲ ਦੇਵਾਵਾਨਾ ਅਚੇ, ਦਰਸਨ ਕਰਿਲੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਆਵਾ, ਗੁਰੂਕਾ ਚਰਨ ਛੁਕਿਲੇ
ਭਯ ਅਵਸ਼ਾ ਆਭ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਆਵਾ

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਤਾਹਾਕਾ ਚਰਨ ਝਰੀ ਕਰਿਲੇ ਮਨੁਬਧ ਅਵਸ਼ਾ ੴ ਭਾਵਨ ਆਚਰਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆਵਾ।

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

ਗੁਰੂਕਾ ਬਯਾਧਿਲੇ ਰਹਿਲੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਗੁਣਬੂਧਿ ਕਰਿਯਾਵਾ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

, ਆਭ ਪਰਬ੍ਰਹਮਕਾ ਦਰਵਾਰੇ ਪਹੁੰਚਿਯਾਵਾ

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਪਾਨੇ ॥

ਗੁਰੂਕਾ ਕਰਨ ਗੁਣੀ ਕਾਨ ਭੂਧੁ ਹੋਇਆਵਾ ਭਯਾ

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

ਮਨਰੇ ਬਯੋਭਾ ਆਇਆਵਾ ਆਭ ਆਮ੍ਰਾ ਪਰਿਪੂਰ੍ਣ ਹੋਇਆਵਾ।

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥

ਬਦਗੁਰੂ ਪੂਰ੍ਣ ਪੂਰੁਬ ਅਚੇ, ਤਾਹਾਕਾ ਭਪਦੇਸ਼ ਮਖ ਬਹੁ ਧਿਨ ਪਾਯ ਅਚਲ ਅਚੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੇ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

ਮਾਹਾਕੁ ਅਮਰ ਕਰੁਪ੍ਰਾ ਨਯਰੇ ਦੇਖਿਓ ਬੇ ਬਯ ਹੋਇਆਵਾ।

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਬਦਗੁਰੂਕਾ ਗੁਣ ਅਨੰਤ ਅਚੇ, ਮੂਲਯ ਆਕਲਨ ਹੋਇਯਾਵੇ ਨਾਹੀ।

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੇਥੋਂ ਜੀਵ (ਪ੍ਰਭੂ) ਭਲੇ ਲਾਗੇ, ਚਾਹਾਕੁ ਗੁਰੂਕਾ ਬਹਿਤ ਮਿਲਾਓ ॥4॥

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਜਿਹ੍ਵਾ ਏਕ ਅਰੇ, ਪਰੰਤੂ, ਕੰਬੁਕਾ ਗੁਣ ਅਨੰਤ ਅਰੇ।

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਬੇਹਿ ਬਦਗੁਣਿ ਪੂਰਨ ਬਿਵੇਕਵਾਲਾ ਅਰੇ।

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਮਨੁਸ਼ੀ ਕਾਹਾਰ ਕਥਾ ਖਾਰਾ (ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਣ ਪਰਿਪੂਰਨ) ਪਹੁੰਚਿ ਪਾਰੇ ਨਾਹੀ,

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ , ਅਗੋਚਰ ਏਵੰ ਪਰਿਪੂਰਨ ਅਰੇ।

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਭੋਜਨਰ ਆਵੇਸ਼ਕਾਰ ਨਾਹੀ, ਬੇ ਗੁਣ ਰਹਿਤ ਏਵੰ ਸੁਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਿਪਾਓ।

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਕੀਮਤਿ ਜੀਵ ਏਹਾਰ (ਗੁਣ) ਮੂਲੀ ਪਾਯਪਾਰੇ ਨਾਹੀ।

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਭਕਤ ਬਧਾ (ਪ੍ਰਭੂ) ਵਧਨਾ ਕਰੇ।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

ਆਉ ਚਾਹਾਕੁ ਪਦ ਬਧਾਨ ਚਰਣਕੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰ ਫੁਲਸਰੇ ਝਰਨਾ ਕਰੇ।

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰ ਬੇਹਿ ਗੁਰੂਕਾ ਨਿਕਰੇ ਬਧਾ ਬਧਿਤ ਅਰੇ,

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

ਯੇਥੋਂ ਗੁਰੂਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਏਵਰਿ ਪ੍ਰਭੂਕੁ ਜਪ ਕਰਿਪਾਰੇ ॥5॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੇਇ ॥

ੴ ਹਰਿ ਰਸ ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਨ ਪੂਰੁਸੁ ਹੋ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਆ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੇ ਹੋਇ ॥

ਹੋਇ ੴ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਨ ਕਰਿਆ, ਸੇ ਅਮਰੁ ਹੋਇਆ।

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਸੇਹਿ ਪੂਰੁਸਰ ਕੇਵੇ ਨਾਹੀ ਬੁਝਨਾਹੀ,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ਸਾਧਾਰ ਫੁਲਸਰੇ ਗੁਨਰ ਭਭਾਰ ਪੁਕਾਰ ਹੋਇਆ।

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹੋ ਸੇ ਹਰਿਯੋ ਨਾਮੁ ਨੇਕਿਆ ਆਉ

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

ਨਿਯ ਸੇਵਕਕੁ ਬਛਾ ਭਧਦੇਸੁ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਿਆਉ।

ਮੇਰ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਸਰੇ ਸੇ ਕੇਵੇ ਪਭੇ ਨਾਹੀ

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

ਸੇ ਬਧਾ ਨਿਯ ਮਨਸਰੇ ੴ ਪ੍ਰਭੂਕੁ ਛਾਪਨ ਕਰੇ।

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੈ ॥

ਨਾਮ-ਰੂਪੀ ਧੀਪ ਬਾਰਾ ਅਯਾਨਭਾਰ ਅਧਾਰ ਧੂਰ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਹੋਇਆ।

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੇਰ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੈ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਾਰਾ ਭ੍ਰਮ ਆਉ ਮੋਹਸਰੇ ਧੂਝ ਧੂਰ ਹੋਇਆ। ॥6॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ਗੁਰੂਕ ਪ੍ਰਭੂ ਭਧਦੇਸੁ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰੇ ਗੀਤਨਾਮ ਪ੍ਰਵਿਝ ਕਰਾਇਓ,

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ਬੁਝੁ ਹੂੰ ਬੁਝੁ ਹੋਇਆਯਾਯਾਯਾ, ਦੁਖੁ ਦੂਰ ਹੋਇਆਯਾਯਾਯਾ।

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

ਯੁਗ-ਮਰਗ ਚਕਰੇ ਪੂਰੀ ਪਠਿਵਾਰ ਭਰ ਦੂਰ ਹੋਇਆਯਾਯਾਯਾ

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

ਗੁਰੂਕਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਭਧਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ।

ਭਉ ਚੁਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

ਭਯ ਨਾਥੀ ਹੋਇਆਯਾਯਾਯਾ ਆਭ ਨਿਰਭੀਕ ਰਹਿਅਯਾਯਾਯਾ।

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

ਬਹੁ ਰੋਗ ਨਥੀ ਹੋਇ ਮਨਰੂ ਜੂਧੁ ਹੋਇਆਯਾਯਾਯਾਯਾ।

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਯੋਭੰ ਗੁਰੂਕਾ ਧ੍ਰੁਵੇ, ਬੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਯਯਾਯਾਯਾਯਾ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਬਧਬਯਾਧਿਰੇ ਬੇ ਗੁਰਾਰੀਕਾ ਨਾਮਰ ਭਧ ਕਰਿਯਾਯਾਯਾਯਾ।

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

ਭਯ ਖਰਾ ਬ੍ਰਿਧਾ ਦੂਰ ਹੋਇਆਯਾਯਾਯਾਯਾ।

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੧॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕਾ ਮਹਿਮਾ ਕਾਨਰੇ ਗੁਣੀ ਗਾਠਿ ਮਿਲਿਯਾਯਾਯਾਯਾਯਾ ॥੧॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਬੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਗੁਣ ਬਾਮਾ ਅਚਠਿ ਆਭ ਬੇ ਹੂੰ ਬਗੁਣ ਅਚਠਿ।

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

ਯੋਭੰ ਪੁਰੁ ਨਿਯਰ ਬਾਮਾਧੀ ਕਯਾਯਾਯਾਯਾਯਾ ਬਾਧੁ ਬਾਧੁ ਭਗਤਕੁ ਮੋਹਿ ਨਿਅਠਿ

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

ਨਿਜਰ ਕੋਠੂਕਾ ਪੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਰਚਨਾ ਕਰਿਛੁਓ।

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

ਨਿਜਰ ਮੁਲਾਜਾਨ ਬੇ ਨਿਜੇ ਹੂੰ ਛਾਠਿਯਾਓ।

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਭਗੁਰਾਜ ਅਭਿਰਿਕੁ ਆਭ ਕੇਹੁ ਨਾਹਾਓ।

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ਬਹੁਕੁ ਭਿਤਰੇ ਬੇਹੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਖ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਅਛੁਓ।

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

ਬਹੁ ਰੰਗ ਆਭ ਰੂਪਰੇ ਓਤਾਪ੍ਰੋਤ ਭਾਵੇ ਕਾਪਕ ਅਭਿ

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

ਬਛਕ ਬਛਾਓ ਕਰਿਕਾ ਬਾਰਾ ਬੇ ਪੁਕਾਰ ਹੋਯਾਓ।

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮੰ ਰਚਨਾ ਕਰਿ ਪੁਰੁ ਨਿਜਰ ਬਭਾ (ਬਹੁ ਬ੍ਰਹਮੰ) ਕਯਾਯ ਰਝੁਯਾਓ।

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਕੁਝ) ਮੂੰ ਕਬੂਬਾਰ (ਬਹੁ ਪੁਰੁਖ ਠਾਰੇ) ਬਮਧਿਤ ਹੋਰਿ ॥੮॥18॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲਾਕ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਪੁਰੁਖ ਭਜਨ ਬਿਨਾ (ਆਭ ਕੋਠੀਬੇ ਰਿਛ ਮਨੁਬਾਰ) ਬਾਧੁਰੇ ਯਾਵ ਨਾਹੂੰ, ਬਹੁ ਮਾਲਾ (ਯਾਹਾ ਮਨੁਬਾਰ ਅਭਿਛ ਕਰੇ, ਭਗਤਰੁ ਗਲਾ ਕੇਲੇ ਚਾ' ਪਾਯ) ਪਾਯੋ ਬਮਾਨ ਅਭੇ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਕਾਲ-ਗੁਰੂਬਾਣ ਨਾਮ (ਸ਼ੁਰੇਸ਼) ਕਰਿਵਾ ਹੂੰ (ਬਰੂਠਾਨੂੰ) ਕਢਿਐ। ਧਨ ਅਠੇ (ਵੇਲਾ ਹੀ ਮਨੁਬਾਧਾ
ਬਾਧੁਰੇ ਥਾਵ)॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦਾ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਬੜ ਬਹਿਤ ਪਿਥੀ (ਪੁਰੁਸ਼ ਗੁਰੇ) ਬਿਚਾਰ ਕਰ,

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ਵੇਕ ਪੁਰੁਸ਼ ਸ਼ੁਰੇਸ਼ ਕਰ ਆਭ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮਰ ਆਗ੍ਰ। ਕਰ।

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਹੇ ਪਿਠੁ! ਆਭ ਬਰੂ ਭਪਾਯ ਛਾਢਿ ਕੇ।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਪਧੁ (ਭਲੇ ਬੁਧਰ) ਚਰੇਸ਼ ਬੁਧਰੇ ਰੇ।

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ਬੇਬੇ ਪੁਰੁ (ਬਰੂ ਕੇਠਿ ਨਿਯੇ) ਕਰਿਵਾ ਓ ਕਰਾਯਵਾਰ ਸਮਥਾ ਰਝੁਪਾਢਿ,

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਸੁ ॥

ਬੇਬੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ-ਰੂਪ (ਬੁਧਰ) ਪਦਾਰਥ ਭਲ ਭਾਵਰੇ ਬਸਾਯਿ ਰੇ।

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥

(ਨਾਮ-ਰੂਪ) ਵੇਹਿ ਧਨ ਬਝਿਯ ਕਰ ਆਭ ਭਾਗਯਗਾਨਾ ਬੂਐ।

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥

ਬੜਭਨਾਨਾ ਮਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਠੇ।

ਏਕੁ ਅਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਨਿਯ ਮਨਰੇ ਵੇਕ (ਪੁਰੁਸ਼) ਆਗ। ਰੇ।

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ଏହି ਪੁਕਾਰ) ਸਬ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ॥1॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

"(ਹੇ ਮਿੱਤ੍ਰ!) ਯੇਹੋ ਧਨ ਪਾਛੋ (ਤੂੰ) ਚਾਰੇਪਾਸੇ ਧੜਕਦਾ,

ਸੇ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਯੇਹੋ ਧਨ ਪੁੱਛਣ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ਹੇ ਮਿੱਤ੍ਰ! ਯੇਹੋ ਸੁਖ ਤੂੰ ਸਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ,

ਸੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਯੇਹੋ ਸੁਖ ਸਭ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਮਿਲੇ।

ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ਯੇਹੋ ਸੇਵਾ ਪਾਛੋ ਤੂੰ ਭਲੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ

ਸਾ ਸੇਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ਯੇਹੋ ਸੇਵਾ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵਿਚ ਕਰੇ ਮਿਲੇ।

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਯੇਹੋ ਅਨੇਕਾਂ ਰੋਗ ਅਨੇਕ ਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ,

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

ਯੇਹੋ ਰੋਗ ਪੁੱਛਣ ਨਾਮ-ਰੂਪ ਭਾਵ ਵਿਚ ਦੂਰ ਹੋਇਆ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਸਬ ਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪੁੱਛਣ ਨਾਮ (ਵਿਭਿੰਨ) ਭਾਵਾਂ ਵਿਚ।

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤਾਹੀ ਨਾਮ ਯਦੀ, ਯਦੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ॥2॥

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

ਨਿਯਮ ਮਨਕੂ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਬਾਰਾ ਭਗਾਈ

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

(ਨਾਮਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਾਰਾ) ਧਰਮ ਧਿਰਮੇਰੇ ਧਰਮੁਪ੍ਰਵਾ ਏਹਿ ਮਨ ਬਿਰ ਹੋਇਆ।

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

ਭਾਗੁ ਕਿਛੇ ਬਿਘਨ ਆਇ ਨਾਹੀ

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੇਇ ॥

ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮਣੇਰੇ ਧੇਰੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਵਾਸ ਕਰਿਓ।

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਕਲਿ ਮੂਰ ਚਰਮ (ਅਭਿ) ਅਰੇ (ਭਾਵ- ਵਿਕਾਰ ਭਾਵਨਾ ਭਾਗਭਾਗ) ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮ ਪਾਇ ਅਰੇ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

ਭਾਗੁ ਬਿਘਨ ਬਿਰਥਾ ਕਰਿ ਓ ਸੁਖ ਪਾਇ।

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

ਨਾਮ ਬਿਰਥਾ ਕਰਿਓ ਭਉ ਧੂਰ ਹੋਇਆ, ਆਸ, ਆਸਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ।

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਭਾਗੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ਭਯਾਨ ਹੋਇਆ।

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਮਿਖ ਨਾਮ ਬਿਰਥਾ ਕਰੇ, ਭਾਗੁ (ਭ੍ਰਮਣ) ਘਰੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰੁਸ਼ ਵਾਸ ਕਰਿਓ।

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੂੜ (ਯੇ ਨਾਮ ਕਰਿਓ) ਮਰਮ ਫਾਸੀ ਕਰਿ ਯਾਵਾ ॥੩॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ਯੇਹੋ ਮਨੁਸ਼ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿਗੇਥ ਗੁਣ ਭਾਵਨਾ ਕਰਿਓ ਯੇ ਵਾਸਤੇਰੇ ਬਿਘਨ ਮਨੁਸ਼ ਅਰੇ,

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੇ ਕਾਚੇ ਕਾਚਾ ॥

ਬੇਬਾਪੁ ਜਨਮਿ ਅਗੈ ਮਿਖੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਚਕਰੇ ਪਛਿਯਾਵੈ।

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਮਿ ਕਲੇਸੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਚਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ।

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਨਿਜਰ ਅਹੰ ਭਯਾਨੁ ਕਰੇ ਆਪੁ ਗੁਰਦੇਵਕ ਚਰਨਿ ਨਿਯੈ।

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ਵਹਿਓ ਅਮੂਲੁ ਭਾਵਨੁ ਭਯਾਨੁ ਭਯਾਨੁ ਭਯਾਨੁ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਹਰਿ-ਹਰਿ-ਹਰਿ-ਹਰਿ ਆਪਾਨੁ ਕਰੇ ਮਿਖੈ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿ ਅਚਾਰੁ।

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥

ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰਿਓ ਵਧਿਓ ਨਾਹੀ।

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਬ੍ਰਹਮ, ਗਿਆਨੁ ਤੇ ਵੇਦਕ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਦੇਖੈ।

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ਮਨੁ ਲਗਾਇ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਭਯਾਨੁ ਭਯਾਨੁ।

ਮਨਿ ਬੰਢਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਾਗੁ ਮਨ-ਬੰਧਿਤ ਫਲ ਮਿਲਿਯਾਵੈ ॥੪॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ਧਨੁ ਤੁਧੁ ਬਾਧੁ ਮਾਧਿਓ ਨਾਹੀ।

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

ਹੇ ਮੂਰਖ ਮਨ!, ਤੁਧੇ ਕਾਧਿਓ ਭਾਗੁ ਆਪਣੇ ਕਰਿ ਵਧੁ?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭ-ਪ੍ਰਿਭ-ਪਰਿਵਾਰ ਓ ਬ੍ਰ1

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

ଏਥਾ ਮਧਰੇ , ਕੂੜ, ਚੂਨ ਥਾਪ੍ਰੁ ਕੀਏ ਫੇਰ?

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਰਾਜਾ, ਰਾਜਾ ਏਕੋ ਧਨ-ਧੌਲਭਰੇ ਬਿਭਾਰ

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

ਏਥ੍ਰੁ ਕੀਏ ਕੇਵੇ ਰਝਿਛੇ ?

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਘੋੜਾ, ਛਾਤੀ, ਰਥ ਚਢਿਕਾ-

ਝੂਠਾ ਡੰਢੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ਏਥਾ ਥਾਪ੍ਰੁ ਫੇਰਾਫੇਰਾ ਮਿਥਾਏ ਆਭਿਮਾਨ ਥਾਪੇ।

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਮੂਰ੍ਹ ਮਨੁਸ਼ਾ ਏਥੇ ਪੁਛੁਕੁ ਰਿਝੇ ਜਾਏਂ ਮਿਥ ਏਥੇ ਥਾਪ੍ਰੁ ਪਧਾਰ੍ਹ ਫੇਰਾਫੇਰੇ

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

ਏ ਜਾਨਕ! ਜਾਨਕੂ ਭੂਲਿ, (ਭੇਰੇ) ਪਛੁਤਾਨਾ ਕਰੇ। ॥5॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

ਏ ਮੂਰ੍ਹ ਮਨੁਸ਼ਾ! ਗੁਰੂਕਾ ਭੇਰਾ ਜੇਥਾ।

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

ਪੁਛੁਕੁ ਭਭਿ ਰਿਜਾ ਰਹੇ ਰੂਝਿਮਾਨ ਲੋਕ ਮਧ ਰੂਝੇ ਮਾਫਿਛੇ।

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਭ! ਜਿਥੇ ਮਨਰੇ ਭਗਵਾਨਕਾ ਭਭਿ ਕਰੇ,

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

ਭਾਖਾ ਭਾਰਾ ਭੋਰਾ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਪੁਰ੍ਹਾਣ ਰਚੇ ਕਮਲ ਨਿਭ ਭ੍ਰਮਰੇ ਬਾਧਨ ਕਰ,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

ਭੋਰਾ ਭਠ-ਭਠਾਭਰਾ ਪਾਪ ਧੂਰ ਹੋਇ।

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮੰ ਪੁਰ੍ਹਾਣ ਨਾਮ ਤੂ ਨਿਭੇ ਭਧ, ਆਭ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਧਿ। ਪਾਛੈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ,

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ਗੁਣਿਕਾ, ਕਹਿਕਾ ਆਦਿ ਆਦਿ ਆਦਿ ਰਹਿਲੇ ਸੁਨਿ ਮਿਲਿਯੋ।

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ਪੁਰ੍ਹਾਣ ਨਾਮ ਤੂੰ ਬਹੁ ਪਦਾਰਥ ਠਾਨੁ ਭਠਾਨ ਪਦਾਰਥ ਅਠੇ;

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਆਦਿਕ ਖਾਨੇ ਮੇਰੇ ਰਹਿ ਪ੍ਰੇਮੇ ਪੁਰ੍ਹਾਣ ਗੁਣ ਗਾਨ ਕਰ। ॥6॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

(ਹੇ ਭਾਵ !) ਪੁਰ੍ਹਾਣ ਗੁਣ ਗਾਯ ਗਾਯ ਭੋਰਾ (ਵਿਕਾਰ) ਮਾਯਾ ਚਲਿਯੋ।

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

ਆਭ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰੂਪੀ ਬਿਭਰ ਪ੍ਰਥਮ ਮਧ ਧੂਰ ਹੋਇ।

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ਵਿਰੁਧਾਨ ਹੋਇ ਆਭ ਬ੍ਰਹਮੰ ਭਾਵਨ ਪਾਯੋ।

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਬਹੁ ਬਾਧਨੇ ਪੁਰ੍ਹਾਣ ਨਾਮੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਿਯੋ।

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਸਬੁ ਚਤੁਰਤਾ ਛਾਡਿਏਇ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਬਾਪੁ ਬਛਾਤ ਕਰਿਵਾ ਬਾਰਾ ਬਛਾ ਧਨ ਮਿਲਿਯੈ।

ਹਰਿ ਪ੍ਰੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਪੁਰੁਖ ਨਾਮਰ ਧਨ ਬਝਿਯ ਕਰ, ਤਾਹਾਰ ਕਾਮਦਾਰ ਕਰ।

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ଏਹਿ ਜੀਵਨਰੇ ਬੁਝ ਮਿਲਿਓ, ਆਭ ਪੁਰੁਖ ਦਰਬਾਰਰੇ ਆਦਰ ਹੋਵ।

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

ਏਕ ਈਸ਼ਰਯੁ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਖੁਪਾਇ,”

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਹਾਰ ਕਪਾਲਰੇ ਭਾਰਧ ਪਾਵ। ॥੭॥

ਏਕੇ ਜਪਿ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਏਕ ਪੁਰੁਖੁ ਹੂੰ ਭਧ, ਆਭ ਏਕ ਪੁਰੁਖੁ ਹੂੰ ਕੀਭੰਨ ਕਰ

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ਏਕ ਈਸ਼ਰਯੁ ਝਰਯ ਕਰ, ਆਭ, ਹੇ ਮਨ! ਏਕ ਤਾਹਾਯੁ ਹੂੰ ਨਿਯ ਸੁਧਰੁਰੇ ਰਯ।

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ਏਕਹਿ ਅਨੰਤ ਏਕ ਪੁਰੁਖੁ ਹੂੰ ਗੁਨ ਗਾਨ ਕਰ।

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ਮਨ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ਏਕ ਭਗਵਾਨਯੁ ਭਧ ਕਰ।

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ਪੁਰੁਖੁ ਨਿਯੋ ਹੂੰ ਨਿਯੋ ਅਚਯੋ।

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ਜੀਵਕਾ ਠਾਹੇ ਕਾਪਕ ਹੋਇ ਪੁਰੁ ਬਹੁ ਜਾਗਾਹੇ ਕਾਬ ਕਰਓ।

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ੴ ਜੀਵਕਾ ਅਨੇਕ ਪੁਰਾਰ ਹੋਇ।

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

ੴ ਪੁਰੁ ਜਗਤ ਕਰਿਲੇ ਪਾਪ ਨਾਗ ਹੋਇ।

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ਮੇਭੈ ਮਨੁਬਾਹ ਮਨ ਆਉ ਗਰਾਹੇ ੴ ਪੁਰੁ ਹੋ ਕਾਬ ਕਰਓ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬੇ ਗੁਰੁ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬੇਹੁ ੴ ਪੁਰੁ ਰਿਖਿ ਪਾਇਓ। ॥8॥19॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਪਾਲ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ਹੇ ਪੁਰੁ! ਪਧਰੁ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੂੰ ਤੁਮਰ ਗਰਗਾ ਅਪਿਓ।

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਹੇ ਪੁਰੁ! ਨਾਨਕਾ ੴ ਬਿਨਓ ਅਰੇ ਮੇ ਮੋਹੇ ਨਿਭਰ ਭਭਿਰੇ ਮੋਹਿ। 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦਾ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ॥

ਹੇ ਪੁਰੁ! (ੴ) ਭਿਕਾਰੀ (ਮਾਰਕ) ਕਾਬ (ਤੁਮ ਨਾਮਰ) ਕਾਜ ਮਾਗੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਹੇ ਹਰੇ! ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ (ਨਿਭਰ) ਨਾਮ ਕੀ।

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

ਮੂੰ ਬਾਖੁਯਾ ਧਾਦ ਖੂਨਿ ਮਾਰੁਛਿ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥

ਹੇ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮ! ਮੇਰੇ ਯਥਾ ਧਰਮ ਕਰ,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਮੂੰ ਬਰਦਾ ਪੁਰੁਸ਼ ਗੁਣ ਗਾਇਯਾ।

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਮੂੰ ਪੁਰੇ ਭਾਵਰੇ ਤੁਮਕੁ ਹੂੰ ਧਿਆਇ ਕਰਿਯਾ।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ ਕਮਲ (ਭਲੇ ਬ੍ਰਹਮ) ਚਰਨਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗਿਓ,

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਬਰਦਾ ਪੁਰੁਸ਼ ਭਲੇ ਕਰੁਣਿਓ।

ਏਕ ਓਟ ਏਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥

ਹੇ ਯੋਗਵਾਨ! ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਏਕ ਆਗ੍ਰਿ ਭਯਾ ਬਾਹਾਰੇ ਅੰਤਰ।

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁਸ਼! ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਬਰੋਭਾਗ ਨਾਮਰੇ ਯਾਚਨਾ ਕਰਿਯਾ। ॥1॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ (ਕ੍ਰਿਪਾਰ) ਨਜ਼ਰੇ ਭਾਗੇ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਲੇ

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ਕੋਈਏ ਰਿਹਾ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਹੂੰ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮਰੇ ਬਾਧ ਰਾਖਿਯਾ।

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਮੇਰੇ (ਨਾਮਰੇ) ਰਾਖਿਓ, ਬੇਹੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ (ਮਾਨਸਾ ਭਾਵ) ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਯਾਯਾ।

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ਏਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨੁਸ਼ਖ ਵਨਿਯਾਯਕਿ, ਕੇਵੇ (ਮਾਯਾਰ ਲਾਭ ਬਠਿਰੇ) ਬਿਰਲਿਤ ਸੁਖ ਨਾਹੀ।

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕ ਪ੍ਰੇਮਰ ਬਾਧਰ ਮਭਭਰੇ ਏਹੇ ਬੰਦੂਕਿ ਭਾਵੇ ਮਭਿ ਰਹਿਥਾਵ

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਬਾਪੁਕ ਬਯਾਧਿਰੇ ਰਹਿ (ਭਾਕਾਰਿ ਭਿਰੇ) (ਪ੍ਰਭੂਕ ਮਿਲਨਰ) ਲਭਾ ਭਾਤ ਸੁਖ।

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ਆਭ ਬਰੂ (ਆਗ੍ਰ) ਛਾਢਿ ਏਹੇ ਪ੍ਰਭੂਕ ਗਰਗ ਪਠੇ

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

ਭਾਬਾਰਿ ਅਭਰ ਆਲੋਚਿਤ ਸੁਖ, ਆਭ ਬਰੂ ਬਮਲਰੇ ਭਾਬਾਰ ਧਾਨ (ਪ੍ਰਭੂਕ ਚਰਗਰੇ) ਲਾਗਿ ਰਹੇ।

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਭਾਗਾਗਾਲਾ ਪ੍ਰਨੁਬ ਹ੍ਰਿ ਪ੍ਰਭੂਕੁ ਭਪ ਕਰਿਛਠਿ।

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੇਭ੍ਹ ਪ੍ਰਨੁਬ ਪ੍ਰਭੂਕ ਨਾਮਰੇ ਮਭ ਰਹਿਥਾਵ, ਏਹੇ ਬੁਝ ਪਾਯਥਾਵ ॥੨॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ਏਵਕਕਰ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਬੋਯਾਯਕਿ,

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ਯੇਵੇਠਾਨੁ ਬਧਗੁਨੁਕ ਠਾਨੁ ਨਿਰਮਲ ਭਪਏਗ ਨੇਯਕਿ।

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

ਨਿਭ ਏਵਕਕ ਪੁਠਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਪਾਨੁ ਬੋਯਾਯਕਿ।

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਨਿਭ ਏਵਕਕੁ ਬਰਧਾ ਏਹੇ ਕ੍ਰਧਾਰਥ ਕਰਿਥਾਠਿ।

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

ਬੇਬਕਰ ਮਾਸ਼ੁਰ ਬੰਧਨ ਕਰਿ ਯਾਕੁਣਿ ਆਉ ਬੇ ਮੋਖਿ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਣਿ।

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

ਭਾਸ਼ਾਰ ਭਯੁ ਮਰਣਿ ਭ੍ਰਮੁ ਘੋਰੁ ਭ੍ਰਿਯੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹੋਇਯਾਕੁਣਿ।

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

ਭਾਸ਼ਾਰ ਭਯੁ ਪੂਰੁ ਹੋਇਯਾਕੁਣਿ ਆਉ ਗੁਣਿ ਮਧੁ ਪੂਰੁ ਹੋਇਯਾਕੁਣਿ।

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥

ਭਗਵਾਨ ਬਰੰਧਾ ਬਾਪੁਰੇ ਰਹਿਯਾਕੁਣਿ।

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਯਾਸ਼ਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਭਾਸ਼ਾਰੁ ਨਿਭ ਬਾਪੁਰੇ ਮਿਲਾਯਾਕੁਣਿ।

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪੁਰੁਖੁ ਭਯੁ ਬਾਰਾ ਬੇਬਕਰ ਨਾਮਰੇ ਨਾਮ ਹੋਇਯਾਕੁਣਿ ॥੩॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

ਬੇਬਕਰ ਭਗਵਾਨਕੁ ਕਾਇਕੁ ਭੁਲਿਯਾਕੁਣਿ, ਯਿਧੁ ਮਨੁਬਧਰ ਬੇਬਕਰ ਭਯੁ ਭਯੋਯਾ ਕਰੇ ਨਾਇ।

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

ਬੇਬਕਰ ਭਗਵਾਨਕੁ ਕਾਇਕੁ ਭੁਲਿਯਾਕੁਣਿ, ਯਿਧੁ ਆਮ ਕਾਇਕੁ ਭਾਇਯਾਕੁਣਿ।

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਬੇਬਕਰ ਭਗਵਾਨਕੁ ਕਾਇਕੁ ਭੁਲਿਯਾਕੁਣਿ, ਯਿਧੁ ਆਮਕੁ ਬਹੁ ਕੀਛੁ ਦੇਯਾਕੁਣਿ।

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

ਬੇਬਕਰ ਭਗਵਾਨਕੁ ਕਾਇਕੁ ਭੁਲਿਯਾਕੁਣਿ, ਯਿਧੁ ਜੀਵਰ ਜੀਵਨਰ ਆਪਾਰ ਅਭਯੁ।

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ਬੇਬਕਰ ਭਗਵਾਨਕੁ ਕਾਇਕੁ ਭੁਲਿਯਾਕੁਣਿ, ਯਿਧੁ ਯਿਧੁ ਗਯੋਰ ਅਭਿਰੁ ਆਮਕੁ ਰਖਾ ਕਰਿਯਾਕੁਣਿ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇ ਬਿਰਲੇ ਲਾਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਬਿਸਰੇ ਜਿਸ ਬਿਖ ਤੇ ਕਾਢੈ, ਏਵੇ ਮਨੁਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵਜ਼ਾਯਾ ਆਇਓ,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

ਆਉ ਜਨਮ-ਜਨਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜੀਵਨ ਨਿਯਮ ਬਾਹਰੇ ਮਿਲਾਏ ਦੇਖੋ?

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਮੋਹੇ ਵੇਖੋ ਬੁਝਾਇਆ ਹੋਇਆ।

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਵੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ॥੪॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ਹੇ ਸਾਜਨ, ਸੰਤ ! ਏਵੇ ਕਾਮ ਕਰੋ।

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਛਾਡਿ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮ ਜਪ ਕਰੋ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

ਭਗਵਾਨ ਨਾਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ ਸੁਖ ਪਾਏ।

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਮ ਜਪ ਕਰੋ ਆਉ ਅਨਾਮ ਬਾਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਜਪ ਕਰਾਓ।

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਭਾਇ ਬਾਰੇ ਏਵੇ ਸੰਸਾਰ ਪਾਰ ਕਰਾਏ।

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

ਭਗਤੀ ਬਿਨਾ ਏਵੇ ਚਰਚੇ ਭਗਤ ਹੋਇ।

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਭਗਵਾਨਾ ਨਾਮ ਵਰ੍ਹੇ ਕਲਿਆਣ ਵਰ੍ਹੇ ਬੁਝਿਓ ਖੁਸ਼ੀ ਘਰੇ,

ਬੁਝਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮੁ ॥

ਕੁਝੁ ਧਰਮੁ ਜੀਵਿ ਮਧਿ ਵਹਿ ਵਾਸਾਵਰੇ ਬੁਝਿ ਪਾਇਆ।

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਵਸੰਤ ਧੂਝਰਿ ਨਾਗ ਹੋਇਆ।

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਣਗੁਣ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮੁ ਯਦਿ ਕਰਿ ॥5॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਭਗਵਾਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਰ੍ਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਭਰਿ ਭਰਿ ਹੋਇ।

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਮਨ-ਤਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਵਹਿ ਵਹਿ ਭਰਿਓ।

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਜਿਥੇ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਸਿ ਕਰਿ ਬੁਝਿ ਪਾਇ।

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਬਛਕੈ ਚਰਨ ਧੋਇ ਮੋਹ ਮਨੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ।

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਭਗਤ ਮਨ ਆਪ ਚਰਨਾਰਵਰੇ (ਪ੍ਰਭੂ) ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਭੁ ਰਹਿਓ,

ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਭਗਤ ਭਾਗਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਭਾਗਵਾਨਾ ਵਾਸਿ ਭਾਗਵਾਨਾ ਹੋਇ।

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

(ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ!) ਕੁਧਾ ਕਰਿ ਵੇਦ ਨਾਮ-ਵਸਤੁ (ਆਤਮਾ) ਦੇਖ, (ਯਾਤਰਾ ਧਰਮ)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੂੰ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾਇବੀ।

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਭਾਵੇਂ ਮਨੁ ਮਨੁ ਕਰੈ, ਕਰਮਾਯਾ ਪਾਇਵੀ ਨਾਹੀ।

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੇਵੇ ਪੁਰੁ ਸਬੁ ਜਗਾਏ ਰਿਖਾਮਾਨ ॥6॥

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਦਰਸਾਨੁ। ਸਮਾਗਨੁ ਓ ਧਨਾਨੁ ਪੁਰੁ ਅਚਰਿ।

ਭਗਤਿ ਵਡਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਸੇ ਭਭ ਬਖਸ਼ਿ ਏਕੰ ਸਰਵੰ। ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਅਚਰਿ।

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ਸੇ ਅਨਾਥ ਨਾਥ! ਸੇ ਗੋਬਿੰਦ! ਸੇ ਗੋਪਾਲ ਅਚਰਿ।

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸੇ ਸਰਬੁ ਕਰਮਾਯਾਨੁ ਪੋਸਾਏ ਕਰਿ।

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

ਸੇ ਆਦਿ ਪੁਰੁਖ ਏਕੰ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਚਨਿ। ਅਚਰਿ।

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

ਸੇ ਭਭਭਭ ਪ੍ਰਾਨੁ ਆਪਾਰ ਅਚਰਿ।

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

ਮੇਭੈ ਮੇਭੈ ਮਨੁਸ਼ਯ ਭਭਭਾਵਰੇ ਆਭ ਤੂੰ ਜਪੁ ਭਭੈ, ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ।

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

ਸੇ ਨਿਭ ਮਨੁਸ਼ ਪ੍ਰੇਮ ਭਭਭਭ ਭਭਭੇ ਕੇਹੁ ਕਰਿ।

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

ਆਮੇ ਗੁਣਵਿਵਾਨ, ਨੀਚ ੋ ਗੁਣ ਅਰੁ,”

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਹਉ ਮੇ ਹੇ ਵਰਗਭਿਮਾਨ ਭਗਵਾਨ! ਆਮੇ ਤੁਮਰੇ ਗਰਗਭੁ ਆਵਿਛੁ ॥੧॥

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੇਖ ਪਾਏ ॥

ਏ ਵਰੁ ਬਰਗ ਆਭ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਨੈ,”

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ਮੇਭੈ ਭੀਵੈ ਏਕ ਸਭ ਪਾਭੈ ਮਖ ਭਗਵਾਨਯੋ ਮਹਿਮਾ-ਸੁਭੈ ਕਰਿਛੈ,

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

ਏ ਅਨੇਕ ਰਾਜਾ, ਭੋਗ ਪਦਾਰਥ ਏਵੋ ਭੋਗਯੋ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਯਾਵ।

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਮਾਝਾਰ ਮਨਯੋ ਹਰਿਯੋ ਨਾਮਰ ਕਥਾ ਭਲ ਲਾਗਿਯਾਵ।

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ਭਾਝਾਯੋ ਅਨੇਕ ਪੁਕਾਰਰੇ ਖਾਧਾ, ਕਪਭਾ ਆਭ ਰਾਗ ਰਯੋ ਝਾਵਲ ਹੋਯਾਯੋਛੈ।

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਮੇਭੈ ਮਨੁਸ਼ਾਯੋ ਭੋਭ ਵਧਾ ਪੁਛਯੋ ਨਾਮ ਭਧੁਯਾਵ।

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੇਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

ਭਾਝਾਯੋ ਏ ਆਚਰਗ ਭਲ ਅਚੇ, ਭਾਝਾਯੋ ਏ ਗੋਭਾ ਮਿਲਿਯਾਵ, ਏ ਏ ਧਨਵਾਨ ਅਚੇ।

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ਮੇਭੈ ਮਨੁਸ਼ਾਯੋ ਧੁਧਰੇ ਪੂਰ੍ਵ ਗੁਰਯੋ ਭੋਧਧੇਗ ਵਾਧ ਕਰੇ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਏ ਪੁਛੁ! ਨਿਭਰੇ ਵਯੋ ਵਯੋਭੇਰੇ ਭਾਗਾ ਧੇਅ

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਯੇਵੇ ਪਰੰਬੁੜੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਬਰੁ ਕੀਝੈ ਥੁਲੈ,

ਤਬ ਮੇਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

ਬੇਧੇਵੇਯੇ ਮੋਹੁ ਕੇਭੋਂ ਆਉ ਬ੍ਰਿਧਾ ਕਾਹੁ ਬਹਿਤ ਬੋਝਾਇਆ?

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਬੇ ਨਾਨਕ! (ਭਗਤ ਰੂਪੀ) ਨਿਭਰ ਖੇਲੁ ਪੁਛੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਰਹਿਝਿਝਿ,

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਭਾਖਾਯੋ ਬਿਨਾ ਏਥੇ ਖੇਲੁ ਕੂ ਬਨਾਯਾਵਾਲਾ ਆਉ ਕੇਥੇ ਨਾਹਿ ॥1॥

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਯੇਵੇ ਮਾਲਿਕੁ ਪੁਛੁ ਕੇਵਲ (ਬ੍ਰਹਮੰ) ਥੁਲੈ,

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਭਾਖਾਯੋਯੋ ਕੂਬੁ, ਕਾਖਾਕੂ ਬਧਨਰੇ ਝੜੇ ਬੋਝਾਯੁਆ ਆਉ ਕਾਖਾਕੂ ਮੁਕਤ ਭਾਵਿਕਾ?

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਯੇਵੇ ਅਗਮਾ ਆਉ ਅਨਭੁ ਪੁਛੁ ਏਕੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਥੁਲੈ,

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਭਾਖਾਯੋਯੋ ਕੂਬੁ, ਨਰਕ ਆਉ ਬੁਰਗਕੂ ਆਬਿਕਾ ਪਾਯੋ ਕੇਭੋਂ ਭਾਵ ਥੁਲੈ?

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਯੇਵੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੁਝਾਯੋ ਬੁਝਾਵਰੇ ਹੂੰ ਪੁਛੁ ਨਿਰਗੁਨ ਥੁਲੈ

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਭਾਖਾਯੋਯੋ ਕੂਬੁ, ਸ਼ਿਵ-ਸ਼ਕਤਿ ਕੇਭੋਂ ਬਾਨਰੇ ਥੁਲੈ?

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਯੇਵੇ ਪੁਛੁ ਨਿਭੇ ਹੂੰ ਨਿਭਰ ਯੋਧਾਭਿ ਭਾਯੋ ਬਧਿਥੁਲੈ

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

ਧੇਰੇਧੇਰੇਧੇਰੇ ਕੇਯੋ ਨਿਯੋਕ ਥੁਲੇ ਆਯੋ ਕੀਯੋ ਕਾਯਾਯੁ ਭਰੁਥੁਲੇ?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੇਹਾਰ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਕਾਲ-ਪੁਰੁਖ ਅਗਮੀ ਆਯੋ ਅਨੰਤ ਅਚੰਤ

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਨਿਯੋਕ ਭਯਾਇ ਨਿਯੋਕ ਹੂੰ ਕਰਿਕਾਰੀਯਾ ਅਚੰਤਿ ॥੨॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਧੇਰੇ ਅਕਾਲ-ਪੁਰੁਖ ਨਿਯੋਕ ਮਯੋਕਰੇ ਨਿਯੋਕ ਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮਚਰੇ ਰਹਿਥੁਲੇ

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਭਾਇਯੋਧੇਰੇ ਕੁਝ, ਭਯੋ ਹੋਵਾ, ਮਰਿਕਾ ਓ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕੇਯੋਥੋ ਥੁਲਾ?

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਧੇਰੇ ਕਰੋ ਪੂਰ੍ਵ ਪੁਰੁ ਨਿਯੋਕ ਹੂੰ ਥੁਲੇ

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

ਧੇਰੇ ਕੁਝ, ਮ੍ਰਿਤੁਯੋ ਭਰ ਕਾਯਾਯੁ ਹੋਯੋਧਾਰਿਯਾਭਾ?

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥

ਧੇਰੇ ਅਧ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਯੋ ਅਗੋਚਰ ਪੁਰੁ ਏਕ ਨਿਯੋਕ ਹੂੰ ਥੁਲੇ

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥

ਧੇਰੇ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਕਾਯਾਯੋ ਲੇਖਾ ਪਚਾਰਿਯਾਭਾ?

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥

ਧੇਰੇ ਮਾਨਿਕ ਮਾਯਾ ਰਹਿਤ ਅਪਲ ਅਗੋਚਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੂੰ ਥੁਲੇ

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥

ਭਾਇਯੋਧੇਰੇ ਕੀਯੋ ਮਾਯਾਯੋ ਰਹਿਨਰੁ ਮੁਕਤ ਥੁਲੇ ਆਯੋ ਕੀਯੋ ਮਾਯਾਯੋ ਰਹਿਨਰੇ ਛੁਟਿ ਹੋਯੋਧੁਲੇ?

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

ਬੇਬੇ ਆਸ਼੍ਰਿਤਾਜਨਕ ਪੁਰੁ ਨਿਭ ਭਲਿ ਨਿਭੇ ਹੂੰ ਅਚੇ

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

ਬੇ ਨਾਨਕ! ਨਿਭਰ ਆਕਾਰ ਬੇ ਨਿਭੇ ਹੂੰ ਭਾਤ ਕਰਿਛੁ ॥੩॥

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

ਯੇਭੈ ਅਵਸਥਾਏ ਭਾਵਯਾ ਪਤਿ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹੂੰ ਪ੍ਰਯੋ

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

ਬੇਠਾਏ ਬੇ ਮਯਾ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਯੋ, ਤਾਹਾਏਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਬੇ ਕ੍ਰਿਪਾਏ ਮਯਾ ਧੋਯਾਰ ਪ੍ਰਯੋ?

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਯੇਭੈਠਾਏ ਮਾਯਾ ਰਹਿਤ, ਆਕਾਰ ਰਹਿਤ ਆਯਾ ਬਾਬਨਾ ਰਹਿਤ ਪੁਰੁ ਹੂੰ ਪ੍ਰਯੋ,

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਬੇਠਾਏ ਅਭਿਮਾਨ-ਅਭਿਮਾਨ ਕਾਹਾ ਪੁਤਿ ਬੋਯਾਯਾਯਾ?

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਯੇਭੈਠਾਏ ਕੇਵਲ ਭਗਤਰ ਮਾਯਿਕ ਭਗਤਾਯੋਯੋ ਹੂੰ ਅਭਿਯੋ ਪ੍ਰਯੋ,

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਬੇਠਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਭਗਨਾ ਆਯਾ ਪਾਪ ਬਾਰਾ ਕੀਯਾ ਪੁਰਿਯੋਤ ਬੋਯਾਯਾਯਾ?

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਯੇਥੇ ਭੋਯਾਯੋ-ਰੂਪ ਪੁਰੁ ਨਿਭੇ ਹੂੰ ਭੋਯਾਯੋਯੋ ਲੀਨ ਪ੍ਰਯੋ,

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਥੇਥੇ ਕਾਹਾਯਾ (ਮਾਯਾਯੋ) ਸ਼੍ਰੁਯਾ ਬੋਯਾਯੋਤਾਯਾ ਆਯਾ ਕੀਯਾ ਭੁਯਾ ਪ੍ਰਯੋ?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਕਰਨਾ ਨਿਭੇ ਹੂੰ ਬਹੁ ਕੀਯੋ ਕਰਿਯਾਯਾਯਾ ਆਯਾ ਭਾਵ ਬਾਰਾ ਕਰਾਯਾਯਾਯਾ ਅਚੇ।

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕਰਮਾਂ ਅਯਾਜ ਕਰਿ ਪਾਰਿ ਕਾ ਨਾਹਿ ॥੪॥

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੇਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਯੇਵੇ ਪੁਰੁ ਨਿਯੋ ਗੋਭਾ ਨਿਯੋ ਬਾਪੁਰੇ ਕਰਾਇਓਨੇ

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਭਾਇਓਨੇ ਕੇਵੇ ਮਾ', ਪਿਤਾ, ਮਿਤ੍ਰ, ਪੁਤ੍ਰ ਅਪਰਾ ਭਾਇਓਨੇ?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਯੇਵੇ ਅਕਾਲ-ਪੁਰੁਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋ ਬਹੁ ਬਾਧਿਓਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਯੇਨੇ,

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੇਉ ਚੀਨ ॥

ਯੇਵੇ ਕੇਯੋ ਕੇਯੋ ਕੇਯੋ ਕੇਯੋ (ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ) ਆਯੋ ਕੇਯੋ (ਮੁਸਲਮਾਨ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ) ਪੜ੍ਹਯੋਨੇ?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਯੇਵੇ ਪੁਰੁ ਨਿਯੋ ਨਿਯੋ ਹੋ ਨਿਯੋ ਭਿਤਰੇ ਕਰਾਇਓਨੇ,

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਭਲ-ਮਾਨ ਚੰਨ (ਅਪਚੰਨ) ਵਿਚਾਰੇ ਕੇਵੇ ਭਾਵਯੋਨੇ?

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਯੇਵੇ ਪੁਰੁ ਨਿਯੋ ਬਹੁਓਨੇ ਭਯੋ ਯੇਨੇ ਯੇਨੇ ਬਹੁਓਨੇ ਨੀਚ

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਭਾਇਓਨੇ ਕੁਝ, ਮਾਨਿਕ ਕੇਵੇ ਯੇਨੇ ਆਯੋ ਬੇਬਕ ਕੇਵੇ ਯੇਨੇ?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਮੈਂ ਪੁਰੁਖ ਅਭੁਤ ਕੌਰੁਕ ਦੇਯੋ ਚਕਿਤ ਹੋਯਾਯੋਨੇ।

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਕਹੁਓ ਯੇ ਹੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ! ਨਿਯੋ ਗਤਿ ਤੂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋ ਯਾਇਓਨੇ ॥੫॥

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਯੇਥੋਂ ਅਵਸਥਾਏ ਛਲ੍ਹਾਨ-ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਯ ਅਭੇਦਧਾ ਪੁਰੂ (ਨਿਯੋਗ ਭਿਤਰੇ) ਮਯੋ ਹੋਯਾਯਾਏ,

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਯੇਥੋਂ ਮਾਯਾ ਕੇਧਿਓ ਛੁਕੈ ਪਾਰਿਵ?

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

(ਯੇਥੇ) ਪੁਰੂ ਨਿਯੋਗ ਨਿਯੋਗ ਹੋ ਨਿਯੋਗ ਕਰਏ,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

(ਮਾਯਾ) ਚਿੰਤਿ ਗੁਣ (ਭਾਵੇਂ ਭਧਰੇ) ਪੁਰਾਣ ਪਧਿਯਾਯਾ।

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਯੇਥੇ ਭਗਵਾਨ ਨਿਯੋਗ ਹੋ ਕੇਵਲ ਏਕ ਪੁਰੂ

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

ਏਥੇ ਕਿੰਧੇ ਚਿੰਤਾ ਪੁਰੂ ਆਯ ਕਾਯਾਨੁ ਕੋਯੋਧਿ ਚਿੰਤਾ ਲਾਗੁਪੁਰੂ?

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਯੇਥੇ ਨਿਯੋਗ ਨਿਯੋਗ ਬਹੁਭਾਵ ਕਰਿਵਾਯਾ। ਬਹੁ ਪੁਰੂ ਹੋ ਪੁਰੂ,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਏਥੇ ਕਿੰਧੇ ਕਹੁਪੁਰੂ। ਆਯ ਕਿੰਧੇ ਕਿੰਧੇ ਗੁਪੁਰੂ?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਪੁਰੂ ਵਧੇ ਅਨੰਤ ਅੰਤ, ਬਹੁਪੁਰੂ ਭਧ ਅੰਤ,

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

ਨਿਯੋਗ ਪਰਿਯੋਗ ਨਿਯੋਗ ਹੋ ਪਰਿਯੋਗਿਵਾਯਾ ਅੰਤ। ॥੬॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਯੇਥੇ ਪੁਰੂ ਬਹੁ ਯੋਗਿਓ ਯੋਗ ਰਚਿਓ ਯੋਗਿਓ,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਆਭਿ ਮਾਯਾਰ ਚਿਨ੍ਹੇ ਗੁਣਰ ਪੁਸਾਰ ਕਰਿਦੇਯੋਭਭਿ,

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

ਭੇਦੇ ਵਹਿ ਕਥਾ ਚਾਨ੍ਹੁਅਭਿ ਯੇ ਵਹਿ ਪਾਪ ਅਭੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਭੇ,

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਢਾਵਤ ॥

ਕਿਛਿ ਨਰਕ ਭੋਗ ਕਰਭਿ ਆਭਿ ਕਿਛਿ ਸੁਰਗ ਅਭਿਯੋਗ ਕਰਭਿ।

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਮਾਯਾਰ ਘਰੋਯੋਭਿ ਯੋਭਿ ਆਭਿ ਯੋਭਿਯੋਭਿ,

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਬਯੋਭਿ ਆਭਿ ਯੋਭਿਯੋਭਿ, ਬਯੋਭਿਯੋਭਿ।

ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਦੁਖ-ਸੁਖ, ਮਾਨ-ਅਪਮਾਨ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥

ਬਹੁ ਬਿਭਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰਯੋਭਿ ਬਯੋਭਿਯੋਭਿ ਕਰਾਯੋਭਿਯੋਭਿ

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਬਯੋਭਿ ਭਯੋਭਿਯੋਭਿ ਰਭਿ ਬਯੋਭਿ ਭਯੋਭਿਯੋਭਿ

ਖੇਲੁ ਸੰਕੇਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

ਨਾਨਕ! ਯੇਭੇਭੇਭੇਭੇ ਵਹਿ ਯੋਭਿਯੋਭਿ ਕਰਭਿ ਵਹਿ ਬਯੋਭਿ ਭੈ ਬਯੋਭਿ ਭਯੋਭਿਯੋਭਿ ॥੭॥

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਯੋਭਿਯੋਭਿਯੋਭਿ ਅਭਿਯੋਭਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਯੋਭਿ ਭਯੋਭਿਯੋਭਿ ਭਯੋਭਿਯੋਭਿ, ਯੋਭਿਯੋਭਿਯੋਭਿ ਅਭਿਯੋਭਿ ਭਯੋਭਿਯੋਭਿ

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਬਹੁ ਯੋਭਿਯੋਭਿਯੋਭਿ ਯੋਭਿਯੋਭਿ ਪ੍ਰਭੁ ਯੋਭਿਯੋਭਿ ਪੁਸਾਰ ਕਰਭਿਯੋਭਿ

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਹੂਕ ਪਸਰ ਮਾਫਿਕ ਪੁਛੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰੇ।

ਉਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥

ਪੁਛੁਕੀ ਨਿਯਰ ਗੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਗਿਓ।

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜ ॥

ਪੁਛੁ ਨਿਯੇ ਖੋਲ ਖੋਲ੍ਹੁਛਿ ਆਭ ਨਿਯੇ ਆਨਖ ਓਮਾਥਾ ਕਰੁਛਿਓ,

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

ਨਿਯੇ ਹੁੰ ਓਲ ਭੋਗਿਵਾਵਾਲਾ ਆਭ ਨਿਯੇ ਹੁੰ ਨਿਲੋਧੁ ਅਰੇ।

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ਮਾਥਾ ਓਲ੍ਹੁ ਭਲ ਲਾਗੇ, ਓਲ੍ਹੁ ਨਿਯ ਨਾਮਰੇ ਭੋਭਓਓ,

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ਆਭ ਮਾਥਾਕੁ ਚਾਥਾਓ ਮਾਯਾਰ (ਬਾਬਰਰ) ਖੋਲ ਖੋਲ੍ਹਾਓ।

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ ॥

ਨਾਨਕ ਕਹੁਓ ਮੇ ਹੇ ਅਨਓ! ਹੇ ਅਪਲ! ਹੇ ਅਬਾਘ! ਹੇ ਅਚਲ ਪੁਛੁ!

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

ਮੇਧਰੇ ਤੂ ਬੋਲ੍ਹੁਰੁ ਮੇਧਰੇ ਓਰ ਧਾਬ ਬੋਲ੍ਹੁਛਿਓ। ॥8॥21॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੋਲਾਕ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

ਹੇ ਭਾਵਭਛੁਛੁ ਪਾਲਨਵਾਲਾ ਪੁਛੁ! ਤੂ ਨਿਯੇ ਬਹੁ ਭਾਗਾਰੇ ਬਾਧੁ ਅਛੁ

ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪੁਛੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹੁੰ ਬਹੁ ਭਾਗਾਰੇ ਬਿਧਾਮਾਨ ਅਛੁਓ, (ਭਾਥਾਕ ਬਿਨਾ ਆਭ ਕੇਥੇ) ਕੇਭੋਰੇ

ਧੇਭੁਵਾਕੁ ਮਿਲੇ? ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭੁਪਦੀ॥

ਆਪਿ ਕਬੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

ਪੁਰੁ ਨਿਜੇ ਕੋਲੁ ਛੁਡਿ, ਨਿਜੇ ਗੁਰੁ ਛੁਡਿ,

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਥੇ ਬਧੰ ਹੂੰ ਏਕੁ ਅਚਰਿ ਆਯੁ ਬਧੰ ਹੂੰ ਚਾਹਾਯੁ ਬਿਥਾਰੁ ਅਚਰਿ।

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਯੇਵੇ ਥੇ ਚਾਹੁ ਪੁਰੁ ਕਰਿ, ਚਾਹਾਯੇਵੇ ਥੇ ਦੁਨਿਆਰੁ ਨਿਰੰਗੁ ਕਰਿ

ਆਪਨੈ ਭਾਵੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਆਯੁ ਯੇਵੇ ਥੇ ਏਕੁ ਕਰਿ, ਚਾਹਾਯੇਵੇ ਥੇ ਦੁਨਿਆਰੁ ਚਾਹੁ ਨਿਜੁ ਮਧੁਰੇ ਲੀਨੁ ਕਰਿਓਇ।

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ! ਤੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਮਧੁ ਹੋਇਓਏ ਨਾਹੀ।

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

(ਨਿਜੁ ਆਦੇਸ਼-ਰੂਪ) ਸੁਭਾਏ ਬੰਦੂਕੁ ਜਗਤੁ ਕਾਏ ਰਖਿਓਇ।

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਯੇਯੁ ਮਨੁਸ਼ਕੁ ਪੁਰੁ ਬਧੰ ਕੁਝੁ ਆਗਿਆ ਕਰਿ

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਯੇਹੁ ਮਨੁਸ਼ਕੁ ਬਧੰਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰਿਓਇ।

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੋਤਾ ॥

ਥੇ ਬਧੰਨਾਮੁ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁਯਾਯੁ ਅਚਰਿ।

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੋਤਾ ॥੧॥

ਹੇ ਜਾਨਕ! ਥੇ ਬੰਦੂਕੁ ਜਗਤੁ ਭਿੰਨਿਓਇ। ਅਚਰਿ ॥੧॥

ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਬਹੁ ਭਾਵਯੋ ਫੇਰਿ ਪੁਰਖ ਵਰਗੇ ਅਛਰੇ,

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

ਬੇ ਧਾਨਮਾਨਕੁ ਧਨਾ ਕਰਛੇ, ਆਯ, ਅਨਾਧਮਾਨਕ ਨਾਧ ਅਚਛੇ।

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੇਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਯੇਯੋ ਭਾਵਯੋ ਪੁਰਖ ਬਲੰ ਰਲਾ ਕਰਿਯਾਛੇ ਚਾਖਾਯੋ ਕੇਇ ਧਾਰਿ ਪਾਰੇ ਨਾਯੋ

ਸੇ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ਪੂਰਨੁ ਧੁਰ ਧਾਵ ਬੇਇ ਭਾਵ ਯਾਖਾਯੋ ਪੁਰਖ ਭੁਲਿ ਯਾਯਾਛੇ।

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ਬੇਇ ਪੁਰਖ ਛਾਢਿ ਆਯ ਕੇਯੋਯੋ ਯੇਯ ਯਾਯਛੇ?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

ਬਹੁ ਭਾਵਯੋ ਧੁਰ ਭਧਰੇ ਯੇਯ ਬਲੰ ਪੁਰਖ ਭੁਲਿ ਅਛਰੇ

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

ਯਾਖਾਯੋ ਵਰਗੇ ਪੁਰਖਾਯੋ ਬਹੁ ਧੁਰਿ ਅਛਰੇ।

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

ਬਾਖਾਯੋ ਭਿਧਰ ਬਹੁ ਭਾਗਾਯੋ ਬੇਇ ਪੁਰਖ ਭਧਰਿ ਭਾਯੋ,

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

ਧਿਯ ਗੁਨਾਯੋ ਭਯਯਾ, ਅਧਯ ਆਯ ਅਧਾਰ ਅਧਾਰ।

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

ਧਾਧ ਨਾਨਕ ਧਾਧ ਭਾਯੋ ਪਾਯੋ ਬਧਰਿਧ ॥੨॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

ਧਯਾਯੋ ਧਰ ਪੁਰਖਾਯੋ ਬਹੁ ਭਾਗਾਯੋ ਬਿਧਾਧਾਯੋ ਅਧਯ, ਆਯ

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੇਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ଆଉ ସବୁ ଜୀବ ଉପରେ କୃପା କରନ୍ତି।

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଖେଳ ନିଜେ ଜାଣନ୍ତି,

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ପ୍ରଭୁ ସବୁଙ୍କ ଠାରେ ଅଛନ୍ତି।

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ସେ ଅନେକ ବିଧିରେ ଜୀବଙ୍କୁ ପୋଷଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ਜੇ ਜੇ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜୀବଙ୍କୁ ସେ ଜାତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି।

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତି ତାହା ସାଥରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାନ୍ତି,

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ଏପରି ଭକ୍ତ ତାଙ୍କରି ଗୁଣ ଗାଲ ଗାଲ ତାଙ୍କରି ଭକ୍ତି କରିଥାନ୍ତି।

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ହେ ନାନକ! ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ମନରେ ଶୃଙ୍ଖା ଧାରଣ କରି ପୁରୁଷ (ବାସ୍ତବ ଅସ୍ତିତ୍ୱବାଲା) ମାନିଯାଇଛନ୍ତି,

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ସେମାନେ ଏକ କର୍ତ୍ତାକୁ ହିଁ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି । ॥3॥

ਜਨ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

(ଯେଉଁ) ସେବକ ଏକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଲାଖ ହୋଇ ରହିଛି,

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

ତାହାର ଆଶା କେବେ ମଧ୍ୟ ଖାଲି ରହେ ନାହିଁ।

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸੇਵਕਕੋ ਖੁਸ਼ਾ ਗੋਭਾ ਫਿਰਿ ਕੀ ਸੇ ਸਮਝਣਾ ਸੇਵਾ ਕਰੂ।

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

ਪੁਰਖੁ ਭਗਤ ਬੁਝਿ ਤਾਕੁ ਭਗਤ ਬਾਨ (ਮੋਖ) ਮਿਲਿਯਾ।

ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਤਾਕਾ ਖੁਸ਼ਾ (ਨਾਮ-ਸ਼ਰਭ) ਕਾਤੀਤ ਆਭ ਕੋਭਿਥੇ ਬਿਚਾਰ ਬੂਝੇ ਨਾਹੀ।

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਯਾਕਾਰ ਮਨਰੇ ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਰਤਿ,

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

(ਮਾਨਸ) ਕਰਨ ਛਿੜਾਏ ਸੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਯਾ।

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

ਆਭ ਸਰੂ ਸਮਝਰੇ ਸਦਗੁਣ ਕਰਨੇ ਪੂਜਾ ਕਰੇ।

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਸੇਵਕ ਮਨੁਸ਼ਖ ਖੁਸ਼ਾ ਭਗਤੇ ਅਭੇ, ਆਭ ਪਰਲੋਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੋਯਾ।

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਰਿ-ਪੁਰਖ ਤਾਕਾ ਨਿਭ ਸਾਧਕੇ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

ਸਤਸੰਗ ਸਹਿਤ ਰਹਿ ਖੁਸ਼ਾ (ਆਤਮਿ) ਆਨੰਦ ਨਿਭਾ।

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਆਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪੁਰਖ ਗੁਣਗੁਣ ਕਰੇ।

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮਰੇ ਭਗਤ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ।

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ੴਪਰਿ ਦੁਲਭ ਮਾਨਵ ਗਰੀਬ ਕਲਿਆਣ ਕਰ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਯੁ ਮਨੁਮਾਰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਗਾਨ ਕਰ।

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਨਿਭ ਆਮ੍ਰਿਤ ਕਲਿਆਣ ਕਰਿਕਾ ਪਾਛੈ ਘੁਮੈ ਚਿਤੁ ਅਰੇ।

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਨਿਕਰੇਰੇ ਦੇਖ।

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

(ੴ ਪੁਕਾਰ) ਅਗਿਆਨਾ ਦੂਰ ਹੋਯੋਇ ਅਭ (ਮਾਨਸ) ਅਭਾਰ ਬਿਨਾਸ ਹੋਯੋਇ।

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ਬਦਰੁਸ਼ੁ ਭੋਪਦੇਸ਼ ਗੁਣੀ ਸੁਖਯੋਰੇ ਬਸਾਵ।

ਮਨ ਇਛੈ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ੴਪਰਿ ਮਨਰ ਛੇਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵ। ॥5॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ਲੋਕ ਅਭ ਪਰਲੋਕ ਦੁਯੋਗੁ ਬੁਧਾਰਿ ਦੇਖ।

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਰਾਮਾ ਨਾਮ ਸੁਖਯੋਰ ਅਭਰੇਰੇ ਰਖ,

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ਪੂਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰੁ ਭੋਪਦੇਸ਼ ਅਰੇ।

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ਹੋਯੋ ਮਨੁਸ਼ਯਰ ਮਨਰੇ (ੴ ਗਿਆਨ) ਕਾਥ ਕਰੇ ਸੇ ਬਧਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕਰੇਪਾਵ।

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੇਵਤ ਸੁਖ ॥

ਨਾਮ ਭਧਿਲੇ ਮਨਰੇ ਬੁਝਿ ਯਾਤ ਸੁਖ।

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਕਲੇ, ਚਿੰਤਾ ਧੂਰਿ ਹੋਇਯਾਵ, ਅਹੰਕਾਰ ਚਲਿਯਾਵ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

ਬੇਇ ਮਨੁਸ਼ਯ ਬਿਨਾਸ ਆਯੋ ਕੇਇ ਹੋਇਯਾਵਿਰ ਨਾਇ।

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥

ਹੋ ਨਾਨਕ! ਯੇਯੋ ਮਨੁਸ਼ਯਕ ਗੁਣ ਭਧਰੇ ਬਿਨਾਸੁ (ਰਸਕ ਹੋਇਯ) ਓਥਾ ਬੁਝਿ,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

ਭਾਵਾਰ ਬਹੁ ਕਾਮ ਬਿਨਾਸੁ ॥੭॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਯੇਯੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਬੁਝਿਯੋ ਗੁਣਿ ਬੰਧੁ ਅਰੇ, ਭਾਵਾਰ ਨਿਯਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਨਾਸੁ,

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਭਾਵਾਰ ਬਿਨਾਸਿ ਕਰਿਯੋ ਭਧਰੇ ਭਧਾਰ ਹੋਇਯਾਵ।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

ਭਾਵਾਰ ਚਰਨਿ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਅਰੇ।

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

ਭਾਵਾਰ ਰੂਪ ਬੁਝਿਯੋ ਅਰੇ, ਆਯੋ, ਭਾਵਾਰ ਬਿਨਾਸਿ ਬਹੁ ਆਗਿ ਪੁਰੁਸ਼ ਕਰਿਯੋ।

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਭਾਵਾਰ ਬੇਵਾ ਧੰਨੁ ਅਰੇ ਆਰੋ ਭਾਵਾਰ ਬੇਵਕ ਬਿਨਾਸਿ ਅਰੇ।

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਬੇਇ ਗੁਰੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਰੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰੁਸ਼ ਅਰੇ।

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਯਾਤਰਾ ਖੁਦਮੁਖੇ ਗੁਰੂ ਨਿਵਾਸ ਕਰਿਯਾਇ, ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਈ ਹੋਇਯਾਵਾ।

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

ਕਾਲ (ਮੌਤ) ਤਾਹਾਰ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੇ ਨਾਹੀ।

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਸੇ ਅਮਰ ਹੋਇਯਾਯੋ ਅਤੇ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਇਯੋ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਸਾਧੂਆਂ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਧਿਆਨ ਕਰੇ ॥੮॥੨੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

(ਮੇਭੈ ਮਨੁਸ਼ਾਂ) ਸ਼ਬਦਗੁਰੂ ਜ਼ਾਨਰ ਆਲੋਚਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਤਾਹਾਰ ਅਜ਼ਾਨ (ਰੂਪ) ਅਭਿਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਇਯਾਵਾ।

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਮੇਭੈ ਮਨੁਸ਼ਾਂ) ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਨਿਲੇ, ਤਾਹਾਰ ਮਨ ਵਿੱਚ (ਜ਼ਾਨਰ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਯਾਵਾ। ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਧਰਮ ਕਰੇ।

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੀਠਾ ਲਾਗੇ।

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ਬਸਤੁ ਬ੍ਰਹ੍ਮਿ ਏਕੁ ਧਰਮਾਦ੍ਰਾਵੁ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਅਚੇ,

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

ਯਾਤ੍ਰਾਰ ਅਨੇਕ ਪੁਕਾਰ ਬਿਭਿਨੁ ਰੰਗੁ ਦੇਖਾਏ।

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੁ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਬੰਧੁ ਅਚੇ।

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੇ ਹੁੰ ਤਾਤ੍ਰਾਕੁ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਇ।

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦੁ ॥

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣੁ ਬਿਨਾਸੁ ਅਨਾਹਤੁ ਗੁਣੁ ਹੋਇ।

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥

ਏਹੁ ਆਸ਼ਚਰ੍ਯੁ ਚਕਿਤੁ ਏਵੰ ਬਿਸ਼ਾਦੁਰੁ ਬਞ੍ਨਾ। ਕਰਾਮਾਨੁ ਨਪਾਰੇ।

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ਯਾਤ੍ਰਾਕੁ ਯਾਤ੍ਰੇ ਬ੍ਰਹ੍ਮੰ ਦੇਖੁਯਾਤ੍ਰਿ, ਬੇ ਹੁੰ ਤਾਤ੍ਰਾਕੁ ਦੇਖੁਯਾਤ੍ਰਿ।

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੇਈ ਪਾਏ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਹਰਿ ਯਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਕਰਿਨਿ ॥1॥

ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤੁ ॥

ਬੇਹੁ ਅਨੰਤੁ ਧਰਮਾਦ੍ਰਾ ਅੰਤੁ ਮਨਰੇ ਆਯੁ ਬਾਹਰੇ ਮਧੁ ਬਿਦਯਮਾਨੁ ਅੰਤਰਿ।

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਭਗਵਾਨੁ ਕੋਠਿ ਕੋਠਿ ਮਹਾਨੁ ਅੰਤਰਿ।

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸੁ ਪਇਆਲੁ ॥

ਬੇਹੁ ਪਰਿਭ੍ਰਾ, ਗਗਨੁ ਏਵੰ ਪਾਤਾਲੁ ਮਹਾਨੁ ਅੰਤਰਿ।

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਫਲ ਲੋਕਾਰੇ ਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਲਨ ਕਰੇ ਅਠਠੇ।

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਸੇਹਿ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਗਲਰੇ, ਘਾਸਰੇ ਆਭ ਪਰਬਤਰੇ ਅਠਠੇ

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ਸੇਹਿ ਪਰੇ ਆਗਿਆ ਦੇਖਿ, ਸੇਹਿ ਪਰੇ ਹੋ (ਕੀਰ) ਕਾਮ ਕਰੇ।

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

ਪਰਜਰੇ, ਪਾਣੀਰੇ, ਅਭਿਰੇ,

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

ਚਾਰੇ ਕੋਠਰੇ ਦਰੇ ਦਿਸਰੇ (ਸੁਰੁ ਜਾਗਰੇ) ਰਿਦਾਮਾਨ ਅਠਠੇ

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਠਾਉਕਾ ਠਾਉ ਭਿੰਨ ਕੋਠਰੇ ਬਾਨ ਨਾਹੀ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

ਗੁਰੂਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥2॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਸੇਹਿ ਭਗਵਾਨਕੁ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ ਵੇਦ ਸ੍ਰੁਤਿਰੇ ਦੇਖੁਆ।

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖਤ੍ਰੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

ਰਹੁ, ਸੂਰ੍ਯ ਵੇਦ ਠਾਰੇ ਸੇਹਿ ਵੇਦ ਭਗਵਾਨ ਅਠਠੇ।

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਤੁ ਕੇ ਬੋਲੈ ॥

ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਕੀਰ ਪ੍ਰਭੁਕਾ ਵਾਗੀ ਬੋਲਿਆ।

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

ਸੇ ਅਚਲ ਅਠਠੇ ਆਭ ਕੇਵੇ ਰਿਚਲਿਤ ਸੁਖਨਾਹੀ।

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਰਚਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਖੇਲ ਖੇਲਿਯਾਇ।

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੇਲ ॥

ਤਾਹਾਕਾ ਮੂਲਾਯਾਨ ਕਰਾਇਯਾਇ ਨਾਹੀ, (ਕਾਰਣ) ਤਾਹਾਕਾ ਗੁਣ ਅਮੂਲਯ ਅਰੇ।

ਸਰਬ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੇਤਿ ॥

ਭਗਵੰਤ ਯੋਗੀ ਸਰਬ ਯੋਗੀਏ ਪ੍ਰਭੂਯੋਗ ਅਭਿਯੋਗ।

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਸਾਰਿ ਸਰਬ ਨਿਯੰਤਰ ਵਸਿਯੋਗ ਅਭਿਯੋਗ।

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯਾਹਾਕਾ ਭਰਮ ਨਾਸਿ ਹੋਇਯਾਵਾ,

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਤਾਹਾਕਾ ਭਿਤਰਿ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਿਖਾਇ ਰਹਿਯਾਵਾ ॥੩॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸਭਯੋਗ ਸਰਬ ਯੋਗੀਏ ਭਗਵੰਤਕਾ ਹੀ ਦੇਖਿਯਾਇ।

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸਭਯੋਗੀ ਮਨਿ ਸਰਬ ਧਰਮ ਹੀ ਹੋਇਯਾਵਾ।

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਸਭਯੋਗ ਗੁਣ ਬਚਨ ਗੁਣਿਯਾਇ।

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਹੇ ਸਰਬਵਿਆਪਕ ਰਾਮਕਾ ਓਹੀ ਲੀਨ ਹੋਇਯਾਇ।

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

ਯੋਗੀ ਸਭਯੋਗੀ ਰਹਿਯਾਇ, ਤਾਹਾਕਾ ਜੀਵਨ ਆਚਰਣ ਹੀ ਏਹੀ ਰਹਿਯਾਵਾ।

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ਬੇਬੇ ਪੁਰੁ ਕੇਤੇ ਨਿਕਟ, ਆਉ ਕੇਤੇ ਦੂਰ ਕੁਝਾਯਾਯਾਕਿਰੈ?

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਕਿਉ, ਬੇ ਪੁਰੁ ਨਿਜੇ ਹੂੰ ਬਹੁ ਯਾਗਾਯੇ ਬਿਧਾਯਾਯਾ ਅਚਰਿ।

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮਨੁਸ਼ਾਕੂ (ਨਿਜੇ ਘੇਰੇ ਬੰਨ੍ਹ-ਬੰਨ੍ਹਾਯਾਯਾ) ਯਾਗ ਆਗੀਯਾਯਾ ਕਰਿਓ,

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਯੇਯੋ ਮਨੁਸ਼ਾਕੂ ਪੁਰੁ ਬੁਝੇ ਹੂੰ ਅੰਤਰਿ ਯਕ ਅਭਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਓ ॥5॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਬਾਰਾ ਦੂਜਿਆਰੇ ਲੋਕਾਯਾ ਠਾਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੁਝੇ ਹੂੰ ਮਨੁਸ਼ਾਕੂ ਅਭਾਯਾਯਾ।

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਾਨਕ ਬਾਰਾ ਬੇਬੇ ਬੁਝੇ ਹੂੰ ਧੇਰੁ ਅਭਾਯਾਯਾ।

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਘੇਰੇ ਬਹੁ ਬੁਝੇ- ਰਚਨਾ ਠਾਯਾਯਾ ਯਾਗਾਯਾ ਅਭਾਯਾਯਾ।

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਬੇ ਨਿਜ ਮਨੁਸ਼ਾਕੂ ਬੁਝੇ ਹੂੰ ਗੁਣਿਆਯਾਯਾ।

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਯਾਗਾਯਾ ਲੋਕਾਯਾ ਘੇਰੇ ਯਕ ਮਨੁਸ਼ਾਕੂ ਯਾਗਾਯਾ ਰਚਿਆਯਾ।

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਮਾਯਾਕੂ ਬੇ ਨਿਜ ਆਯਾਯਾਯਾ ਵਨਾਯਾਯਾਯਾ।

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੇ ਰਹੈ ॥

ਬਹੁਯਾਯਾ ਯਾਗਾਯਾ ਰਚੇ ਮਧ ਬੇ ਨਿਜੇਯਾਯਾ ਰਚਿਆਯਾਯਾ।

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰੈ ॥

ਮਾਝਾ ਕਿਛਿ ਕਹਿੰਕਾਕੂ ਹੋਇਆ, ਸੇ ਬੁਝੈ ਹੋਇਆ।

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

ਭਾਇਆ ਆਗਿਆਨੁ ਪਾਇ (ਪ੍ਰੀਤਪਾਲ) ਜਨੁ ਨੇਨਕਪਾਇ ਆਗਿਆ ਆਗਿਆਨੁ ਪਾਇ ਭਾਇਆ ਦੇਖਿਆ।

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ਦੇਖੋ। ਭਾਇਆ ਦੇਖੋ। ਸੇ ਭਾਇਆ ਦੇਖੋ। ਸੇ ਭਾਇਆ ਦੇਖੋ। ॥6॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ਮਾਝਾ ਕਿਛਿ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ (ਭਾਇਆ ਪਾਇ) ਮਾਝਾ ਦੇਖਿਆ; ਭਾਇਆ ਦੇਖਿਆ;

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਆਗਿਆ ਪਾਇ। ਕੁਝ ਕਹਿੰਕਾਕੂ ਕਿਛਿ ਕਹਿੰਕਾਕੂ ਦੇਖਿਆ।

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ਪੁਰਖੁ ਨਿਭੇ ਠੀਕ ਅਭਿ, ਭਾਇਆ ਕਾਮ ਮਾਝਾ ਠੀਕ ਅਭਿ,

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ਨਿਭੇ ਮੁਖਿ ਕਾਮ। ਸੇ ਨਿਭੇ ਹੋਇਆ।

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ਸੇ ਬੁਝੈ ਸਚਾ ਅਭਿ ਆਗਿਆ ਭਾਇਆ-ਭਾਇਆ ਮਾਝਾ ਸਚਾ ਅਭਿ।

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

ਅਭਿਭਾਯੀ ਭਾਇਆ ਸੇ ਸੇ ਭਾਇਆ ਨਿਭੇ ਸਾਚੁ ਦੇਖਿਆ।

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਕਿਹਿਓ ਓ ਕੇਹੇ ਕਹਿਓ, ਅਭਿ ਕਾਮ। ਕਾਮਾਭਿਭਾਇਆ ਨਾਹੀ

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

ਅਭਿ ਕੇਹੇ (ਅਭਿਭਾਯੀ) ਸੇ ਸੇ ਭਾਇਆ, ਸੇ ਭਾਇਆ ਰੂਪਾਭਿਭਾਇਆ।

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਰਾ ਹੋਇਓ ਥਾਵਾ ਸਭੁ ਕੀਓ (ਜੀਵਨ) ਮਾਨਿਕਾ ਪਠਿਵ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਹੀ ਪਰਿਚਯ ਗੁਰੂ ਜੀਵਨੁ ਆਇਓ। ॥੧॥

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਯੇਹੋ ਮਨੁਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਵਨੁ ਧੀਰ ਤਾਹਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇਓ।

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਹਾ ਜਿਥੇ ਸਾਧਿਕੇ ਨੇਹੇ ਮਿਲਾਇ ਦੇਇਓ।

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ਏਹੋ ਧਨਵਾਨ, ਕੁਲਵਾਨ, ਆਉ ਯੋਗਵਾਨ ਵਸੀਓ।

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਯੇਹੋ ਮਨੁਸ਼ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੇ, ਏਹੋ ਜੀਵਨ ਹੋਇ ਮੁਕਤ ਹੋਇਓ।

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ਏਹੀ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨੇਹਾ ਮਨੁਸ਼ ਅਤੇ,

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਮਾਹਾ ਜੀਵਨੁ ਜਾਰਾ ਜਗਤ ਦੇ ਭਾਗ ਹੋਇਓ।

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਆਗਮਨ ਦੇ ਏਹੀ ਮਨੋਰਥ ਯੇ

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਜਿਥੇ ਸਾਧਿਕੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾਮ-ਸੰਗ ਆਇਓ।

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਏਹੀ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਭਗਵਾਨ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਕਰਾਇ ਦੇਇਓ।

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਵੱਧਰੇ ਮੁਖਾਪੂਰੁਖਾਨੂੰ ਆਮਰ ਬਧਾ ਪੁਗਾਮ ਅਚੇ ॥8॥ 23॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਐਕਾਕ ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਬੇਬੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮ ਕਾਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਾਣਾ ਆਰਾਧਨਾ ਕਰਿਓ।

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰਾਚ ਕਰਿਓ, ਤੁਮੇ ਮਖ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਖਿਨਾ ਗਾਨ ਕਰ ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦਾ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰੂਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਣ ਵੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਕਟਰੇ ਆਰਿ ਦੇਖ।

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਨਿਯਮ ਪੁਰੋਖ ਗੁਣਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਧਰਨ ਕਰ,

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

ਵਸਤੁਵਾਰਾ ਚੇਤਨ ਮਨਰ ਭਿਤਰਰ ਚਿਤਾ ਮੂਰ ਹੋਯਾਇਵ।

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ਭੁਭਾਗਿਰ ਚੇਤਨਾ ਚਾਗ ਕਰ,

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ਬਭਯਨਕ ਚੇਤਨ-ਮੂਰਿ ਮਨਰੇ ਮਾਰਨਾ ਕਰ।

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ਨਿਯ ਅਘਾਂਕਾਰ ਭਯਾਨ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪੰਨਾ ਕਰ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਬਠਬਛਾਠਿਰੇ ਰਹਿ ਅਗ੍ਨਿਰ ਬਾਗਰੁ ਪਾਰ ਹੋਇ ਮਾਇ।

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਯ ਨਾਮ ਪਨ ਬਾਰਾ ਨਿਯ ਯਯਗਾ ਭਰਪੂਰ ਕਰ,

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪੂਰ੍ਵ ਗੁਰੂਜੀ ਪੁਰਾਮ ਕਰ ||1||

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

ਭੋਗੇ ਮੁਕ੍ਤਿ, ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਏਵ ਬ੍ਰਾਹਮਿਕ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਬਲਕ ਬਛਾਠਿਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪੁਰੂਸ ਭਯਨ ਕਰ।

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ਏਵਾਬਾਰਾ ਨਰਕੁ ਰਖਾ ਮਿਲਿਯਿਵ ਏਵ ਆਤਮਾ ਪਾਰ ਹੋਇਯਿਵ।

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣਬੂਠਿ ਕਰਿ ਨਾਮ-ਅਮ੍ਰਿਤਰ ਰਸ ਪਾਨ ਕਰ।

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਨਿਯ ਮਨਰੇ ਏਕ ਨਾਰਾਇਣਾਯ ਧਿਆਨ ਕਰ,

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਮਾਘਾਰ ਰੂਪ ਏਕ ਏਵ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ਅਭੇਦ।

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਏ ਹ੍ਰਿ ਗੋਪਾਲ, ਧਾਮੋਦਰ, ਧਾਨਦਿਆਲੂ,

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦੁਖ ਨਾଶਕ ଏਵਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਅਚਰਿ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਵਾਰੰਵਾਰ ਤਾਹਾਯਾ ਨਾਮਰ ਝਰਯਾ ਕਰ, ਕਾਰਯਾ

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਅਕਾਮਾਤੁ ਏਹਾ ਹੂੰ ਯਾਵਰ ਬਾਹਾਰਾ ਅਚੇ ॥੨॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ਬਾਪੁਯਾ ਵਚਨ ਭਯੰਗ ਬੋਲਾਯਾ ਅਚੇ।

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਤਾਹਾ ਹੂੰ ਅਮੁਲਯ ਰਤਨੁ ਏਵਾਂ ਮਾਨਿਕ ਅਚੇ।

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੇਤ ਉਧਾਰ ॥

ਯੇਭੈਂ ਵਯਯਿ ਏਹਿ ਵਚਨਕੁ ਸੁਣਿਯਾਏ ਏਵਾਂ ਪਾਲਨ ਕਰਿਯਾਏ, ਭਵਬਾਗਰੂ ਤਾਹਾਰ ਭਯਾਨ ਹੋਯਾਏ।

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

ਏ ਬੁਝੈ ਭਵਬਾਗਰੂ ਪਾਰ ਹੋਯਾਏ ਏਵਾਂ ਅਨਧ ਲੋਕਰ ਮਧ ਕਲਧਾਏ ਕਰਿਯਾਏ।

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਤਾਹਾਰ ਯਾਵਨ ਬਧਨ ਹੋਯਾਏ ਏਵਾਂ ਤਾਹਾਯਾ ਬਾਂਗਰਿ ਅਨਧਰ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰਿਯਾਏ,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ਯਾਹਾਰ ਬ੍ਰਹਮੰਡਰੇ ਯੋਗਰਯਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧਿਯਾਏ।

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

ਤਾਹਾਰ ਯਯ ਯਯ ਹੋਯਾਏ, ਯਾਹਾਯਾ ਪਾਯੈ ਅਨਾਹਤ ਧੁਨਿ ਹੋਯਾਏ।

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

ਯਾਹਾ ਸੁਣਿ ਏ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਹੋਯਾਏ ਏਵਾਂ ਪ੍ਰਭੂਯਾ ਮਧਿਨਾ ਗਾਨ ਕਰਿਯਾਏ।

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

ੴ ਪਰਿ ਮਹਾਪੁਰੁਖਾਯੋ ਨਮੋ ਭਜੇ ॥ ਪੁਕਾਰੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ੴ ਪਰਿ ਮਹਾਪੁਰੁਖਾਯੋ ਸਾਂਗਤਿ ਕਰਿ ॥ ਧਾਰਾ ਵਸੁਤ ਲੋਕ ਭਯਾਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥

ਸਰਨਿ ਜੇਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

ਹੇ ਭਗਵਾਨ! ੴ ਗੁਣਿਯੋ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਭਾਵਨੁ ਚਰਨੁ ਦੇਵਾਰੇ ਸਮਧਿ ਅਰੁ, ਆਮੇ ਤੋਰ ਚਰਨੁ ਆਇ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

ਪੁਰੁ ਦਸਾ ਕਰਿ ਆਪਨੁ ਨਿਯੋ ਸਾਧਿਕੇ ਮਿਲਾਇ ਦੇਇ ॥

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

ਬਰਜਮਾਨ ਆਮਰ ਚਿਤੁਤਾ ਧੂਰੁ ਹੋਇ ਯਾਇ ॥ ੴ ਆਮੇ ਸਬੁ ਚਰਨ-ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਇ ਯਾਇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

ਸਾਖੁ ਬਞਾਤੁ ਨਾਮ-ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਜੇਕਾ ਵਾਲਾ ਅਰੁ ॥

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵ ਆਮ ਭਯੋ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ॥ ੴ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ਸੇਵਕਰੁ ਸੇਵਾ ਸਧਾ ਹੋਇ ॥

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

ਆਮੇ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਧਮਾ ॥ ੴ ਬਿਕਾਰੁ ਰਖਾ ਪਾਇ ਯਾਇ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

ਰਾਮਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਿ ॥ ੴ ਨਿਯੋ ਭਯੋ ਭਯੋ ਭਯੋ ਕਰਿ ॥

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਆਮ ਭਯੋ ਦਸਾ ਕਰਿ ॥ ੴ ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਆਮੇ ਕਰਿਯੁਕਾ ਪਰਿਗ੍ਰਿਹ ਪੁਰੂ-ਧਰਵਾਰੇਰੇ ਸਧਲ ਹੋਯਾ ਯਾਯਿ ॥੪॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਹੇ ਬਡ ਮਿਤ੍ਰ! ਪੁਰੂਯਾ ਮਹਿਮਾ ਬੂਠਿ

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ਬਾਬਧਾਨ ਏਕੰ ਏਕਾਗ੍ਰਚਿਤ ਹੋਯਾ ਕਰ।

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ਬੁਝਮਹੀ ਹੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਿਕ ਬੁਝ ਏਕੰ ਗੋਬਿੰਦ ਮਹਿਮਾ ਓ ਨਾਮ ਅਰੇ।

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ਯਾਹਾਰ ਮਨਰੇ ਏਹਾ ਕਾਸ ਕਰਿਯਾਵ, ਸੇ ਧਨਬਾਨ ਬਨਿਯਾਵ।

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

ਭਾਹਾਰ ਸਬੁ ਮਨੋਕਾਮਜਾ ਪੂਰਾ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੇਇ ॥

ਸੇ ਬਿਘਾਤ ਹੋਯਾਯਾਵ ਏਕੰ ਬਾਰਾ ਧੂਨਿਆਰੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਹੋਯਾਯਾਵ।

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਸੇ ਸਰੋਕ ਨਿਕਾਸ ਪਾਯਨਿਵ।

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਭਾਹਾਕੁ ਧੂਨਃ ਕਾਵਨ ਮੂਰ੍ਯਰ ਚਕ੍ਰ ਆਸੇ ਨਾਹਿ।

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥

ਸੇਹਿ ਮਨੁਸ਼ਯ ਹਰਿਨਾਮ ਰੂਪਾ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਕਰਿ ਧੂਨਿਆਰੂ ਚਾਲਿਯਾਵ,

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੇਭੈ ਮਨੁਸ਼ਯਕੁ ਏਹਿ ਧਾਨ ਮਿਲਿਯਾਵ ॥੫॥

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਬ੍ਰਾਹਮਿਕ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ, ਗਾਓ, ਰਿਧਿ, ਨਵਨਿਪ੍ਰ,

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਬੁਧਿ, ਜਾਨ ਏਵੰ ਬਰੰ ਬਿਧਿ ਬੇਬਿ ਪ੍ਰਾਣੀਨ੍ਰੁ ਮਿਲਿਥਾਵ,

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੇਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

ਵਿਦਯਾ, ਤਪਸਯਾ, ਯੋਗ, ਪ੍ਰਭੂਕ ਧਿਆਨ,

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਵੈਸਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸ਼੍ਰੇਥ ਸ਼ਾਨ, ਭਭਮ ਪ੍ਰਾਨ,

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

(ਪਰੰ, ਅਰੰ, ਕਾਮ, ਮੋਕਸ਼) ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ, ਸ੍ਵਦਯ ਕਮਲਕ ਖੇਲਗ।

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

ਸਮਸਤਕ ਸਾਧ੍ਰੇ ਰਹਿ ਮਧ ਸਮਸਤਕ ਠਾਰੂ ਮੋਹਮੂਕ ਰਹਿਵਾ;

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸੁੰਦਰ, ਰੂਪਕਾਵਾਲਾ, (ਭਗਤਰ) ਮੂਲ ਤਤਕੂ ਭਾਗਿਕਾਵਾਲਾ।

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਸਮਦਰਸੀ ਏਵੰ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਰੇ ਈਸ਼੍ਵਰਕੂ ਦੇਖ੍ਰਵਾ,

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਹਿ ਸਰੂ ਪਲ ਭਾਸ਼ਾਕੂ ਮਿਲਿਥਾਵ,

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ਹਿੰਦ ਨਿਯੰਤ੍ਰੇ (ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰਮਥੀ) ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ ਮਥੀਕੂ ਭਪ ਕਰਿਥਾਵ ਆਭ ਗੁਰੂਕ ਬਚਨ ਤਥਾ ਪ੍ਰਭੂਕ ਨਾਮਕ ਮਹਿਮਾ
ਮਨ ਲਗਾਭ ਗ੍ਰੰਥਿਥਾਵ ॥6॥

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੇਇ ॥

ਯੇ ਕੌਥਿਵਿ ਮਨੁਸ਼ਯ ਏਹਿ ਨਾਮਕੂ (ਹਿੰਦ ਗੁਰੂਕ ਖੇਲਗ। ਅਰੇ) ਭਪ ਕਰੇ,

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਤਾਹਾਰ ਬੰਦੂਕੀ ਯਾਦਨ ਭਯੋ ਆਦਿਕ ਅਵਸਥਾਵੇ ਰਹਿਯਾ।

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ਬੇਹੁੰ ਪਦੁਸ਼ਯਰ (ਬਾਘਾਰਥ) ਬਚਨ ਪਦ ਗੋਬਿੰਦਕ ਗੁਣ ਆਭ ਨਾਮਰ ਚਰਯਾਰ ਹੂੰ ਬੋਯਾਯਾ।

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ਯਾਹਾਕ ਬਿਸਯਰੇ ਸ੍ਰੁਤਿ, ਗਾਥੁ ਆਭ ਬੇਦ ਪਦ ਘੁੰ ਕਥਾ ਕਹਿਯੋ।

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਬਰੁ ਪਠਰ ਨਿਰਯਾਥ ਪੁਰੁਯ ਨਾਮ ਹੂੰ ਅਰੇ

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

ਘੁੰ ਨਾਮਰ ਨਿਰਯਾਥ ਗੋਬਿੰਦਕ ਭਯਰ ਪਦਰੇ, ਬ੍ਰਹਮਰੇ ਬੋਯਾਯਾ।

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

ਕੋਠਿ ਕੋਠਿ ਪਾਪ ਬਠਬਯਾਰੇ ਰਹਿ ਧੂਰ ਬੋਯਾਯਾ,

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

ਗੁਰੁਕ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਬੇਹੁੰ ਪਦੁਸ਼ਯ ਯਮ ਠਾਰੁ ਬਯੋਯਾ।

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ॥

ਬੋ ਨਾਨਕ! ਯਾਹਾਰ ਕਪਾਲਰੇ ਪੁਰੁ ਭਾਗੁ ਲੇਯੋਯੋ

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੧॥

ਬੇਹੁੰ ਪਦੁਸ਼ਯ ਗੁਰੁਕ ਗਰਗਕੁ ਆਬੋ। ॥੧॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਯੋਭੰ ਪਦੁਸ਼ਯਰ ਬ੍ਰਹਮਰੇ (ਬੁਧਪਰਿ) ਕਾਥ ਕਰੇ ਯਿੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਯ (ਨਾਮ) ਗੁਣੇ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਬੋ ਬਰਿ-ਪੁਰੁਯਕੁ ਧਰਗ ਕਰਿਯਾ।

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਸੇਵੇ ਮਨੁਸ਼ਾਹਰ ਯੋਗੁ ਤੇ ਮਰਗਰ ਕਾਝੁ ਕਰਿ ਯਾਵ,

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਸੇਵੇ ਏਵੇ ਦੂਜੇ ਮਾਨਵ ਗਰੀਬੁ ਸੇਵੇ ਸਮਝਰੇ (ਵਿਕਾਰ ਠਾਰੂ) ਵਝਾਯੋ ਧਿਵ।

ਨਿਰਮਲ ਸੇਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

ਭਾਵਾਰ ਗੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਏਵੇ ਵਾਗੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੁ ਹੋਯਾਵ।

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਭਾਵਾਰ ਮਨਰੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਾਮੁ ਹੋਵੇ ਵਾਸ ਕਰੇ।

ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੈ ਤੈ ਭਰਮ ॥

ਦੁਖ, ਰੋਗ, ਭਰਮ ਏਵੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਾ ਦੂਰ ਹੋਯਾਵ।

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਭਾਵਾਰ ਨਾਮੁ ਸਾਧੁ ਹੋਯਾਵ ਤੇ ਕਰਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਯਾਵ।

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬਾਨੀ ॥

ਭਾਵਾਰ ਗੋਭਾ ਸਰੋਜੁ ਹੋਯਾਵ।

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਵੇ ਗੁਣਰ ਕਾਰਣ (ਪੁਰੁਸ਼)ਨਾਮੁ ਸੁਖਰ ਮਹੀ ਅਰੇ। ॥੮॥੨੪॥

ਅਰਦਾਸ

ਬੁਧਿਅੰ

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਤੂੰਮੇ ਠਾਕੁਰ , ਆਮੇ ਆਮਰ ਆਵਧਾਯਕਤਾ ਪਾਛੋਂ ਤੂੰਮਕੁ ਨਿਵੇਦਨ ਕਰੂ ਕਾਰਣ ਏਹੇ ਚਰਮ ਉ ਆਮ੍ਹ।
ਬਹੁ ਤੂੰਮਰ ਕ੍ਰਪਾ।

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਤੂੰਮੇ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ , ਆਮੇ ਤੂੰਮਰ ਬਛਾਨ ਤੂੰਮਰ ਕ੍ਰਪਾ ਮੋਹਿਓਂ ਆਮਰ ਆਨੰਦ ਉ ਆਮਾਮ।

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਤੂੰਮਰ ਬਾਮਾ ਕੇਹੇ ਜਾਣਨੇ ਨਾਹੀ, ਅਰੋਧਿ ਠਾਕੁਰ ਤੂੰਮੇ ਅਪ੍ਰਕ ਭਯ।

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਤੂੰਮਰ ਧਿਵਾ ਨਿਰਮ ਅਨੁਬਾਹੇ ਬਾਮਾ ਰੇਖ ਚਾਨੁਅਛੇ, ਤੂੰਮਰ ਬਹੁ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਤੂੰਮ ਆਜਾਹੇ ਚਾਨੁਅਛੇ

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

ਕੇਵਲ ਤੂੰਮੇ ਜਾਣੇ ਤੂੰਮੇ ਕੇਵੇਤ ਮਹਾਨ, ਨਾਨਕ, ਤੂੰਮਰ ਭਯ ਬਾਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਹੁਮ ਏਕ , ਓਂਕਾਰ। ਬਹੁ ਰੇਖਾ ਅਧਿਕਾਨ ਜਨਕ ਗੁਰੂਕ ਅਰੇ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਮਨਕਾਰੀਕਾ ਬਾਹਾਯਕਭਾ ਰੂਪਹੇ ਹੁਮ ਆਮਕੁ ਬਾਹਾਯਕ ਕਰਨੁ

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਵਰਮ ਗੁਰੂ ਬਾਮਾ ਭਾਰ ਗੁਰੂ ਭਾਗਭਯ ਨੇ ਭਯਾਨਿਯ ਹੇਭਯ

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਹੁਮਾਮੇ ਮਨਕਾਰੀਕਾ ਬਾਹਾਯਕਭਾ ਭਾਵੇ ਹੁਮਕੁ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਰ, ਚਾਪਹੇ ਨਾਨਕਕੁ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਰ

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਚਾਪਹੇ ਗੁਰੂ ਆਨੰਦ, ਗੁਰੂ ਆਮਰ ਬਾਮਾ ਏਵਾ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਬਾਮਕੁ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਉ ਖਾਨ ਕਰ

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੋਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥
ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਬੁਢਗੇਵਿਖ ੧੧੦ ਗੁਰੂ ਬੁਢਗੇਵਿਖ ਸੁਰਗਿ ਕਰੇ

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥
 ਗੁਰੂ ਬਰਕ੍ਰਿਸ਼ਾਨਯੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਰ, ਮਾਝਾਰ ਧ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿ ਪਛਿਲੇ ਬਹੁ ਮਨੁਗਾ ਭਭੇਯ ਮਾਯ।

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥
ਗੁਰੂ ਚੋਗ ਕਾਇਮੁਰਯੂ ਬੁਝਗਿ ਕਰ ਆਰ ੴ ਭਾਖਰੇ ਘਰਕੂ ਨਿਧੁ ਆਇਕ

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥
 ਹੇ ਪ੍ਰଭੂ! ସବୁ ଜਗତରେ ਭਰਿਤ ਨਾਮੀ ਦੇਖਾਯਾ ਸਾਹਾਯਕ ਕਰ।

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥
 ଦଶਮ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ। ਹੋ ਗੁਰੂ! ਸਭ ਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੇਰੀ ਵੇਖਾਯਾ ਪਾਇਆ
 ਕਰ।

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੇਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ੴ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੇਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆਂ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪੜ੍ਹ ਪੁਸ਼ਟ ਕਾਮੀਧ, ਚਾਰੇ ਬਛਾਨ (ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘਜੀ); ਚਾਲਿਸ ਹੁੰਦ; ਬਾਹੁਬੀ ਗੰਗਾਕ ਵੁਛੁ
 ਪੁਛਿਯਾ; ਨਾਮ ਜਪਰੇ ਭਯੁ; ਨਾਮਰੇ ਮਨੀ ਮਾਯੁਵਾ ਵਧਿਯੁ; ਨਾਮ ਸੁਰਗ ਕਰੁਯੁਵਾ ਏਵਾ ਬਯਾਯੁ ਗਾਧਾ
 ਵਧੁਨ ਕਰੁਯੁਵਾ ; ਮੁਛੁ ਪਾਕਗਾਲਾ ਆਰਧ ਕਰੁਯੁਵਾ ਵਧਿਯੁ ; ਬਧਾ ਵਯਾਯੁ ਰਯੁਵਾ ਪਾਯੁ ਗੰਗਾ
 ਭਯੋਲਨ ਕਰੁਯੁਵਾ ਵਧਿਯੁ; ਅਧਾਰ ਅਯਾਵ ਦੂਰ ਕਰੁਯੁਵਾ ਵਧਿਯੁ , ਬਧਾਯੁ ਕਾਮੀਧ ਬਿਧਾਯੁ ਰਿਧਾ
 ਕਰ। ਬਧਾਯੁ ਪਵਿਤੁ ਓ ਬਯਾ ਭਯੁ; ਬਧਾਯੁ ਕੁਧ ਰਧਾਯੁ ਗੁਰੂ!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਬਾਹੁਬੀ ਗੰਗਾ ਪੂਰੁਖ ਓ ਨਾਰੀ, ਮੋਭੱਯਾਨੇ ਨਿਯਰ ਮੁਢਕੂ ਵਲਿ ਦੇਯਯਯਯਿ ਕੋਢੁ ਗੰਗਾ ਪੰਧਕੂ ਬਧਧੰਗ
ਕਰਿਨਾਬਾਢਿ, ਯਾਬਾਰ ਗੰਗਾਰਕੂ ਦੁਕਯਯਯ ਕਰਾਯਾਯਯਯਿ, ਯਾਬਾਰ ਗੰਗੂਰਿ ਵਾਬਾਰਿਯਾਯਯਯਿ, ਯਾਬਾਕੂ ਚਕੁਰੇ
ਵਾਧਿ ਯੂਰਾਯਾਯਯਯਿ ਓ ਗੰਗੁ ਗੰਗੁ ਕਰਾਯਾਯਯਯਿ, ਕਰਯ ਕਲਰੇ ਯਾਬਾਕੂ ਕਰਾ ਯਾਯਯਯਿ, ਯਾਬਾਰ ਯਾਵਯੁ
ਅਵਯਯਾਯੇ ਚਧੰ ਯਯਰਾਯਾਯਯਯਿ ; ਯਿੰਯ ਗੁਰੂਯੁਰਰ ਚੇਕ ਯਯੁਵਾਕੂ ਬੁਯਯਕੂ ਵਲਿ ਦੇਯਯਯਯਿ, ਯਿੰਯ ਗੰਗਾ
ਵਿਯੁਬ ਧਰਿਯਯਾਗ ਕਰਿਨਾਬੁ ; ਯਿੰਯ ਗੰਗਾ ਨਿੰਗੁਬ ਧਧੰਯਯੁ ਗੰਗਾ ਪੰਧ ਯਯੁ ਕੇਗ ਕਾਧਿ ਨਾਬੁ ; , ਬੇਧਾਨਯ
ਕਯਾ ਬੁਰਗ ਕਰ; ਬਧਬੇ ਕੁਯ ਚਧਕੁਰ ਗੁਰੂ!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਗੰਗਾ ਪੰਧ ਓ ਗੁਰੂਬਾਰਰ ਬਰੁ ਆਬਨ ਆਯਕੂ ਨਿਯਰ ਚਿਯਨ ਨਿਅ; ਬਧਬੇ ਕੁਯ ਚਧਕੁਰ ਗੁਰੂ!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪੁਥਧੇ ਬਰੁ ਗਾਯਾ ਯਹੁ ਵਿਨਯਿ ਕਰ ਮੇ ਬੇਧਾਨੇ ਯੂਧਰ ਨਾਧਰੇ ਯਾਨ ਕਰਿਵੇ; ਧਾਨਰੇ
ਬਧਬੁਯ ਯਧਰੇ ਗਾਢਿ ਓ ਗੁਰੂਿ ਵਰੀ ਹੇਵ।

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਪੁਰੁ ਬਰੁ ਗਾਯਾਧਾਨਯ ਕੁਧਾ ਓ ਬੁਰਯਾ ਧਿਅਯੁ, ਮੋਭੱਯਾਨੇ ਬੇਧਾਨੇ ਧੁਲੇ ਧਧਾ।ਬਧੁਧਾਯਰ
ਬੁਰਯਾ ਓ ਗੁਰੁ ਕਾਧੰਧ ਬੁਨਿਯੁਯ ਕਰਿਵਾਕੂ ਗਾਯਾ ਵਿਯਯਾ ਹੇਯ; ਪੁਰੁ ਗਾਯਾਧਾਨਯ ਯਧਰੇ ਕੁਧਾ
ਯਾਯਯੁ; ਅਯਯਾਚਾਰ ਓ ਯਧੁਯਯਨ ਵਿਰੋਧਰੇ ਬੇ ਆਧਰ ਬੁਰਯਾਕਾਰੀ ਬੁਅਯੁ; ਗਾਯਾ ਵਿਯਾਰ ਯਾਯ
ਕਰੁ। ਬਧਬੇ ਕੁਯ ਚਧਕੁਰ ਗੁਰੂ!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਧਯਾਕਰਿ ਗੰਗਾਧਾਨਯ ਗੰਗਾ ਪੰਧ, ਯਾਧਾ ਕੇਗ, ਗੰਗਾ ਨਾਧਿ ਧਾਯਨ, ਧਿਵਧ ਯਾਨ, ਧੁਯ ਵਿਯੁਬ, ਨਾਧ ਯਧਰ
ਵਿਯੁਬ ਆਧਿ ਯਧਬਾਰ ਧਿਅਯੁ। ਹੇ ਪੁਰੁ ! ਬਯਧ ਬਵਧਾ ਵਿਯਯਾ ਹੇਯ। ਬਧਬੇ ਕੁਯ ਚਧਕੁਰ ਗੁਰੂ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਪਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਬਰੁ ਗੰਗਾਯ ਧਨ ਨਧੁ ਓ ਬੇਧਾਨਯ ਯਾਨ ਯਯੁਯ ਹੇਯ; ਹੇ ਪੁਰੁ ਯੂਧੇ ਯਾਨਰ ਬੁਰਯਾਕਾਰੀ ਧਾ।

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ
ਹੇ ਬਯਾ ਧਿਯਾ, ਚਧਕੁਰ ਗੁਰੂ! ਯੂਧੇ ਨਿਰਯੁਕਾਰਰ ਬਧਾਨ, ਅਬਯਾਯਰ ਗੰਗਿ, ਆਗੁਯਾਧਨਰ ਆਗੁਯਾ,**

ਆମੇ ତੁਮਰ ਭਪਛਿਓਰੇ ਨਹਿਰਾ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪੰਨਾ ਕਰੂ.....

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਭਪਰਿ ਭਭ ਪ੍ਰਾਪੰਨਾ ਭਯਾਰਥ ਕਰਿਵਾਰੇ ਆਮਰ ਭੂਲ ਓ ਭੂਰਿ ਸ਼ਮਾ ਕਰ। ਵਯਾਕਰਿ ਸਮਝਯਾ
ਭਯੋਗਿ ਪ੍ਰਕਰਿ ਕਰ।

**ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ
ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।**

ਮੇਯੈ ਸਭਾ ਭਭ ਸਹਿਤ ਸਾਸ਼ਾਓ ਕਲੇ ਆਮੇ ਤੁਮ ਨਾਮਕੁ ਸ਼ਰਥ ਓ ਧਾਨ ਕਰਿਪਾਰਿਕੁ, ਵਯਾਕਰਿ
ਭਾਯਰਿ ਸਹਿਤ ਸਾਸ਼ਾਓ ਕਰਾਯੁ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਨੂਸਾਰੇ, ਪਰ ਪੈਛੀਕੁ ਤੁਮਰ ਨਾਮ ਆਬੁ
ਏਵ ਸਮਝੇ ਤੁਮ ਯਯਾ ਅਨੂਸਾਰੇ ਭਧਰਿ ਕਰਯੁ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਰਮਕਾਰ ਗੁਰੂਯਾਯ ਯਾਲਸਾ; ਰਮਕਾਰ ਗੁਰੂਯਾਰ ਬਿਯਯ।

ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଦର୍ଶନ

ଶିଖ୍ ଧର୍ମର ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ଡକ୍ ଶାସ୍ତ୍ର, ବ୍ୟାପକତା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ପାର୍ଥବ ସଂସାରକୁ ଏହାର " ଝାଲର ବିହୀନ" ପ୍ରବେଶ ମାର୍ଗ ଦ୍ଵାରା ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ। ଏହାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସରଳତା ଦ୍ଵାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥାଏ। ଶିଖ୍ ନୀତିରେ ଆତ୍ମ ଏବଂ ସମାଜ ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ବ ନଥାଏ(ସଙ୍ଗତ)।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ପୃଥିବୀର କନିଷ୍ଠତମ ଧର୍ମ ଅଟେ। ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ 500 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଗୁରୁ ନାନକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ଏକ ପରମ ସତ୍ତା ଯାହାକି ଏହି ବିଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଠାରେ ବିଶ୍ଵସ୍ଥକୁ ଏହା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଏ। ଏହା ଚିର ପରମାନନ୍ଦ ପାଇଁ ଏକ ସରଳ ସଲଖ ମାର୍ଗ ଦେଖାଏ ଏବଂ ପ୍ରେମ ଓ ବିଶ୍ଵ ଭାତୃଭାବର ବାଉଁଶ ପ୍ରସାର କରେ। ଶିଖ୍ ଧର୍ମ କଠୋର ଭାବରେ ଏକ ଶୂନ୍ୟବାଦ ଭିତ୍ତିକ ବିଶ୍ଵସ୍ଥ ଅଟେ ଏବଂ ଭଗବାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ଯିଏକି ସମୟ କିମ୍ବା ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହନ୍ତି ଭାବେ ସ୍ଵୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରେ।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ବିଶ୍ଵସ୍ଥ କରେ ଯେ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ସଂହାରକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ମାନବ ରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଶିଖ୍ ଧର୍ମରେ ଅବତାରବାଦ ତତ୍ତ୍ଵର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ। ଏହା ଦେବତା ଏବଂ ଦେବୀ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ସଂଯୋଗ କରେ ନାହିଁ।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମରେ ନୀତି ଏବଂ ଧର୍ମ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ଯାଆନ୍ତି। ଜଣେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ଆଡ଼କୁ ପାଦ କାଢିବା ପାଇଁ ନୈତିକ ଗୁଣ ଅନ୍ତର୍ନିହିଷ୍ଟ କରିବା ଏବଂ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ସଦଗୁଣ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ। ସଜୋଟତା, ସହାନୁଭୂତି, ଭଦାରତା, ନମ୍ରତା ଭଳି ଗୁଣ କେବଳ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଓ ଅଧ୍ୟବସାୟ ଦ୍ଵାରା ହାସଲ କରାଯାଇପାରେ। ଆମର ମହାନ ଗୁରୁଙ୍କର ଜୀବନୀ ଏହି ଦିଗରେ ଏକ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ ଅଟେ।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ମାନବ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଚକ୍ର ଭାଙ୍ଗିବା ଏବଂ ଭଗବାନଙ୍କ ଠାରେ ଲୀନ ହେବା। ଏହା ଗୁରୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷାର ଅନୁକରଣ, ପବିତ୍ର ନାମର (ନାମ) ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ସେବା ଓ ଦାନ କାର୍ଯ୍ୟର ଦକ୍ଷତା ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥାଏ।

ନାମମାର୍ଗ ଭଗବାନଙ୍କର ସ୍ମରଣ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ଭକ୍ତିକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଏ। ମୋକ୍ଷ ପାଇବା ପାଇଁ ଜଣେ ପାଞ୍ଚଟି ମନ୍ତ୍ର ଗୁଣ ଯଥା; କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ ଏବଂ ଅହଂକାର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ। ବିଧି ବିଧାନ ଏବଂ ଉପବାସ, ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା, ଶକୁନ ଓ ତପସ୍ୟା ଭଳି ନିୟମିତ ଅଭ୍ୟାସକୁ ଶିଖ୍ ଧର୍ମରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି। ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବର ଶିକ୍ଷାକୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ଉଚିତ। ଯାହାହେଲେବି, ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ଓ କର୍ମମାର୍ଗର ଗୁରୁତ୍ଵକୁ ଏହା ସ୍ଵୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରେ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରାପ୍ତି ଉପରେ ଏହା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରେ।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ଏକ ଆଧୁନିକ, ଯୁକ୍ତି ସଙ୍ଗତ, ଏବଂ ବ୍ୟାବହାରିକ ଧର୍ମ ଅଟେ। ଏହା ବିଶ୍ଵସ୍ଥ କରେ ଯେ, ସାଧାରଣ ପାରିବାରିକ ଜୀବନ(ଗୃହସ୍ଥ) ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ। ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ସଂସାରର ବୈରାଗ୍ୟ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ। ପାର୍ଥବ କ୍ଳିଷ୍ଟ ଓ ପ୍ରଲୋଭନ ମଧ୍ୟରେ ଅଲଗା ହୋଇ ବଞ୍ଚିବା

ସମ୍ଭବ ଅଟେ । ଏକ ଭକ୍ତ ସଂସାରରେ ବଞ୍ଚିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତଥାପି ସାଧାରଣ ଉତ୍ତେଜନା ଓ କୋଳାହଳ ଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ନିଜକୁ ରଖିପାରିବ । ସେ ଭଗବାନ ପାଇଁ ଏକ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସୈନ୍ୟ, ଏବଂ ଏକ ସାଧୁ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ଏକ ସାର୍ବଜନିକ ଏବଂ ଏକ " ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷ " ଓ ତେଣୁ ଜାତିଗତ , ଧର୍ମଗତ, ଶ୍ରେଣୀଗତ କିମ୍ବା ଲିଙ୍ଗଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ । ଗୁରୁମାନେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାଙ୍କ ସମାନତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ କନ୍ୟା ଭରୁଣ ହତ୍ୟା ଓ ସତୀଦାହ ପ୍ରଥାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ବିଧବା ପୁନର୍ବିବାହ ପାଇଁ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ଓ ପର୍ଜା ବା ଓଢ଼ଣୀ ପ୍ରଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରୁଥିଲେ । ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ମନ ସ୍ଥିର ରଖିବା ପାଇଁ 'ପବିତ୍ର ନାମ' ଏବଂ ସେବା ଓ ଦାନ କାର୍ଯ୍ୟର ଦକ୍ଷତା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସାଧୁ ଶ୍ରମ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ(କୀରାଟ କର୍ମ)ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବିକା ଅର୍ଜନ ପାଇଁ ଏହା ସମ୍ମାନନୀୟ ବିବେଚିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ଭିକ୍ଷା ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ଅସାଧୁ ଉପାୟରେ ନୁହେଁ । ବନ୍ଦ ଛକ୍କ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବଣ୍ଟନ, ମଧ୍ୟ ଏକ ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ବ ଅଟେ । ଅଭାବୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ଆଶା କରାଯାଏ । ସେବା, ସମାଜ ସେବା, ମଧ୍ୟ ଶିଖ୍ ଧର୍ମର ଏକ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁଦ୍ବାରରେ ମୁକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାକଶାଳା(ଲଙ୍ଗର) ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ସବୁ ଧର୍ମର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହେ ଯାହାକି ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ସେବାର ପ୍ରମାଣ ଦିଏ ।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ଆଶାବାଦ ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ପାଇଁ ସୁପାରିସ କରେ । ଏହା ନୈରାଶ୍ୟବାଦର ବିଚାରଧାରାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ ।

ଗୁରୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଜୀବନର ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି । ଏହା ଆତ୍ମ ଓ ଭଗବାନକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦିଏ । ଅଧିକତ୍ର, ମଣିଷ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିଜେ ଦାୟୀ ଅଟେ । ସେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଠାରୁ ପ୍ରତିରୋଧକାରିତା ଦାବି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ କଣ କରେ ସେ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ସଜାଗ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ, ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ, ଚିରନ୍ତନ ଗୁରୁ ଅଟେ । କେବଳ ଏହା ଏକ ଧର୍ମ ଯାହାକି ପବିତ୍ର ବହିକୁ ଧର୍ମଗୁରୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଇଛି । ଶିଖ୍ ଧର୍ମରେ ଜୀବନ୍ତ ମାନବ ଗୁରୁର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

ପଗଡ଼ିର ଗୁରୁତ୍ବ ।

ପଗଡ଼ି ଶିଖଙ୍କ, ସର୍ବଦା, ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଅଂଶ ହୋଇ ରହିଛି । ଶିଖଧର୍ମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା, ଗୁରୁ ନାନକଙ୍କ ସମୟରୁ ଶିଖମାନେ ପଗଡ଼ିକୁ ଅଳଙ୍କୃତ କରିଛନ୍ତି । ସମ୍ରାଟଙ୍କ ମୁକୁଟ ଅପେକ୍ଷା ଶିଖଙ୍କ ପଗଡ଼ି ଶିଖଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ।

ଶିଖ ପଗଡ଼ିର ଅନ୍ୟ ନାମ ହେଉଛି 'ଦସ୍ତର' ଯାହାକି 'ଗୁରୁଙ୍କ କୃପା' ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏହି ସବୁ ଶବ୍ଦ ଉଭୟ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ କଟଯାଇନଥିବା କେଶକୁ ଆବୃତ କରିବାକୁ ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୋଷାକକୁ ବୁଝାଏ । ଏହା ମୁଣ୍ଡ ଚାରିପଟେ ପିନ୍ଧାହୋଇଥିବା ଲମ୍ବା ସ୍କାର୍ଫ ପରି କପଡ଼ାକୁ ନେଇ ଏହା ଗଠିତ ।

ଯଦିଓ କଟାଯାଇ ନଥିବା କେଶକୁ ରଖିବା ବିଶ୍ୱାସର ପାଞ୍ଚଟି ଧାରା ଭାବରେ ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏହା ଶିଖଧର୍ମ ଆରମ୍ଭ ହେବାଠାରୁ, 1469 ରୁ ଶିଖଧର୍ମ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଛି ।

ପରମ୍ପରାଗତ ଭାବରେ, ପଗଡ଼ି ସମ୍ମାନନୀୟତାକୁ ସୁଚାଏ, ଏବଂ ଏହା ଏକ ସମୟରେ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପାଇଁ ସରଂକ୍ଷିତ ଥିଲା । ପୂର୍ବ ସମୟରେ, ଭାରତରେ ସମାଜରେ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଥିବା ପୁରୁଷ ଏହାକୁ ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ । ଭାରତରେ ମୋଗଲ ଶାସନ ସମୟରେ କେବଳ ମୁସଲମାନମାନେ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଥିଲା । ଅଣ ମୁସଲମାନମାନେ ଏହା ପିନ୍ଧିବାକୁ କଠୋର ଭାବେ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଥିଲେ ।

ମୋଗଲଙ୍କ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରତିବାଦରେ ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହ ସବୁ ଶିଖଙ୍କୁ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବାକୁ କହିଥିଲେ । ତାଙ୍କରି ଖାଲିଆ ଅନୁକରଣକାରୀଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ନୈତିକ ମାନଦଣ୍ଡ ସ୍ୱୀକୃତିରେ ଏହା ପିନ୍ଧାଯାଉଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କରି ଖାଲିଆ ଜଗତର ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହେବା ଓ ଶିଖ ଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ମାର୍ଗ ଅନୁକରଣ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହିପରି, ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିଥିବା ଶିଖ ସର୍ବଦା ସମାବେଶରୁ ଅଲଗା ଦେଖାଯାଏ କାରଣ ସାଧୁ-ସୈନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଗୁରୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷ ବା ନାରୀ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧେ, ଏହା କେବଳ କପଡ଼ା ହୋଇ ରହେ ନାହିଁ, ଏହା ପରିଧାନର ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଅଂଶ ହୋଇଯାଏ । ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବାର କାରଣ ଅନେକ ହୋଇପାରେ ଯଥା ସାର୍ବଭୌମତ୍ବ, ତ୍ୟାଗ, ଆତ୍ମ-ସମ୍ମାନ, ସାହସ, ସାଧୁତା ଆଦି, କିନ୍ତୁ ଶିଖମାନେ କାହିଁକି ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧନ୍ତି ତାହା ମୁଖ୍ୟତଃ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ, ଆଜ୍ଞାବହତା ଏବଂ ଖାଲିଆ ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଥାଏ ।

ପଗଡ଼ି ଆମ ଗୁରୁଙ୍କ ଆମ ପାଇଁ ଉପହାର ଅଟେ । ଏହା କିପରି ଆମକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରୁ ସିଂହ ଓ କଉର ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ବୟଂ ଚେତନାର ପ୍ରତିବିମ୍ବତାର ସିଂହାସନରେ ବସନ୍ତି ।

ମହିଳାମାନଙ୍କର ଭୂମିକା

ଶିଖ୍ ଧର୍ମର ନୀତି ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ଯେ ନାରୀର ପୁରୁଷ ଭଳି ସମାନ ଆତ୍ମା ଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଶୀଳନ କରିବା ପାଇଁ ସମାନ ଅଧିକାର ଅଛି। ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ସମାବେଶ କରିପାରିବେ, ଅଖଣ୍ଡ ମାର୍ଗରେ(ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଉଚ୍ଚାରଣ) ଭାଗ ନେଇପାରିବେ, କୀର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ, ପୁରୋହିତ କାମ କରିପାରିବେ। ସେମାନେ ସବୁ ଧାର୍ମିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ, ସାମାଜିକ, ଏବଂ ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାଗ ନେଇପାରିବେ। ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ନାରୀକୁ ସମାନତା ଦେବାରେ ପୃଥ୍ବୀର ଏକ ବୃହତ ଧର୍ମ ଅଟେ। ଗୁରୁ ନାନକ ଲିଙ୍ଗ ଭିତ୍ତିକ ସମାନତା ବିଷୟରେ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗୁରୁମାନେ ଶିଖ୍ ପୂଜା ଓ ପ୍ରଥାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ।

ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ, “ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ, ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସବୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି। ଏହା ସବୁ ଭଗବାନଙ୍କ କ୍ରୀଡ଼ା। ନାନକ କହନ୍ତି, ତାଙ୍କରି ସବୁ ସୃଷ୍ଟି ପବିତ୍ର ଅଟେ” SGGGS ପୃଷ୍ଠା 304

ଶିଖ୍ ଇତିହାସ ନାରୀର ଭୂମିକା ପୁରୁଷ ସହିତ ସେବା, ଭକ୍ତି, ତ୍ୟାଗ, ଓ ସାହସିକତାରେ ସମାନ ଭାବରେ ଚିତ୍ରିତ କରିଅଛି। ଶିଖ୍ ପରମ୍ପରାରେ ନାରୀର ନୈତିକ ସମ୍ମାନ, ସେବା, ଏବଂ ଆତ୍ମ- ବଳିଦାନର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଲେଖା ହୋଇଅଛି।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ଅନୁସାରେ, ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵ ଅଟନ୍ତି। ପରସ୍ପର ବନ୍ଧନ ଓ ପରସ୍ପର ନିର୍ଭରଶୀଳତା ପଦ୍ଧତିରେ ପୁରୁଷ ନାରୀ ଠାରୁ ଜନ୍ମ ନିଏ, ଏବଂ ନାରୀ ପୁରୁଷର ବୀଜରୁ ଜନ୍ମ ନିଏ। ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ଅନୁସାରେ, ଏକ ପୁରୁଷ ଏକ ନାରୀ ବିନା ନିରାପଦ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଓ ଜୀବନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ପୁରୁଷର ସଫଳତା ନାରୀର ଯିଏ କି ତାର ଜୀବନ ପୁରୁଷ ସହିତ ବଞ୍ଚନ କରେ, ପ୍ରେମ ଓ ସମର୍ଥନ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତ ମଧ୍ୟ।

ଗୁରୁ ନାନକ କହିଛନ୍ତି: “ ଏହା ଏକ ନାରୀ ଯିଏ ଏହି ଜାତିକୁ ଚଳନଶୀଳ ରଖେ” ଓ “ଆମେ ନାରୀକୁ ଅଭିଶପ୍ତ ଓ ନିନ୍ଦିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବା ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ନାରୀ ଠାରୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ରାଜା ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି।” SGGGS ପୃଷ୍ଠା 473

ମୋକ୍ଷ : ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଉଠାଯାଏ ଯେ, ଧର୍ମ ନାରୀକୁ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି, ଭଗବାନକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ କିମ୍ବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ବିବେଚନା କରେ କି।

ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ କହେ: “ସବୁ ସତ୍ତାରେ ଭଗବାନ ବ୍ୟାପକ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ସବୁ ଆକାରରେ ବ୍ୟାପକ” (ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ, ପୃଷ୍ଠା 605)।

ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବର ଅପରି ବିବୃତ୍ତିରୁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ଉଦୟ ଲିଙ୍ଗ ପାଇଁ ସମାନ ଭାବରେ ପଡେ। ତେଣୁ ଗୁରୁଙ୍କ ଶରଣକୁ ଯାଇ ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ସମାନ ଭାବରେ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି କରିପାରିବେ। ଅନେକ

ଧର୍ମରେ, ପୁରୁଷର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ନାରୀକୁ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରୂପେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଶିଖ୍ ଧର୍ମରେ ଏହା ନାହିଁ। ଗୁରୁ ଏହି ମନୋଭାବକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ' ରେ ଆଲିସ ବାସକେ କହନ୍ତି

" ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ନାରୀକୁ ପୁରୁଷ ସମତୁଲ୍ୟ ରଖନ୍ତି .... ନାରୀ ପୁରୁଷ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ, ମୋକ୍ଷ ଆଶା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସହଭାଗୀ ଅଟେ ।

ବିବାହ: ଗୁରୁ ନାନକ ଗୃହସ୍ଥ ଜୀବନ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ପରିତ୍ୟାଗ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସ୍ବାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାନ ଭାବରେ ସହଭାଗୀ ଏବଂ ଏକନିଷ୍ଠତା ଉଭୟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଅଛି । ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟରେ, ଗୃହସ୍ଥ ଖୁସିକୁ ପୋଷିତ ସ୍ନେହର ଆଦର୍ଶ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।

ସମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା: ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ସଙ୍ଗତ(ପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ) ଏବଂ ପଙ୍ଗତ(ଏକାଠି ଖାଇବା) କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୁରୁମାନେ ଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ରଖି ନାହାନ୍ତି । ସରୁପ ଦାସ ଭଲ, ମହିମା ପ୍ରକାଶ, ଗୁରୁ ଅମର ଦାସ ନାରୀର ପର୍ଦ୍ଦା ବ୍ୟବହାରକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ । କିଛି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ତତ୍ପ୍ରାବଧାନ କାରିବକୁ ଓ ସତୀ ଦାହ ପ୍ରଥା ବିରୋଧରେ ପ୍ରଚାର କାରିବକୁ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲେ । ଶିଖ୍ ଇତିହାସ କେତେକ ନାରୀଙ୍କ ନାମ ରହିଛି ଯଥା ମାତା ଗୁଜରିମାଲ ଭାଗୋ, ମାତା ସୁନ୍ଦରୀ, ରାନ୍ନୀ ସାହିବ କଉର, ରାନ୍ନୀ ସଦା କଉର, ଏବଂ ମହାରାଣୀ ଜିନ୍ଦକଉର ଆଦି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଗୁରୁଦ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନେଇଛନ୍ତି ।

ଶିକ୍ଷା: ଶିଖ୍ ଧର୍ମରେ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅତି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ସଫଳତା ପାଇଁ ଏହା ଚାହିଁ କାଠି ଅଟେ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିକାଶର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ଏକ କାରଣ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ତୃତୀୟ ଗୁରୁ ଅନେକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

**ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ: "ସବୁ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଗୁରୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମିଳେ" ।
ଏସଜିଜିଏସ, ପୃଷ୍ଠା 831**

ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ସେମାନେ ପାରିବା ଭଳି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାକୁ କାମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

"ଗୁରୁ ଆମର ଦାସ ହୃଦବୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ମୂଳ ଧରେ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ନାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରହଣ ହୋଇ ନାହିଁ" ।

ପରିଧାନ କଟକଣା: ନାରୀଙ୍କର ଓଢଣୀ ନ ପିନ୍ଧିବା ବ୍ୟତୀତ, ପରିଧାନ ନିୟମ ବିଷୟରେ ଶିଖ୍ ଧର୍ମ ଏକ ସରଳ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁଦ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଉଁଶ ଦିଏ । ଲିଙ୍ଗ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସବୁ ଶିଖ୍ କୁ ଏହା ଲାଗୁ ହୁଏ । ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ କହେ,

“ମନକୁ ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତନ ଦେଉଥିବା ଓ ଶରୀରକୁ ଅସୁଖକର ଲାଗୁଥିବା ପରିଧାନ ପିନ୍ଧିବା ପରିହାର କରନ୍ତୁ” ଏସଜିଜିଏସ ପୃଷ୍ଠା 16

ନାରୀ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମ ସୁରକ୍ଷା: ଶିଶୁ ନାରୀ ସ୍ଵୟଂକୁ କୃପାଣ ଓ ଅନ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଆଶା କରାଯାଏ। ଏହା ନାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଦ୍ଵିତୀୟ କାରଣ ଇତିହାସରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଯେତେବେଳେ ନାରୀଙ୍କ ଆତ୍ମ ସୁରକ୍ଷା ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା। ଶାରୀରିକ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବା ଆଶା କରାଯାଏ ନାହିଁ।

SGGS କହେ: “ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶରେ ମୁଁ ଦ୍ଵିତୀୟ କାହାକୁ ଦେଖେ ନାହିଁ। ସବୁ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ , ତାଙ୍କରି ଜ୍ୟୋତି ଚମକେ” । SGGS ପୃଷ୍ଠା 223

ନାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ପୁରୁଷ ଜନ୍ମ ନିଏ; ନାରୀ ଭିତରେ ପୁରୁଷ ଗର୍ଭରେ ରୁହେ; ନାରୀ ସହିତ ସେ ଯୋଡି ହୁଏ ଓ ବିବାହ କରେ। ନାରୀ ତାର ବାନ୍ଧବୀ ହୁଏ ;ନାରୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ଆସେ। ଯେତେବେଳେ ତାର ନାରୀର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ନାରୀ ଚାହେଁ ; ନାରୀ ପ୍ରତି ତାର ବନ୍ଧନ। ତେଣୁ କାହିଁକି ତାକୁ ମନ୍ଦ କହିବା? ତାଙ୍କରି ଠାରୁ ସମ୍ରାଟମାନେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି। ନାରୀ ଠାରୁ ନାରୀ ଜନ୍ମ ନିଏ; ନାରୀ ବିନା କେହି ବି ରହିବ ନାହିଁ। ଗୁରୁ ନାନକ, SGGS ପୃଷ୍ଠା 473

ଯୌତୁକ ବିଷୟରେ: “ ହେ ମୋ ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ବିବାହ ଉପହାର ଓ ଯୌତୁକ ରୂପେ ତୁମର ନାମ ଦିଅ । ” ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ରାମ ଦାସ ଜୀ, ପୃଷ୍ଠା 78, ବାକ୍ୟ 18 ଏସଜିଜିଏସ

ତୁମର ଯାତ୍ରା ରେ ନମ୍ରତା ମୂଳ ବିଷୟ ।

ଶିଖ୍ ଧର୍ମରେ ନମ୍ରତା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଶିଖ୍ ମାନେ ସର୍ବଦା ମୁଣ୍ଡ ନୁଆନ୍ତି ।
ନମ୍ରତା ଏକ ଭଲ ଗୁଣ ଯାହା ଗୁରୁ ବାଣୀରେ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରାଯାଏ ।

ଲାଲିତ ପାଲିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ନମ୍ରତା ଏକ ଭଲ ଗୁଣ ଏବଂ ସବୁ ସମୟରେ
ଶିଖ୍‌ଙ୍କର ମନ ସ୍ଥିତିର ଏକ ଆବଶ୍ୟକ ଅଂଶ । ଶିଖ୍ ଅସ୍ତ୍ରାଗାରରେ ଅନ୍ୟ ଚାରୋଟି ଗୁଣ ହେଲା
ସତ୍ୟ ,ସନ୍ତୋଷ ,ଦୟା ,ଏବଂ ପ୍ରେମ

ଶିଖ୍ ପାଇଁ ଏହି ପଞ୍ଚକୋଟୀ ଗୁଣ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ତମ ଗୁଣ ଅନ୍ତର୍ନିବେଶ କରାଇବା ଓ ତାହାକୁ
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଏକ ଅଂଶ କରିବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଓ ଗୁରୁଙ୍କ ବାଣୀ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

“ନମ୍ରତାର ଫଳ ହେଉଛି ଅନ୍ତଃ ଶାନ୍ତି ଓ ଖୁସି । ନମ୍ରତା ସହିତ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ (ଉତ୍କର୍ଷର ରତ୍ନ ଭଣ୍ଡାର)
ଧ୍ୟାନ କରିବା ଉଚିତ । ଯିଏ ସଦୟ ଭାବରେ ଅନୁଗ୍ରହିତ ହୁଏ ନମ୍ରତାର ତିଖରେ ରହେ ।

ଗୁରୁ ନାନକ, ଶିଖ୍‌ଧର୍ମର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ: ମନରେ ପ୍ରେମ ଓ ନମ୍ରତା ସହିତ ଶ୍ରବଣ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ୱୟଂକୁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଅନ୍ତଃ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସଫାକରେ,” – ଏସଜିଜିଏସ ପୃଷ୍ଠା 4

“ସନ୍ତୋଷ ତୁମର କର୍ଣ୍ଣ କୁଣ୍ଡଳ କର, ନମ୍ରତା ତୁମର ଭିକ୍ଷାପତ୍ର, ଏବଂ ଧ୍ୟାନକୁ ତୁମର ଶରୀରରେ
ଲେପୁଥିବା ପାଉଁଶ କର” । - ଏସଜିଜିଏସ ପୃଷ୍ଠା 6

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ପାଇଁ ଯାତ୍ରା ।

ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ ଏକ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ । ଗୁରୁ, ଶିଖର ଏକ କବିତା ରଚନା । ଗୁରୁ, ହିନ୍ଦୁ ଏବଂ ମୁସଲମାନ ସାଧୁମାନେ । ସଂକଳନ ହେଉଛି ଭଗବାନ । ଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଉପହାର । ସେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିଙ୍କୁ । ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହିବରେ ଥିବା ଦର୍ଶନ ହେଉଛି କ ପ୍ରକାର ଶସ୍ତ୍ର ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର ବିନା in ଶ୍ଵରୀୟ ନ୍ୟାୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ସମାଜ । ଯେତେବେଳେ କି ଗ୍ରନ୍ଥ ସ୍ଵୀକାର ଏବଂ ସମ୍ମାନ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଇସଲାମ, ଏହା ଏହି ଦୁଇଟି ଧର୍ମ ସହିତ ଏକ ନ ମନୋବଳ ତିକ ସମନ୍ବିତକୁ ସୂଚାଏ ନାହିଁ । ଇନ୍ ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ସମାନ ଭୂମିକା ସହିତ ମହିଳାମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ସମ୍ମାନିତ ମହିଳାମାନଙ୍କର । ପୁରୁଷଙ୍କ ପରି ସମାନ ଆତ୍ମା ଅଛି ଏବଂ ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କର ସମାନ ଅଧିକାର ଅଛି । ମୁକ୍ତି ହାସଲ କରିବାର ସମାନ ସୁଯୋଗ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ମୁକ୍ତି କର ।

ଅଗ୍ରଣୀ ଧାର୍ମିକ ମଣ୍ଡଳୀ ସମେତ ମହିଳାମାନେ ସମସ୍ତ ଧାର୍ମିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ, ସାମାଜିକ ଏବଂ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ । ଶିଖ ଧର୍ମ ସମାନତା, ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ, ମାନବିକତାର ସେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ପାଇଁ ସହଯୋଗୀତାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ଶିଖ ଧର୍ମର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜୀବନରେ ଦୟା, ସଚ୍ଚୋଟତା, ନମ୍ରତା ଏବଂ ଉଦାରତାର ଆଦର୍ଶ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିବାବେଳେ ସର୍ବଦା ଭଗବାନ । ଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭକ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ମାନ । ଶିଖ ଧର୍ମର ତିନୋଟି ମୂଳ ନିୟମ ଭଗବାନ । ଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ସ୍ମରଣ କରିବା, ସଚ୍ଚୋଟ ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ବାଣ୍ଟିବା ।

ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଯିବାକୁ ଏକ ପ୍ରୟାସ କରିଥିବାରୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଆତ୍ମା ଅନୁବାଦ କେବେ ମୂଳର ନିକଟତର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ବିଶେଷତ କେବେ ଯେତେବେଳେ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ କବିତାରେ ଏବଂ ରୂପାନ୍ତରର ବ୍ୟବହାରରେ ଅଛି । କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅତ୍ୟଧିକ କଷ୍ଟକର କରିଥାଏ । ଭିତରେ ଶ୍ଵରୀୟ । ବାର୍ତ୍ତା, ହିନ୍ଦୁ ଏବଂ ମୁସଲମାନ ପୁରାଣ କାହାଣୀ ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରଲାହାଦ୍ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।, ହର୍ନାକାଶ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବ୍ରହ୍ମା ଇତ୍ୟାଦି ଦୟାକରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ ପ ପଢ଼ିବା କୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବୁ ବୁଝିବା କୁ । ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବାର୍ତ୍ତା । ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଛି । ଭଗବାନ । ଶ୍ଵର ଏକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହେବା ହେଉଛି ମାନବ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି କରାଯାଇଛି, ତୁମ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ତୁମ ଭାଷାରେ ଶ୍ଵରୀୟ ବାର୍ତ୍ତା । ଯଦି ଆପଣଙ୍କର କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ଅଛି, ଦୟାକରି । walnut@gmail.com କୁ ଇମେଲ କରିବାକୁ ମାଗଣା ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହ ଯୋଗଦେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବୁ । ଏହି ଯାତ୍ରା